

Kıblegâh Evler

Nureddin Yıldız

TAHLİL YAYINLARI

on altıncı baskı

بسم الله الرحمن الرحيم

İSTANBUL 1437 / 2016

KIBLEGÂH EVLER

Nureddin Yıldız

TAHLİL
YAYINLARI

Tahlil Yayınları: 12

Nureddin Yıldız Kitaplığı: 10

Yayın Editörü
Sadullah Yıldız

Kapak Tasarım
Murat Barçın

İç Tasarım
Şaban Muslu

Sanat Danışmanı
Abdülbaki Kömür

ISBN
978-605-5271-79-4

İletişim Adresi
Kartaltepe Mah. 60. Sok. No: 50 Bayrampaşa/İSTANBUL
Tel/Faks: (0212) 417 77 75

tahlilyayinlari.com
editor@tahlilyayinlari.com

Her hakkı mahfuzdur.

Bu eserin e-kitap çevrimi **SaveAs Bilişim** tarafından yapılmıştır.
www.saveas.com.tr

Nureddin Yıldız kimdir?

1960 yılında Trabzon'un Of ilçesinde doğdu. Hafızlığını ve ilk dinî eğitimini babası **Hilmi Yıldız Hocaefendi**'nin yanında tamamladı. İstanbul-Gaziosmanpaşa İmam Hatip Lisesi'ne devam ederken değişik gazetelerde haftalık yazılar ve tercümeler kaleme almaya başladı. Aynı zamanda kürsü hatipliğine devam etti. Öğrencilik yıllarında Milli Türk Talebe Birliği ve Akıncılar Teşkilatı'nda aktif görevler üstlendi.

İmam hatip lisesinin ardından Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde bir dönem eğitim gördükten sonra Mekke Ümmü'l-Kura Üniversitesi'ne geçiş yaptı. Burada Usul-u Fıkıh bölümünü bitirdi. Mekke'de bulunduğu süre içerisinde hadis hocalarından özel dersler ve icazetler aldı. Suriyeli muhaddis Abdulfettah Ebu Gudde, Hindistanlı âlim Ebu'l Hasen En-Nedvi ve Osmanlı ulemasının son devir temsilcilerinden Mehmet Emin Saraç Hocaefendi, icazet aldığı hocalarından bazılarıdır.

İstanbul'a döndükten sonra sürekli içinde bulunduğu eğitim ve sivil toplum faaliyetlerine yeni bir ivme kazandırdı. Hafızlık ve din eğitimi alanında değişik kurum ve kuruluşlarda grup eğitimleri verdi.

Teşkilatlanma bilinci ve sivil toplumculuk alanında özel çalışmalarda bulundu. Tercümelerin yanında özgün eserler kaleme almaya başladı. Başta Senabil Hizmet ve Kültür Vakfı olmak üzere birçok sivil toplum örgütünün kuruluşuna katıldı. Hâlen birçoğunun yönetim, denetleme ve istişare kurullarında görevleri bulunmaktadır. Son olarak da Sosyal Doku Derneği'nin kuruluşuna fikrî öncülük yaptı.

Tebliğ ve irşat faaliyetleri kapsamında çocuk ve gençlerin eğitimi, örnek aile modeli, İslam ahlakı, teşkilat eğitimi, ümmet bilinci vb. konularda yüzlerce seminer ve konferans vermiş, hâlen vermeye devam etmektedir. Çeşitli dergilerde düzenli olarak yazıları yayınlanmaktadır.

Senabil Hizmet ve Kültür Vakfı ve Sosyal Doku Derneği'nde çalışmalarını sürdürmektedir. Evli ve dört çocuk babasıdır. Dünya Müslüman Âlimler Birliği ve Türkiye Âlimler Birliği'nin ilk üyelerinden olup sohbetleri *sosyaldoku.com* üzerinden yayınlanmakta, *fetvameclisi.com* adresinden de sorulara cevap vermektedir.

Yayınlanmış Eserleri:

Aile Davamız, Anahtar Cevaplar, Baldan Tatlı Sözler, Bu Zamanın Sabrı, Hâlimizin İzahı, Dinimize Hizmetin İç Sorunları, Edep ve Amel, En Sevgiliden Uzanan Dallar (2 Cilt)*, Hani Din Hepimizindi, İşi Vaktinden Çok Olanlar* (4 Cilt)*, Medine Raporu, Mü'min Kimliğimiz, Namaz Muhasebesi, Rahmetin Kapısında, Ramazan Risalesi, Hanımlar İçin İnciler, Mahrem Cevaplar, Geminin Neresindeyiz, Mü'min Ev, Doğal Aile, Elbette Allahu Ekber, Arşın Gölgesindeki Genç, Mücahide Kadın, Kıblegâh Evler, Bir Umut Bir Mektup* (3 Cilt), *Hür Yürekli Genç, Şehzadebaşı Sohbetleri, Hacı Bayram Sohbetleri...*

İTHAF

Baba, anne ve beş kardeş; merdiven maksadıyla kullanılan tahta bir sandalyenin dışında ayaklı hiçbir mobilyanın bulunmadığı, günde bir çeşit yemeği zor pişirebildiğimiz, gözümüzü açtığımız, camiyi andıran yarı bodrum evimizi haramlara karşı korumalı bir kaleye çevirerek hayata mü'min kimliğimizle atılmamıza vesile olup, üzerimizdeki ebeveynlik hakkını pekiştiren pek aziz babam ve annem!

Kur'an ve namaza kilitlenmiş anlayışı sebebiyle, ilk alfabe, ilk eğitim, ilk göz ağrısı olarak Kur'an nimetini tanımamızın yegâne müsebbibi hocam / babam ***Hilmi YILDIZ****,*

Çocuklarından her biri hafız oldukça, yeniden hafız olmak kadar meşakkate katlanarak bizi defalarca doğurmaya denk eziyetlere tahammül eden meşakkat abidesi sevgili annem ***Ayşe YILDIZ****,*

Adn cennetlerine varıncaya kadar yolunuz açık olsun.

Uykusuz kaldığınız geceler, heyecanla beklediğiniz günler adedince cennetiniz olsun.

Kur'an'a hizmetle taçlanan başlarınız dik, sa'yiniz meşkûr olsun.

HAMDİMİZ/SALAVATIMIZ

Ey Rabbimiz!

Ezanların okunduğu bir diyarda kulağımıza ezan okuyan babaların, kucağında bizi tevhid kelimesiyle sallayan annelerin çocukları olarak yarattığın için sana hamdlerin en güzeliyle hamd ederiz.

Bizi kulluğuna kabul buyurmanı bir nimet olarak takdir edebilmeyi de bize lütfet. Bizi, en büyük veliyyi nimetimiz olan annelerimiz, babalarımız ve üzerimizde hakkı bulunanlar konusunda uyanık tut.

Evlerimizi nurlandır; o nurlu evlerden sana kulluğa giden yolları bulalım. Sabır yağdır üzerimize. Çocuklarımızdan bizim için göz aydınlığı, iyi mü'min nesiller yetiştirmeye bizi muvaffak kıl.

Evlerimizi huzurlu yuvalar kıl. Namazla başlayan ve namazla biten günler, ihya edilmiş gecelerle dolu hayatımız olsun. Kör taklitten, körelten idrakten koru bizi.

Ey Rabbimiz!

Dünya nimetlerinden yoksun evinde, insanlığın en güzel örneklerini bize göstererek, mükemmel numune, en iyi insan, en müttaki kul olup sana gelen peygamberin Muhammed aleyhisselama salat ve selam et.

Sünnetine sarılarak peşinden gidebilmeyi bize lütfet. Onun ehli beytine, ashabına salat ve selamımızı kabul buyur.

TAKRİZ

Hikâye meşhurdur: Zamanın birinde su, ateş ve ahlâk dostluk kurmuşlar. Bir gün ormanda dolaşmaya çıkmışlar fakat bir müddet sonra içlerine bir korkudur düşmüş. Orman çok büyük ve çok karmaşıkmış. Her türlü ihtimale karşı birbirlerini kaybederlerse, nasıl bulacaklarını düşünmeye başlamışlar.

Ateş ve ahlâk, suya sormuş:

"Kaybolursan seni nasıl bulacağız?"

Su cevaplamış:

"Nerede bir şırıltı duyarsanız ben oradayım." demiş.

Sıra ateşe gelmiş.

Su:

"Seni yitirirsek ne yapalım?" diye sormuş.

Ateş:

"Duman gördüğünüz yerde ben varım." cevabını vermiş.

Sıra ahlâka gelince cevabı şu olmuş:

"Beni asla kaybetmeyin; eğer kaybederseniz, bir daha asla bulamazsınız!"

Yeni bir döneme girdi insanlık sayısız yeniliklerle. Bu dönemi anlamaya ve tanımlamaya çalışanlar '*eşyadan yana zengin, insandan yana fakir*' olarak tanımlıyorlar. Her şey var insan için ama insan yok. Hâlbuki tarihte ilk kez, bütün dünya çapında şehirde yaşayan nüfus köyde yaşayan nüfusu geçti. Ülkemiz için de aynısı geçerli. Son 100 yıla kadar nüfusun %70'i köyde %30'u şehirde yaşarken bugün nüfusumuzun %70'i şehirde, %30'u köyde yaşıyor yani daha çok insanla beraber yaşıyoruz.

Daha çok insan görüyoruz. Daha çok insanla temas ediyoruz. Daha çok insanla bir şeyleri paylaşıyoruz. Buna rağmen insandan yana fakiriz. Bir köy kadar nüfusa sahip binalarımızda sohbet edeceğimiz, dertleşeceğimiz, konuşabileceğimiz insan bulamıyoruz. Binaları geçtim her geçen gün küçülen ailemiz içerisinde kendimizi ifade etmekte zorlanıyor, ihtiyaç duyduğumuz sıcaklık, sevecenlik ve yakınlığı bulamıyoruz. İşte bu dönemin en büyük zorluğu…

Bu dönemin bir diğer zorluğu ise hayatın kontrol edilebilmesidir. Bilgiye ulaşmanın bu kadar kolay olduğu bir zamanda, insanlar birçok şeyin bilgisine ve farkındalığına sahipken veya sahip olmasalar bile çok basit bir

emekle ulaşabilecekken hâlen bildiklerinden sınıfta kalmaları sonucu mutsuz bir hayat yaşamaları bu dönemin en büyük zorluklarından biridir. Öyle ya bilmeyen bilmediği için yapamıyordur doğru davranışları da bilenin geçerli mazereti nedir?

Bir başka zorluk ise var olanın yetmemesidir. İmkânlar bu kadar genişlemişken, şartlar bu kadar kolaylaşmışken, her şey bu kadar rahatken insanın bir türlü mutlu olamaması, mutlu olması için hep daha fazlasına ihtiyaç duyması yine yaşadığımız dönemin en önemli zorluklarındandır.

Bütün bu zorlukların ortaya çıkmasına veya devam etmesine ya da çözülememesine en büyük sebep yuvamızın/evimizin ciddi anlamda yara almasıdır. İnsan sıcaklığının teknolojik aletlerin yapay dostluğuyla yer değiştirdiği, hayatı düzenleme için gerekli olan iradenin her fırsatta göze, kulağa, dile bulaşan çirkinliklerle zayıfladığı, eldekini nimet bilip şükrettiren ve hatta paylaştıran kanaatin hep daha fazlası gösterilerek yok edildiği bu dönemde bizi kurtaracak olan bütün bunları tekrar kazanabileceğimiz, kazanmanın ötesinde hayatımıza tatbik edebileceğimiz, bunun da ötesinde kazandıklarımızı kaybetmeyeceğimiz yegâne yer olan yuvamızdır.

Hem tesis hem temin için evimizden başka alternatifimiz yoktur. Dolayısıyla evimizde ters giden bir şeylerin yeniden düz gidebilmesi evimizi/yuvamızı düzeltmemize, düzenlememize bağlıdır. Dünya çapında, kültür ve coğrafya farkı gözetmeksizin bütün dünyayı etkisi altına alan bir akıntı ve evi düzeltmek demek biraz da bu akıntıya karşı kürek çekmek anlamına geliyor ki neresinden bakarsanız bakın hiç mi hiç kolay bir iş değil.

Bu nedenle evimizi düzenlerken hatta kurtarırken işimizin hiç kolay olmayacağını, ciddi anlamda zaman, emek ve sabır isteyeceğini aklımızdan çıkarmamalıyız. Fakat bunların da tek başına yeterli olmayacağını, Zaman, emek ve sabrın doğru bilgiyle kullanılması durumunda maksada ulaşılacağını bilmeliyiz. İşte tam bu noktada ‘*Kıblegâh Evler*’ kitabı işimizi kolaylaştıracak, yükümüzü hafifletecek bir rehber olarak imdadımıza yetişti çok şükür.

Saygıdeğer hocamı tanımamın, bilgisinden, tecrübesinden ama en önemlisi vizyonundan istifadeye başlamamın üzerinden bu sene itibariyle yirmi sene geçti. Yirmi senedir hocamdan gerek derslerinde gerek sohbetlerinde hep uygulamaya dönük, özümsenmiş, pratik bilgiler aldım. Hocamdan hiçbir zaman söylenmiş olsun için, bilindiği gösterilsin için sarf

edilmiş bir söz duymadım. Hiçbir zaman detaya veya teoriye boğulmuş bir konuşma işitmedim.

Kıblegâh Evler kitabının da aynı özellikleri taşıyan, bu dönemin sıkıntısını içten içe her gün her dakika yaşayan insanlarımız için teferruat ve kullanılmayacak/anlaşılamayacak bilgilerden uzak doğrudan özü ve uygulamayı veren, büyüklerimizin tabiriyle efradını cami ağyarını mâni bir çalışma olduğunu sevinçle müşahade ediyorum. Bu dönemde yaşayan ve bu dönemin dertlerini taşıyan her bireyin ivedilikle bu önemli çalışmayı okuması ve hayatında uygulaması gerektiğini düşünüyorum çünkü yazının başındaki hikâyede de ifade edildiği gibi bazı şeyler kaybolunca bir daha bulunmuyor.

Şayet bu kitabın konusuna ilgi duyup elinize almanız hâlen daha bir şeyleri kaybetmediğinizi ve hâlen kaybetmemek için şansınız olduğunu gösterir. Rabbim muinimiz olsun, işlerimizi kolaylaştırsın, gönlümüzü genişletsin. Saygıdeğer hocamın da ömrüne, vaktine, kalemine ve emeğine bereket versin hocam gibi hocaların sayısını artırsın.

Mehmet Dinç
Uzman Psikolojik Danışman

TAKDİM

Dünya ne denli büyük olursa olsun bir ev kadardır. Büyük mülkleri ve geniş arazileri olana da hiçbir yeri olmayana da lazım olan nihayetinde bir ‘ev’dir. Büyük servetler bir ev sahibi olmak için kazanılmaktadır. Hayat aslında dünyada değil evlerde yaşanmaktadır.

Camilere açılan yolların ucu evlere dayanır. Okullara koşuşturan çocuklar da evlerden çıkıp giderler okullarına. Ticaret ve sanayi de evlerinden çıkıp gidenlerin yürüttüğü işlerdir.

Devlet varsa evler için vardır. Evlerin ihtiva ettiği mahremiyetleri korumak için büyük ordular kurulur. Çünkü insan, ev çocuğudur. Evle sokak arasında, insanla insan olmayan arasındaki farka benzer bir farktan söz etmek mümkündür.

Allah Teâlâ’nın nimetlerinden bir nimet olan evlerimiz, hayatta niçin var olduğumuzu ve var olma maksadımızı ne kadar yansıtabildiğimizi gösteren önemli işaretlerdir. Evlerimizin gösterdiği sonuçların dışındaki iddialarımızı ispat etmemiz zordur. Mutluluksa o evlerde yaşanır.

Evlerin dışındaki ziyafetler, gülücükler, neşeler gecenin karanlığı çökünce kaybolup gider. Gecenin karanlığına rağmen birbirine kenetlenmiş ev halkı mutludur. Anneliği, babalığı, çocukluğu doya doya yaşayabilen, eş olmanın hazzını hisseden mutludur. Manavlarda sergilenen meyvelerin güzelliği onları yiyemeyen için ya da yiyip hazmedemeyen için ne değer ifade eder?

Evlerimiz, Allah Teâlâ’nın en mühim nimetlerinden biri olduğu halde evlerimiz bizi mutlu etmekten uzak kaldıysa, evi olan bir insanın nikotin dumanı altındaki bir mekâna arkadaşlarıyla teselli bulmaya gitmesi söz konusu olabiliyorsa, ‘evlenmenin’ ne anlama geldiğini tekrar düşünmemiz zorunlu hale gelecektir.

Evler, avretimizi örtmek, bizi sıcak ve soğuktan muhafaza etmek için tesis edilirdi. Önemli olan evlerin yapısı, şekli değil içinde ikamet edenlerdi. Doğru olan da budur. Her şeyin insan için yaratıldığı kâinatta, dört duvar ve bir kilim elbette değerli olamazdı.

Önemli ve değerli olan insandır. Şimdi ise evler bizim için değil, biz evler için varız adeta. Mobilyası, duvar boyası içindeki insandan daha değerli tutulan evlerimiz oldu. Uğruna sağlığımızı ve yavrularımızı feda edebileceğimiz beton yığınlarının bulunması ne üzücü bir durumdur.

Huzur bulmak için gireceğimiz evler yerine, uykularımızı kaçıran evlerin taksitlerini öder olduk. Fani olduğunu bildiğimiz yığıntılara ebedi değerlerimizden kılıflar giydirmeye çalıştık.

Bir evin değerini, o evde ikamet edenlerin belirliyor olması, ahiret üzerine kurulu bir anlayışın gereğidir. Camisi olmayan bir semtte yapılmış olduğu halde, bazı Müslümanların ezan duyulmaz evlere servetler yatırmaları ahiret telakkisiyle ters düşen bir tutumdur.

Evlerimiz, ahirete hazırlandığımız istasyonlar olmalıydı. Evlerimizde Rabbimizin şeriatını tatbik edebilmeliydik. Evlerimiz, korunduğumuz kaleler durumunda olmalıydı.

İçine düştüğümüz fitne Allah'ın lütfuyla anlaşılmıştır. En güçlü sığınağımız evlerimizi ihmal etmenin yanlış olduğunu anlamaya başladık.

Namazla sembolleşen İslam anlayışımıza göre Kıblegâh haline gelmiş evlere sahip olmamız, iman davamızın kökleşmesi ve asli kimliğine kavuşması açısından çok önemlidir. Koca koca okul binalarından önce ihlaslı evler kurmamız daha akılcı olacaktır. Evlerimizi Kıblegâh haline getirdikten sonra Kâ'be ile aramızdaki mesafeler kalkacak, gözümüz daha büyük ufukları görecektir, biiznillah.

Farklı zamanlarda verilen konferanslardan oluşan bu çalışmanın, ev anlayışımıza yeni bir şekil getirmesini umuyorum.

Allah Teâlâ, evlerimizi ve gönüllerimizi O'na çevirmeye bizi muvaffak kılsın.

Nureddin Yıldız
Bayrampaşa/1430-2009

KİRALIK OLMAYAN EVLER

Evimiz

Allah Teâlâ'nın üzerimizdeki en büyük nimetlerinden biri evlerimizdir. Küçük bir baraka şeklinde bile olsa, bizi sıcaktan ve soğuktan koruyan, avretimizi örten evlerimiz bir nimettir. Nimet olarak sadece mutfaklarımızdaki yiyecekleri anlıyor olmamız ise bizim eksikliğimizdir. İçinde barınabildiğimiz, uyuyup dinlenebildiğimiz, aile efradımızla bir arada olabildiğimiz evlerimiz, ekmeğimizden aşağı bir nimet değildir.

Bütün nimetlerdeki en temel kurallardan biri olan, şükredilen nimetin devamının gelmesi, nankörlük edilen nimetin ise bir yolla elden çıkması kuralı evler için de geçerlidir. Yağmurdan koruyan, bizi sevdiklerimizle baş başa bırakabilen evlerimizin adeta yokmuş gibi sayılması, evlerimiz sayesinde kavuştuğumuz imkânların hor görülmesi nimete nankörlüktür.

Nimete nankörlüğün akıbeti ise onu kaybetmektir. İçinde huzur bulmamız için Allah Teâlâ'nın bize lütfettiği evlerimizin ve evlerimiz sayesinde kavuştuğumuz nimetlerin, bizim elimizdekilerden daha iyi durumda olanlara kıyas edilerek hor görülmesi nebevi terbiye çizgisinin gerisinde kalan bir tutumdur. Mü'min, elindeki dünya nimetlerini değerlendirirken, o nimetler konusunda kendinden daha aşağıda olana bakarak değerlendirme yapar.

Yağmurda ıslanmadan barınabileceği bir evi olan, yağmur altında yaşamak durumunda olana bakarak hamd eder. Sünnete uygun olan budur. Zira ele geçen nimetler konusunda, daha iyi durumda olanlara bakılması halinde, gözün göreceği şeylerin bir sınırı yoktur. İyinin daha iyisi, onun daha iyisi muhakkak vardır. Böyle bir imrenmenin sonu yoktur.

Biz evlerimizi, mutfaklarında yemek yediğimiz, kış aylarında ısındığımız mekânlar olarak görmekle evlerimizin değerini düşürmüş oluyoruz. Bizim için evlerimiz, dünya nimetlerine kavuştuğumuz ve ahiret saadeti elde edeceğimiz yerlerdir. Evlerimiz, aynı zamanda manevi mekânlarımızdır. Evlerimiz sayesinde cehennem ateşinden korunuruz.

Bu açıdan bakıldığında, bizi namaz kıvamına getiren, namazımızı eritecek haramlardan koruyan evimiz, toplanıp namaz kıldığımız camimizden aşağı değildir. Nihayetinde camileri dolduran musalliler de evlerden boşalıp camilere koşmaktadır.

Evler Emanettir

Bizim için soğuktan korumanın ilerisinde bir hedefi temsil eden evlerimiz, Allah'ın rızasını ve cennetini kazanmada camiden aşağı kalmayan bir noktada duran barınaklarımız bize emanettir. İçinde iffetimizi, ahlâk ve ibadetimizi barındırdığımız evlerimizin korunması veya ihmal edilmesi, iffetimizin korunması veya ihmal edilmesi anlamına gelmektedir.

Muhtevası, emanet olan evlerin kendisi de emanettir. Evlerimizi koruyabildiğimiz kadar mukaddesatımızı korumuş olacağız. Evlerimizin, dışarıdan gelen tehditlere karşı korunmuşluğu kadar çocuklarımızın korunmuşluğundan söz etmemiz mümkündür. Medreselerden, herhangi bir kurumdan önce evimiz neslimizin yetiştirilmesini sağlayacaktır. Kiraya verilmiş, gelen geçene konak haline getirilmiş evlerin doğurduğu açığı mahalle camileri kapatamayacaktır.

Evlerimizin mutfaklarına giren gıdaların sağlık açısından tahlil edilmesinin önemi ne ise evlerimizin çatısındaki antenlerin çektiği yayınların tahlili de o öneme haizdir. Mutfağa önem verip, anteni ihmal etmek önemli bir hatadır. Beyinlerin zehirlenmesi, midelerin zehirlenmesinden daha basit değildir.

Evler, anne ve babalara emanettir. Bu emanet, hesabını Allah Teâlâ'nın soracağı bir emanet olarak, bir sepet kirazın emanet edilmesiyle kıyas edilemeyecek kadar ağır bir emanettir. Ev emaneti bizim akidemizin, ibadet ve kimliğimizin en kritik muhafaza alanlarından birini ihtiva etmektedir.

İçindeki çocuklarımız ve mukaddesatımız bakımından bir an bile göz kapamaya müsait olmayan bu emaneti, kendi mülkümüzde görerek, fitnelere kiralamamız imanımız açısından tehlike oluşturmaktadır.

Emaneti başkalarına kiralayamayacağımızı idrak ettiğimiz zaman iyi bir mesafe kat etmiş olacağız.

Düşünmek İçin Uyarı!

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin
kendisine 'kurtuluşun' ne olduğunu soran
birine verdiği şu cevap
herkesi düşündürmelidir:
'Dilini tut.Evinin kıymetini bil.
Hatana ağla!'
(Tirmizî, Zühd, 61 (2406)

Takva Evler

Eşlerin takva üzere kurdukları bir yuva, Allah'ın rahmetinin indiği bir yuvadır. O yuvanın kendisi rahmet vesilesidir. O yuvaya maaş yeter; bereketi herkes lokmasında hisseder, huzur her nefes alışta hissedilir. Ezan o evlerde yankı bulur. Evin imamı, cemaati sabittir. O evlerde lavabo olmaz, abdestlik kullanılır. Temizlik gösteriş için değil taharet içindir.

Kur'an, o evlerde kitaptır; o okunur, onunla amel edilir. Aile fertlerinin ne halde olduklarının ölçüsü o dur. Kim ne kadar Kur'an biliyor, ne kadar onunla amel ediyorsa; o, onun kadardır o evlerde.

O takva evler, Allah'ın zikredildiği evlerdir. Allah'ı zikir o evlerde, tesbihi devretmek olarak anlaşılmaz. Tesbihi devretmek de zikir olarak bilinir; ama asıl zikir, haramlarla karşılaşıldığında Allah'ı hatırlayıp uzak durmaktır. Namaz vakti girdiğinde mescide koşmak, seccadenin başına geçmektir. Allah'ın ayetleri duyulduğunda haşyet halinde olmaktır. O eve girmek, cehennemden sığınmaktır.

Takva evlerde 'moda' muteber değildir. Muteber olan tesettürdür, insanların beğenisine karşı bir kompleks yoktur. Göze değil, kalbe hitap edilir o evlerde.

Takva evlerde hüküm Allah'ındır. Tartışmalar Allah'ın hükmüne göre çözüme kavuşturulur.

O evlerde kanaat vardır. Tamahkâr değildirler. Daha iyisine sahip olmakta sakınca görmezler; ama olana razıdırlar. Ellerindekinin şükrünü yapmaya çalışırlar. Şükrü de yemekten sonra dua etmek olarak anlamazlar. Her nimetin şükrünü kendi cinsinden yapmaya çalışırlar.

Bedenlerini kullukta kullanarak bedenlerin şükrünü yaparlar. Mutfaklarında miskinlere yer açarak mutfağın şükrünü yaparlar. Evlerinde dine hizmete oda ve zaman ayırarak ev nimetinin şükrünü yaparlar. Yedikten içtikten sonra da hamd ederler, dillerinin şükrünü eksik etmezler.

Merhamet o takva evlerinin taşı tuğlasıdır. Acı içindeki bir mü'min onların uykusunu kaçırır. Onların merhameti önünde dünya küçülür; bir ucundan diğerine dünya onların gündemine girer. O evlerde sadece küçük bebekler değil, herkes şefkat görür.

O takva evlerde israf yoktur. Cimrilik de yoktur. Su da değerlidir, zaman da. Ekmek de israf edilmez, bedenler de. Gençler kıymetlidir, yaşlılar da azizdir.

O takva evler asla kiralık değildir. O evlerde cennetlere kavuşacağımız havamızı teneffüs ettikçe biz oraları yabancılara, yabancıların telakkilerine

kilitli tutarız. Evlerimiz mahremdir. Evlerimiz bizimdir.

İşte Mutluluk!

'Sizden kim ruhen ve bedenen sağlıklı olup
günlük yiyeceğine de sahipse
dünyanın bütün nimetlerine sahipmiş gibidir.'
(Tirmizî, Zühd, 34 (2346); İbni Mace, 4141)

Ne İstemiyoruz?

Topraklarımıza yönelen dış saldırılar ve tank paleti sesleri bizi nasıl rahatsız ediyorsa, evlerimize yönelen saldırılar da rahatsız etmelidir. Topraklarımıza baktığımız gözle, o toprakların üzerindeki evlerimize de bakabilmeliyiz. Saldırı ve işgal silahla olduğu kadar spikerle, aktörle de yapılabilmektedir; bunu idrak etmekte gecikmemizin sonucu ağır olacaktır. Ev, camidir; evdekiler cemaattir.

Evlerin icra ettiği vazife cami ve medreselerin icra ettiğinden daha önceliklidir. Yeni bir insan da evlerin ürünüdür, namaz kılan bir mü'min de evinden çıkıp camiye veya medreseye gidecektir. Cami veya medresenin görevi evlerde filizlenen beyinleri geliştirmektir.

Olmayan filizi büyütmek mümkün olmaz. Yeryüzünde Allah'ın adının yücelmesi, yeryüzünün imarı ancak insanla mümkün olduğuna göre, insana bağlı bir hamle onun neşet ettiği kaynağın korunması ve geliştirilmesiyle ayakta kalabilecektir.

İnsan neslinin safiyetini koruma anlamında da en önemli kaynak ailedir, evdir. Ülkeler şehirlerden, şehirler köylerden, köyler de ailelerden oluştuğu gibi din de ona iman eden mü'minlerden, mü'minler de gece evinde dinlenip sabah vaktinde caddelere açılan insanlardan oluşmaktadır. Bu anlamda bakıldığında evindeki bir mü'min, Ümmeti Muhammed'dir. Tıpkı Ümmeti Muhammed'in evindeki bir mü'min olduğu kadar.

Evlerimizin, mutfaklarıyla ve yatak odalarıyla eş değer tutulmalarını istemiyoruz. Medyanın işgal ettiği ev istemiyoruz. Hürriyet ve hoşgörü adı altında değerlerimizin heba edilmesini istemiyoruz.

Kadınlarımızın dinimize karşı kalkan olarak kullanılmalarını istemiyoruz; onları itikadları yüzünden esir hayatı yaşayan mahrumlar olarak gösteren anlayışın revaç bulmasını istemiyoruz. Kısırlaştırılmış, kaç çocuk

doğuracağına evlilik öncesinden karar verilmiş aileler istemiyoruz. Eşinden ayrıldığı zamanın hesaplarını buluğ çağına gelmeden önce yapmaya başlayan kızlar istemiyoruz.

Ahlâkımızın çözülmesini ekonomiden sonraki konular arasında gören anlayışı istemiyoruz. Eve ve mutfağa kilitlenmiş, Allah'a davette görevi olmayan kadınlar istemiyoruz. Evliliğin gecikmesini, insan nesline sınır getirilmesini istemiyoruz. Hayatın meşakkatlerine karşı sabırsız, aceleci, her istediğini elde etmeye alışmış bir nesil istemiyoruz. Kur'an ve hadis cahili, fıkıh bilmez bir aile istemiyoruz.

Ölçüm

Evlerin nasıl bir nimet olduğunu ölçebileceğimiz örnekler:

Allah korkusunu esas alarak yaşayan iki eşin oluşturduğu bir evde büyüyen çocuklarla, çevreyi esas alarak yaşayan, mobilya teşhir salonu olmaktan başka bir tarafı olmayan evde büyüyen çocukların üzerinde kıyaslama yapabiliriz. Böylece evin medreseden daha medrese, camiden daha cami nasıl olduğunu görürüz. Ağır taksitler altına girerek iyi evler edinmenin gerçek bir yatırım olup olmadığını anlamış oluruz.

Kulübe denecek kadar cılız yapılarda doğup büyümüş, ümmetine büyük hizmetler yaparak gitmiş isimlerin yanında, asansörlü, gökdelen türü binalarda büyümüşlerden kaç kişinin ümmetinin yüzünü güldüren işler yaparak gittiğini de ölçebiliriz. Böylece, insanı betonların mı, anlayışların mı yetiştirdiğini ölçme imkânımız olur. İnsanların mutlu olduğu kırık dökük evleri, suratların asık olduğu koca binalara tercih ederiz.

Barınacak evi bulunmayan mü'min kardeşlerimizin yaz, kış şartlarında çoluk çocuk nasıl açık alanlarda, karton kutularda yaşadıklarına bakarak, beğenmediğimiz evlerimizin kıymetini anlayabiliriz. Böylece evlerimizi, sorun yumağı olarak görmemizin bir şımarıklık olduğunu, elimizin altındaki nimetin kıymetini bilmemizin daha makul olacağını takdir ederiz.

İşte Mutluluk Kaynağı!

'Sizden daha altta olana bakın.
Sizden iyi durumda olana bakmayın.
Böyle yapmanız, Allah'ın üzerinizdeki nimetini

hor görmemeniz için daha uygundur.'
(Tirmizî, Sıfatülkıyameti,58 (2513); İbni Mace, 4142)

KIBLEGÂH EVLERİMİZDE İNCELİKLER

Ev Kıblegâhtır

Musa *aleyhisselâm*, Firavun sisteminin hüküm sürdüğü Mısır'da İsrailoğullarını Allah'a davet etti. İsrailoğulları inatçı ve hantal bir tavırla ona karşılık verdiler. Musa *aleyhisselâm* onları, onlarca yıldır altında ezildikleri Firavun zulmünden kurtarmak istiyordu. İsrailoğulları ise ilgisiz ve soğuktular. Firavun da zalim sistemi ile nefes aldırmıyordu. Mısır'ın ilahı olma iddiasını İsrailoğullarına her nefes alışlarında hissettiriyordu. Musa *aleyhisselâm* Allah'a sığındı, çaresizliğini dillendirdi. Allah Teâlâ da ona evleri ihya etmesini emretti. Evlerin kıbleleşmesi halinde Allah'ın yardımının geleceğini müjdelemesini emretti.

Allah'a kulluk için ilk sığınak ve ilk merkez evlerdir. Firavun despotluğunun hüküm sürdüğü dönemde de evler en güçlü sığınaktı, şimdi de nihai sığınaktır. Evlere hâkim olmak, evlerin açıldığı sokaklara da hâkim olmaktır. Evlerin beton yapılarından çok, içinde ikamet edenlerinin akidesine ve ahlâkına yatırım yapılması halinde dünya ve ahiret saadetinin kapısı aralanmış olacaktır. İhmal edilen her ev, cephede kaybedilmiş bir mevzidir.

Dinamizmi harap evlerden çıkıp gelen insanlardan mamur bir cemaat kurmak ne kadar uzak bir hayaldir. Evler ihya edilmeden sokakların ihya edilmesi mümkün değildir. Hatta evlerin ihya edilmemesi halinde camilerin bile ihyası mümkün olmaz. Camilerden evlere yöneliş olması derelerin ters akmasına benzer. Tabii akış, evlerden camilere, medreselere yönelme olmasıdır. Camiler ve medreseler evlere umut bağlar. Şimdiki zamanda evlerin içindekilerle harap olması sebebiyle, ihya edilmek için camilere umut bağlanması sadece bir karışıklığı temsil eder. Camiler kuru yapılardır. Camileri dolduran insanlardır. İnsanlar ise annelerin ve babaların bulunduğu, çocukların doğup gözlerini dünyaya açtığı evlerde yetişmektedirler.

Fıtrat üzere doğan bir çocuk, camiye meyilli doğar. Onun camiye meylini saptıran annesi ve babası olur. Anne ve baba ise ev demektir. Fıtrata ters düşmüş evlerde doğan ve yetişen çocuklar camilere tamir için gönderilmektedirler. Hâlbuki cami, ona meyilli yaratılmışları toplamak için vardır. Zaten 'cami' kelimesi anlam olarak da 'toplayan' demektir.

Ev hakkındaki bilgi ve anlayışımızı yeniden toparlamaya mecburuz.

Evlerimizi, barınma yerlerimiz olarak görmemiz hatadır. Evlerimiz, barınmadan önce yetişme yerlerimizdir. İman aşımız bize evlerde

verilmelidir. Evlerde olması gereken aşılamanın başka bir merkeze havale edilmesi ciddi bir kayıptır. İnsan ve mü'min yetiştirmenin ev kadar tabii icra edilebilecek başka bir mekânı olamaz. İnsan temel karakterini evinde aldıktan sonra, doktorluğunu, mühendisliğini, âlimliğini başka merkezlerden alır.

O merkezlerden aldığı ve evdeki temel karakterinin üzerine koyduğu vasfını da yine evde muhafaza eder. Aksi takdirde, unvanlarının hakkını veremeyen, kişiliğinin içini dolduramayan büyük unvanlı, ama küçük kapasiteli şahsiyetler yetiştirilmiş olur. Sarığının altındaki kafası başka şeylerle örülü âlimler yetişir. Kendine de ümmetine de hayrı olmayan insanlar doldurur şehirleri.

Evlerin ihya edilmesi, annelerin ve babaların ihya edilmesidir. Evlerin Kıblegâh haline gelmesi, evin bir tür kutsallaştırılmasıdır. Bu da bize, her şeyden önce 'ev' kavramını yeniden idrak etmemizi, beton ve mobilyayı en sona ertelememizi, insan etrafında dönen bir anlayışa sahip olmamızı mecbur etmektedir. İyi bir mü'min ve iyi bir insan için kurulu başka bir medrese yoktur. Musa *aleyhisselâm*dan beri kanun budur.

Evlerde İncelikler

İncelik:

Evlerimiz, sadece barınma mekânlarımız değildir. Akidemiz, ahlâkımız, kişiliğimiz evde şekillenmelidir ki fıtrata uygun bir kimlik sahibi olalım.

Eve bakış tarzımız oldukça önem arz etmektedir. Evi sadece, içindeki eşyamızı çalacak hırsıza karşı koruma altına almamız, soğuk ve sıcağa karşı korumalı hale getirmemiz yeterli değildir.

Evde baba ve anne ilk öğretmen olduklarının şuurunda olmalıdırlar. Ev küfre karşı da koruma altına alınmalıdır. İbadetin ilk tatbikatı evde yapılmalıdır. Ev, ibadet için ideal bir eğitim merkezi olarak bilinmelidir. Ev seçimi ve evin düzenlenmesi hususunda, eve giren çıkanlar, ev nüfusuna katılacak olanlar üzerinde bu incelikler hesaplanmalıdır.

İnce Bir Not

İslam, kişinin kendi babasından başkasına 'baba' olarak bakmasını yasaklamıştır. Ama kişinin kaynatasına baba, kaynanasına anne olarak

hitap etmesi, bizim örfümüzün geliştirdiği bir saygı ifadesidir. Babalık veya annelik kastı yoktur. Dolayısıyla kaynanaya anne, kaynataya baba denebilir. Denmemesi de abartılmamalıdır.

Müslüman şunu bilmelidir: Evi son kalesidir. Koruyabileceği ve hüküm yürütebileceği tek yer de orasıdır. Aşırı gidip evden kaçırmamak şartıyla eve ve evdekilere gösterilecek titizlik, din ve ahlâk için yapılabilecek en elzem hizmetlerdendir. Evinde böyle bir hükmü olmayanların başka alanlardaki yatırımları, kârı az yatırımlar olmaya mahkûmdur. Yalnız aşırı kararlar ve fevri davranışlar zararlıdır; sabretmesini bilmeyen zarar eder. Ev ve evle direkt veya dolaylı bağlantısı olan herkes bu programa dâhil edilmelidir.

Ev bir nimettir. Allah Teâlâ kendimizi ve ailemizi ateşten korumamız için bize en uygun mekân olarak evlerimizi tahsis etmiştir. Dış tehlikelere karşı da en güvenli yerimiz evimizdir. Evlerden açılan bir iman hareketiyle insanlığın kurtuluşu daha çabuk olacaktır.

'Allah, her görevliye görevinin hakkını verip vermediğini soracaktır. Ta ki, adama ailesinden soracaktır.' (İbni Hibban, Siyer,13 (4493)

İncelik:

Eşlerin birbirleriyle ilişkileri evin esasıdır. İslam terbiyesini kendi aralarında tatbik edemeyen eşler kimi yetiştirebilirler?

Eşler birbirlerine hitap şeklinde bile dikkatli olmalıdırlar. Kim hangi isimle anılmaktan hoşlanıyorsa diğeri onu tercih etmelidir.

Eşler birbirlerinin sırlarını yayma konusunda Allah'tan korkmalıdırlar. İmam Müslim'in Sahih'inde rivayet ettiği bir hadiste Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, eşinin sırrını yayan için büyük bir tehditte bulunmuştur:

'Kıyamet günü Allah katında insanların en kötülerinden biri, bir kadınla baş başa kaldıktan sonra, kadının sırlarını yayandır.' (Müslim, Nikâh, 21 (3527); Ebu Davud, Edeb, 37 (4870)

Müslim, bu hadisi kitabına alırken 'Kadının sırrını ifşa etmenin haram oluşu' adıyla özel bir başlık açmıştır.

Eşlerin, birbirlerinin büyüklerine, büyüklere gösterilecek saygıda kusur etmemeleri, örfün getirdiği ziyaretleşmeyi ihmal etmemeleri gerekir. Erkek, abartılmamak şartıyla eşinin akraba ziyaretlerini yapmasına yardımcı olmalıdır. Eğer erkeğin özel bir durumu yoksa, ziyaretleşmeler anında bir haram irtikâbı da yoksa erkeğin eşinin ziyaretlerini engellemesi uygun

değildir. Aynı şekilde, kadının akraba ve dostlarının onu evinde ziyaret etmelerini de engellememelidir.

Eşler, birbirlerinin büyüklerine ait aile içi veya benzeri ihtilaflara karışmaktan kaçınmalıdırlar.

Örnek

Aişe radıyallahu anhanın rivayet ettiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem evde elbisesini diker, terliğini tamir eder, erkeklerin evlerde yaptığı işleri yapardı. (Ahmed, 26769)

İncelik:

Çocuklar, akrabalardan kopuk olmamalıdır.

Akraba bağlarının korunmasının en önemli İslamî kurallardan biri olduğu, uzun ve bereketli bir ömür sürmenin en önemli yardımcılarından olduğu bilinmelidir. Çocukların da akrabalar hakkında iyi şeyler bilmeleri, her şeye rağmen akrabanın değerli olduğu konusunda eğitilmeleri gerekmektedir. Akraba arasındaki olumsuzluklara çocuklar karıştırılmamalıdır.

Mahremiyet ölçülerine dikkat edilebiliyorsa, çocuklar akraba evlerine yemeğe ve yatıya gönderilerek bağın güçlü kalması sağlanmalıdır. Akrabaya iyilik ilkesinin bir örf olmadığı, dinimizin emri olduğu öğretilmelidir. Şüphesiz bu hususta ailenin örnekliği de önemli bir husustur.

İncelik:

Evlere izinsiz girilmez. Eve girmenin bir edebi vardır.

Nur suresinin 27. ayetinde Allah Teâlâ, başkalarının evlerine izinsiz girmemizi yasaklamıştır. Anahtarı bizde olmayan her ev, başkasının evi sayılmalıdır. Evlerin mahremiyetine saygılı olmamız mü'min olmamızın gereğidir. Evlere izinsiz girilemeyeceği gibi, girilen evde izin verilenin dışında bir noktayı gözetlemek de yasaktır. İçeri girmek için çaldığımız bir kapıda beklerkenki duruşumuz bile, kapı açıldığında içeriyi görmeme esasına göre olmalıdır.

Eve girerken üç kere kapıyı çalmak sünnettir. Kapıyı çalanın kimliğini bildirmesi de sünnettir. Kapı açılınca da söze başlamadan selam verilir.

Çocukların temyiz yaşı başladığı zamandan itibaren, bu sünnetlere alıştırılmaları ebeveynin görevlerindendir.

Eve gelenin, içeride oturanlardan birini kaldırarak onun yerine oturması uygun değildir. Yeni gelene yer açmak sünnettir. Evde dili ve gözü korumak İslam terbiyesidir. Ev sahibinden çok şey beklememek, ev sahibinin de külfete girmemesi takva bir hayata yakın davranışlardır. Evlerde konuşulanlar emanet olarak görülmelidir.

Evlerde yatak odalarına girip çıkmanın kesinlikle bir kuralı olmalıdır. Çocuklar küçük yaşlarda bu terbiyeyi almalıdırlar.

İncelik:

Müslüman bir ailenin kaldığı ev kütüphaneli evdir. Ev halkı kitap okur. Onların kitapları süs için değildir.

Küçük yaşlarda kitap okuyarak gelişen bir çocuğun yetiştirilmesi çok daha kolaydır. Anne babaların okumaya önem vermeleri şarttır. Kendileri de okumalıdırlar, çocuklarını da okutmalıdırlar. Kitapların kitaplıkta tozlandığı bir ev sıkıntılı evdir. Okuma saatleri olan, herkesin okuduğunu anlattığı, anlamadığını sorduğu ev, biiznillah hayırlı çalışmaların yapılacağı, hayırlı sonuçların alınacağı bir evdir.

Çocukların kitap okuyan bireyler olarak yetişmeleri için gerekli en önemli etken, anne ve babalarını okurken görmeleridir. Anne baba, anlamasalar bile kitap okuduklarını çocuklarına göstermelidirler. Eve gerekli kitap ve okuma malzemesi temin edilmelidir. Eve getirilen bu okuma malzemelerinin, çocukların yaş ve kapasitelerine uygunluğuna, akidevi bir sakınca barındırmamasına dikkat edilmelidir. Kitapların ve diğer malzemenin çocuk için çekiciliğine dikkat edilmelidir.

Her çocuk için küçük bir kütüphane veya kütüphanede özel bir raf olmasında çok yarar vardır.

Ebeveyn, çocukla beraber okuma saatleri yapmalıdır. İlk zamanlarda ebeveynden biri okumalı, çocuk dinlemelidir. Çocuğun arkadaşlarında okuma merakı olup olmadığı araştırılmalıdır.

İncelik:

Sorunsuz, tartışmasız ev olmaz; tartışmasını bilmek, sorunları çözmek için uğraşmak gerekir. İnatçı düzeltemez.

Farklı düşünme, farklı yapma insanda karakter olarak vardır. Eşler, sorunsuz, tartışmasız bir hayat isteyebilirler. Bulundukları hayatı tartışmasız hale getirmeleri onların elindedir. İnatlaşan, taviz vermeye yanaşmayan suçludur.

Büyükler asla çocukların hissedeceği şekilde tartışmamalıdırlar.

Tartışarak halledemeyeceklerine karar verdiklerinde bir hakeme müracaat etmelidirler. Hakem kararına da herkes razı olmalı, sonra da geçmişi unutmasını bilmelidir. Hakem ve taraflar, başkalarına asla durumu anlatmamalıdırlar.

İncelik:

Evler eşya deposuna çevrilmemelidir.

İnsandan değerli ve insandan daha çok emek alan eşya yığını zararlıdır. İnsanların gönlünde putlaşan eşyadan uzaklaşılmalıdır. Ev eşyası, eve gerekli olduğu için alınmalıdır; başkalarının beğenisine dikkat ederek eşya almak seviyesizliktir.

İncelik:

Uyku ile oynanmamalıdır.

Uyku saatlerinin istikrarlı olması ve basit gerekçelerle değiştirilmemesi ibadet ve sağlık açısından çok önemlidir. Özel durumlar dışında uyku saati yedi-sekiz saate ayarlanmalı azı ve fazlası sakıncalı görülmelidir. Vakitsiz uykunun ibadetlerden ve sıhhatten taviz anlamına geldiği bilinmelidir.

Misafirliklerimiz ve diğer dış faaliyetlerimiz uykunun da dikkate alındığı bir planlama ile olmalıdır. Birbirimizin uyku hakkına dikkati, mala ve sağlığa dikkat olarak görmeliyiz.

İncelik:

Gelişigüzel biri yerine, belli özellikleri olan bir ev sahibi olmalıyız.

Evimiz camiye yakın, ezan rahat duyulur bir semtte olmalıdır.

Komşuya önem verilmelidir. Çocuklarımızın başka çocuklara imrenebileceği, kadınların kompleks yarışında bulunacağı insanların yoğun olduğu sitelerden ve semtlerden ev edinmekten kaçınmak durumundayız.

Evimiz izlenebilir bir konumda olmamalıdır. Bir perde ile korunabilecek durumda olmayan evde oturmak doğru değildir.

Evlerimizde haremlik selamlık olabilmelidir.

Evin geniş olması önemli bir nimettir.

İncelik:

Yumuşaklık evin karakteri olmalıdır.

Hadisi şerifler, yumuşaklığın insan kazanma nedeni olduğunu vurgulamaktadır. Ciddiyetle sertliği karıştırmamak gerekir. Merhametli olan

kazanır.

Merhametli baba, azarlamayan anne, müşfik abla-ağabey, tatlı dede-nine İslam'a daha uygundur.

İncelik:

Evden erkek mesuldür. Erkeğin hata etmesi halinde, hatası kadının ve çocukların hatasından daha ağır sonuçlar verir. Bunun için erkek şu hataları yapmamaya dikkat etmelidir:

Kadını evin hamalı haline getiren anlayış yanlıştır. Gerektiğinde erkek de çamaşır yıkamalıdır. Sökük dikmelidir. Süpürmelidir. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellemin* ev işlerinden yaptığı olurdu.

Bu sürekli olmasa bile gerektiğinde olmalıdır. Ailesine karşı en iyi olanların, ümmetin de en iyileri olduğu bizim din olarak öğrendiklerimizdendir. (Tirmizî, Menakıb, 63 (3895)

Erkek tek seslilik istememelidir. İstişare etmek sünnettir. El elden üstündür.

Ev tamamen kadına bırakılarak, erkekler için otele dönüştürülmemelidir.

Kadınların erkeklerin kontrolünden çıkmasından da erkekler mesuldür.

Sılayı rahimin zayıflamasından da erkek mesuldür.

Eve girip çıkandan, çocukların ilişki içinde olduğu kimselerden de erkek sorumludur.

İncelik:

Kadınların sokakta kendilerini korudukları gibi, eve girenler açısından da kendilerini korumaları gerekmektedir. Kadınların mahremleri dışındakilerle oturup kalkmada mesafeli olmaları Allah Teâlâ'nın emridir. Arkadaşlık, çok iyi dostluk, yakın akrabalık bu ölçüyü aşmaya neden olmamalıdır.

Kadının, evlenmesi haram olan yakınlarına 'mahrem' denmektedir. Kadının bekâr olması durumunda evlenmesi caiz olana da 'namahrem' adı verilmektedir. Mahremlere karşı bir korunma gerekmez.

Ahlâkî ölçülere riayet edilmesi yeterli olmaktadır. Namahremlere karşı ise kendi evinde bile olsalar vücut ve ziynetlerini korumaları gerekmektedir. Bu bir arada oturmaya karşı da yasak getirmektedir.

Nur suresinde Allah Teâlâ'nın kadınlara ziynetlerini göstermelerinde sakınca bulunmayacağını söylediği kimseler şunlardır:

Kocaları, babaları, kocalarının babaları, çocukları, kocalarının çocukları, kardeşleri, kardeşlerinin çocukları, kız kardeşlerinin çocukları, kadınlar,

köleler, erkeklikten kopmuş olanlar ve küçük çocuklar.

Enişteler bu isimler arasında yoktur.

Bunların dışındakilerle kadının tokalaşması, vücudu belli olacak şekilde bir arada oturması caiz değildir.

İncelik:

Anne baba ve eş arasında denge kurmak ciddi bir imtihandır. Her iki tarafı da yok saymak veya bir tarafı ezmek zulümdür ve caiz değildir. Eşler anne baba imtihanını beraberce aşmak durumundadırlar. Allah'tan ecir bekleyerek onlara tahammül etmelidirler.

Anne babaya rağmen eş seçip evlenmek bereketsizliğin başıdır. Anne baba da kişisel hırslarını çocukları üzerinde kullanmamalıdırlar. Onlar da zulme alet olmamalıdır.

Erkeğin eşiyle ayrı bir ev kurması tabii hakkıdır. Anne veya baba, örf ve benzeri gerekçelerle çocuklarını yokuşa sürmemelidirler.

İncelik:

Kadın cariye değildir, prenses de değildir.

Erkeğin evin bütün masraflarını görmek zorunda olduğu, kadının çalışmak ve kazanmak zorunda olmadığı tartışmasız kabul edilmiş bir konudur.

Kadınla erkek arasındaki ilişkinin en tartışılmaz esasının da cinsi alaka olduğu, kadının bu hususta gevşeklik hakkı bulunmadığı da tartışmasız bir konudur.

Ancak kadının ev hizmetlerini görmesi, eşinin yemek, temizlik gibi ihtiyaçlarını karşılaması konusunda farklı görüşler ileri sürülmüştür. Bu konuda meselenin özü şudur:

Bir kere kadının ev işlerini üstlenmesi tabii olandır. Erkeğe karşı olan itirazlarını bu açıdan kapatmaya çalışması doğru değildir. Evet, kadın, eşi kahvede oyun oynarken evinin yükü altında ezilmemelidir.

Ama evinde televizyon seyrederek ömür geçiren bir kadın da kadın değildir. Kadınlığın efendisi Fatıma *radıyallahu anhâ* eşinin hizmetini görüyor, ev hizmeti yapıyordu. Bu kadar kolay bir paylaşımı yapamayan iki kişinin 'aile' olarak anılmaları bile anlamsızdır.

İncelik:

Kadın eşiyle akrabaları arasına sıkıştırılmamalıdır.

Bir kadın evlenene kadar onun üzerindeki en büyük hak sahibi anne babasıdır. Evlendikten sonra ise bu hak sahipliğini eşi alır. Eşinin izni onun için bağlayıcıdır.

Erkeğin, şahsiyet bozukluğu ve evham gibi nedenlerle eşini akrabalarından koparma, onlarla irtibatsız hale getirme tavırları abestir.

İncelik:

Sınırları aşan bir kıskançlık da zulümdür.

Erkeğin kadını, kadının erkeği yabancılara karşı kıskanması en tabii ve en dini tavırlardandır. Ancak kadının erkeğini 'uçan kuştan' bile kıskanır hale gelmesi, aile içi fitne nedenlerindendir, yanlıştır. Aynı şekilde, erkeğin eşini kıskanmaması deyyusluktur ve büyük bir vebaldir. Fakat bu, erkeği pencereleri bile tuğla ile kapatacak, kadını babasından bile kıskanacak hale getirmemelidir. Böyle bir anlayış da aşırılıktır, makbul değildir.

İncelik:

Ailedeki hasta imtihan olarak bilinmelidir.

Aile içindeki hasta asla ihmal edilmemeli, herkes kendini o hastanın yerine koymaya çalışmalıdır. Hastalık bir imtihan olduğu gibi hastaya bakmak da bir imtihandır. Eşler birbirlerinin hastalarına karşı ilgisiz kalmamalı ve birbirlerine yük yükleyerek kurtulmaya çalışmamalıdırlar. Sayılı yılları alıp ebedi bir ahireti vermek kazanç olamaz. Vefa duygusunun bittiği yerde din bulmak zordur.

Özürlü çocukların bakılmaları, müzmin hastalığı olanların sürekli himaye edilmeleri en güzel sabır imtihanı, en büyük ecir kaynağıdır.

Yaşlı bir anne babaya bakmak da bu ölçülerle değerlendirilmelidir.

İncelik:

Evlerin bereketi annelerdir. Onlar ölse bile varlıkları unutulmamalıdır.

Annelerin hiçbir şekilde azalmayan bir sevgi ile sevilmeleri ve bu sevginin gereğinin onlara sürekli ispat edilmesi en önemli görevlerdendir. Babalar da bu sevgi zorunluluğunu çocuklara hissettirmelidirler. Annelerini onların gözünde yıpratmamaya özen göstermelidirler.

Evlatların, annelerin haksız tutumlarına karşı bile sabretmekten başka yapabilecekleri bir şey yoktur. Sadece Allah'a isyan olan konularda onlara itaat etmezler.

İncelik:

Aile ve ev güler yüz, güzel ahlâk, tatlı söz, kadını yalnız bırakmama, istişare, yumuşaklık, sabır ve sırlarla ayakta durur.

İncelik:

İffetten sonra ailenin en önemli görevi iyi insan yetiştirmektir. İnsan ve mü'min olmanın içini dolduran çocukların yetiştirilmesi ailenin en önemli varlık nedenlerindendir.

Bu da gösteriyor ki, çocuk yetiştirmek iffetli kalmak kadar önemli bir görevdir. İyi çocuklar yetiştirmek için sadece iyi okullar bulmak yeterli değildir. Çocuğun emdiği ilk sütten başlayan bir eğitimle iyi insan ve iyi mü'min yetiştirilebilir. Ev mesulleri olan baba ve anneler bu titizlikle vazifelerine sahip olacaklardır.

Evlerimize Şeytan Girmesin Diye

• İbadetleri ihmal etmeyelim. Kadınlar namazlarını aksatmasın, erkekler de evlerinde nafileleri kılsınlar.

• Evlerimizde zikir yapılmalıdır. Günlük Kur'an okumaları olmalıdır. Ve bunlar ciddi tatbik edilmelidir.

• Evimiz, ilimle meşgul insanların evi olmalıdır; bir evde kaç hadis okunup, kaç hadis ezberlendiği, hangi surelerin okunduğu, tefsirinin bilindiği önemli işaretlerdir. Bilmeyen, cahil kalan, şeytandan nasıl korunur? Evlerimizde haftalık, aylık dersler olmalıdır. Evimizin kapısını ilim meraklılarına açmalıyız. Kitap okumalıyız.

• TV ve bilgisayar gibi cihazlara sınır getirmeli, bunlar çok ciddi bir kontrolle kullanılmalıdır.

• Evlerimize giren misafirlerin kimliği üzerinde titiz olmalıyız. Gelen fitnesiyle gelmemelidir.

• Çocuklar, kesinlikle büyüklerin meclislerine katılmalıdırlar. Büyükler de onlar yanlarında iken kendilerine çeki düzen vermelidirler.

• Ev, zindana çevrilmemeli, uygun gezilere, dinlenme yerlerine açılma sağlanmalıdır. Ev, terk edilemez bir yer olduğunda abartılmış olur.

• Küçük kızların ev işlerine ilgisi erken yaşta bıktırmayacak düzeyde başlatılmalıdır.

• İlmi ve şer'i toplantılara gidilmelidir.

• Ev halkının yapılarına uygun spor faaliyetlerine şer'i ölçüler dahilinde katılmaları sağlanmalıdır.

• Ev, akrabaya açık tutulmalıdır.

• Evde Türkçe'nin güzel aksanla konuşulmasına önem verilmelidir.

• Kesinlikle Bakara suresi en az yılda bir defa ev halkı tarafından okunmalıdır. (Müslim, Salatülmüsafirin, 29 (1821)

• Salih kimseleri, âlimleri belli aralıklarla evlere çağırarak, aile fertlerinin onları örnek almaları ve onların nasihatlerini dinlemeleri sağlanmalıdır.

• Evlerde köpek ve duvarlarda asılı canlı resmi bulundurulmamalıdır.

Ev Ekonomimiz

Helal, temiz, dengeli, israfsız ve öncelikleri dikkate alınan bir ekonomimiz olmalıdır.

Allah'ın razı olacağı, huzurlu, bereketli, temiz, aile fertleri arasında tereddüde neden olmayan, İslamî bir kazanç ve o kazancın harcanma şekli hedeflenmelidir.

Buna göre:

1- Evin helal ve temiz bir kazançla beslenmesinden erkek mesuldür. Kadın evin içine girenin israf edilmemesinden, yerli yerinde kullanılmasından mesuldür.

2- Harcamalar ihtiyaca göre olmalıdır. Çevre faktörü ve moda gibi yabancı kavramlara göre harcama yapılamaz.

3- Yaşı ve durumu uygun olan herkes kazanmaya çalışmalı, daha çok kazanıp daha iffetli olmanın, daha çok infak etmenin yolları aranmalıdır.

4- Eve girenden gerektiğinde evin büyükleri, dedeler ve anne babanın hakkı ayrılmalı, onlara da harcama yapılmalıdır.

5- Harcamada öncelikli, önemli ve uygun tasnifi yapılmalıdır.

6- Pintilikle israf arasında orta bir yol tutulmalıdır. Gösteriş ve riya olan bir harcamaya yanaşılmamalıdır.

7- Aile reisi elindeki malda çocuklarının hakkı olduğunu düşündüğü kadar gelecek nesillerin de hakkı bulunduğunu unutmamalıdır.

8- Ailede kadının özel malına kimsenin müdahale hakkı olmadığı bilinmelidir. Aileyi geçindirmek zorunda olan erkektir. Kadın kendi isteği ile destekte bulunur. Malını hibe etmekte, harcamakta, vasiyet etmekte hürdür.

9- Mirasa müdahale ederek harama bulaşmamaya dikkat edilmelidir. Herkes Kur'an'daki nasibine razı olmalıdır.

Çelişki Değil mi?

İnsanların, çocuklarının rızkını temin için çalıştıklarını söyleyip, çocuklarına vakit ayırmadan yaşamaları bir çelişki değil midir? Hatta Allah rızası için yapılan işlerden ötürü çocuklara vakit bulamıyor olmak, başkalarının doğurduklarını kurtarmak için kendi doğurduklarını helake sürüklemek nasıl izah edilebilir?

Mal biriktirip çocukları ve eşi kaybettikten sonra ne kazanmış olur insan?

Aşırılığın hiçbir çeşidi makbul değildir.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ayakları şişinceye kadar ibadet ediyordu. Ümmetin erkeği, kadını ile ilgileniyordu. Dostları, düşmanları ile ilgileniyordu. Allah'a davette her türlü meşakkate katlanıyordu. Ama evini hiç ihmal etmemişti.

Müslüman'ın ailesini ekonomik açıdan ihmal etmesi bile ona günah olarak yetecek kadar ağır bir vebaldir. Nerede kaldı ki, ailesini dini açıdan ortada bırakmış olsun!

Ailemizi televizyon ve bilgisayar gibi elektronik şeytanların önünde zincirli bırakıp, onlar için çalıştığımızı veya dinimize hizmet ettiğimizi söyleyemeyiz.

Gerçekçi olmalıyız.

ADEM'İN HAVVA'SI

İslam mücahitlerinin atları üzerinde kıtadan kıtaya dolaştığı zamanlarda "kadın sorunu" da yoktu "sorunlu kadınlar" da.

Şövalyeler İslam topraklarında cirit atmaya başlayınca "kadın sorunları" da başladı, "sorunlu kadınlar" da türedi.

Erkeği ve kadını Allah yarattı. Herkesi kullukta eşit tuttu. Sonunda ödülü cennetler olan bir yarışa soktu.

Ne yazık ki kadını lastik reklâmı için münasip görenler, iflas eden tekstil sektörünün kurtarıcısı olarak kullananlar Âdem'in Havva'sını Âdem'den kurtarmaya soyundular.

Müslüman kadınlar da, Kerim ve Lâtif olan Allah'tan daha merhametli olduğunu iddia eden kurdun, kartalın insafına sığındılar. Kimi açıkça kanatları altına girdi kimi de "acaba"ların arasına sıkıştırılmış hayranlıklar besledi.

Dışarıdan deri pazarlamacıları saldırdı. İçeriden "acaba" ve "amma" furyası tutuldu. Sonunda kadın için Rabbinden daha merhametli (!) birileri, kadını dininden kurtardı. Evlerin sultanlığından kaldırımların sürüngenliğine, patronların göz zevklerini tatmin eden sekreteryaya indirdiler.

Eski komünist üçüncü dünya ülkelerindeki kimi partilerin savunduğu gibi, "kadının çürüme haklarını" da savunmak Müslüman kadınlara düştü.

Kadınıyla Erkeğiyle İtikadımız Odur Ki:

1. Dünya ve ahiret işlerimizde iyilik ve güzellik vahiydedir. Vahyin ölçü kabul edilmediği ne varsa sonu insan için hayır değildir. Geçici güzellikler ve bireysel menfaatlerle avunulmaktadır. İnsan ne zaman kendisi doydu ki, karşı cinse (kadına veya erkeğe) hakkını lütfedebilsin? Buna bağlı olarak inanıyoruz ki, Rabbimizden bize gelende asla zulüm yoktur. Belki insanlar eşitlik peşinde koşabilirler; ancak bilmelidirler ki Allah'ın nizamı âdildir. Ve o nizam insanın aradığı huzurun kaynağıdır.

O yarattı.

Hiç yaratan en iyi bilen olmaz mı?

2. Kâfirlerin müminlerle savaşı yeni değildir. İman kadar eskidir. Ne yazık ki, kâfirler dışardan saldırdıkça içerden de kalbinde maraz bulunan fitneci bulabilmişlerdir. Müslümanların tarihinde "kadın sorunu" diye bir sorun bilinmemiştir. Kadın sorununu icat edenlerse onu sekreterlikten reklâma kadar, dini ve ahlâkı tahrip edebilecekleri, paraya kapan olarak kullanabilecekleri her ne varsa onun için kullandılar. Cici sözlerle büyülediler, kullandılar. Kullandıkça yaratanına düşman ettiler. Sonunda elindeki dünyayı da aldılar cennet umudunu da.

3. Kadın Âdem'in Havva'sıdır. Başka bir şey asla değildir. Hem insanın yarısıdır hem hayatın. İnsan olmakta, dini yaşamakta ve en mühimi Allah'ın mizanında erkeğin yarısı veya diğeridir. Aynı cennete davetlidir. Aynı cehennemden sakındırılmıştır.

Onu yaratan, en iyi bileni olduğu için, yaratılışına uygun olsun diye, kimi yükümlülüklerini kaldırmış, kimi tehlikelere karşı onu uyarmış, erkeğe oranla ön tedbirlerle donatmıştır onu. Allah'ın dininde kadının farklı hükümleri, vücudunun ve yaratılışının farklı olduğu alanlardadır. Tüy yapısı bile erkekten farklı olan kadının erkekle eşit tutulması kadına nasıl bir adalet olur?

4. Erkeğin evin yükünü taşıması için bir derece üstün tutulması, bir şehir halkının başında bulunan valinin onlardan farklı bir koltukta oturması gibidir. Kanunlarla belirlenmiş hak ve görevleri kullanıyor olduktan sonra valinin "valiliği" neden tenkit edilsin ki? Erkek Allah'ın himayesinde bir kadını ve evi yönetiyorsa, kuralları Allah koyuyorsa kadın neden ezilmiş olsun? Allah kurduğu sistemde erkekleşmiş kadınlar istemediği gibi kadınlaşmış erkekler de istememiştir. Her taşı yerinde ağır tutmuş, herkesin

haddini ve hududunu bilmesini istemiştir. İki cins arasındaki ilişkinin özeti ise, insanlık ve kulluk ekseninde yardımlaşmadır.

5. Kadın emirle değil, irade ve sevgiyle bir erkeğin eşi olur. Eş olurken de dilediği şartı ve isteği dile getirir. Nikâh akdinde şahitlerin huzurunda tescil edilen bu şartlar dinin himayesinde ebedileşir. Daha sonra kadının sevip seçtiği eşi ile ilişkileri, kendi iradesinin veya duygusallığının sonuçlarından birisi olarak önüne çıkar. Her şeye rağmen dinin kuralları eşleri birbirlerine karşı korur. Standart insani kuralları iki tarafa da çiğnetmez.

Bu asırda bir erkeğin eşi olduğunda kadını zulüm altında inliyor olarak gösterenler, o kadının anne olduğunda ne hallere düştüğünü, yılda bir defa müzelik bir ziyaretle nasıl geçiştirildiğini nedense gündem yapmazlar. Erkeğin eşi olduğu zaman kadın zulüm altındaydı, ana oldu adı kalmadı, doğurduğuna esir oldu (!). Koca kahrına razıydı, doğurduğunun önünde adı da kalmadı.

6. Kadın, rahminde bütün bir insanlığı taşıdığı için, iffeti ile ilgili laubalilik olarak görülebilecek tutumlara karşı uyarılmış belki de men edilmiş ise, bu bütün insanlığın onuru adınadır. Kadın sadece kendisi değildir. O, insanlığın ta kendisidir. Onun iffeti ve şerefi insanlığın ortak değeridir. Onun iffetini direkt veya dolaylı olarak koruyan her şey insan kadar, din kadar değerlidir.

İffetin direkt imhasına yönelik olan zina yasaklandığı gibi, ucunda zinaya sızma olan her ne varsa o da yasaklanmıştır. Kadının zararsız gördüğünü söyleyerek Allah'ın yasaklarından bazılarını aşması veya esnek tutması, yaratandan daha iyi bilmek gibi gülünç bir iddiaya zemin hazırlar.

Kadını göz zevklerini tatmin için uluorta açmaya çalışanlar ve insanlık tarihinde görülmemiş bir şekilde teşhir edenler bir anlamda insanın kalitesi ile oynamakta, insan görünümünde meçhuller üretmektedirler.

Onların kadın etrafında kopardıkları fırtınaların, işgal ettikleri topraklarda kimi zaman eğitim, kimi zaman hürriyet gibi maskelerle yaptıkları icraatların ana hedefi, kadını, dolayısıyla insanın orijinal karakterini yıpratmaktır.

7. Kadının tek olduğu ve aşılamayacağı yegâne vazifesi nesil üretmektir. Onun nesil üretmesini engelleyen hiçbir görevi olamaz. En kutsal ve en erişilemez görevden taviz de veremez. Çünkü nesil üretmek sadece doğumdan ibaret değildir. Tam anlamıyla bir insanlık hizmetidir. Eşsiz bir hizmettir. İbadettir.

8. Kadının bu kimliği, alanındaki gayretleri çapında yapabileceği en büyük cihad olduğu için, cihadın genel anlamıyla olan uygulamalarından muaf tutulmuştur. Onun iffetini koruması mükemmel bir cihaddır. Nesil yetiştirmesi bir cihaddır.

Kadının elinde bayraklaşan ahlâk, insanlık onuru bir idealdir. Onun üzerinde sinsi emeller geliştiren güçleri hayal kırıklığına uğratacak ciddiyeti, insanlık için bir umuttur.

Âdem'in Havva'sı

Kur'an'ın İndiği Günlerde:

Çocuktu:
Kur'an onu himayesine aldı, doğumuna sevinmemeyi cahiliye alameti saydı.

Büyüdü:
Kur'an kendisine ve kolundaki bileziğine bile bakmayı yasakladı. Onu gözlerden bile sakındı. Onu namus, namusu din gördü.

Evlendi:
Allah'ın adı ile evlenebilirsiniz, dedi. Kefili Allah oldu.

Ana oldu:
Ayaklarının altına cennet koydu. Üç babayı bir ana saydı.

Kardeş oldu:
Erkeğe: 'Onu koru kolla!' dedi.

Teyze oldu:
Ana yerine geçer, dedi.

Âdem’in Havva’sı

Paranın Hakim Olduğu Günlerde:

Çocuktu:
Doğmaması için her türlü teşvik yapıldı.

Büyüdü:
Sekreter oldu. Ticarete alet edildi.
Paranın en cazip davetçisi oldu.

Evlendi:
Erkeğin ‘tahakkümünden’ kurtarıldı.
Hayatın bütün yükü sırtına kondu. Erkeğin kendisinden kurtuldu, parasına esir oldu.

Ana oldu:
Doğurduğuna 18 yaşına gelinceye kadar konuştu. Ondan sonra yılda bir güne gömüldü.

Kardeş, teyze, nene, meşhur oldu:
ama ayağının altında cenneti değil, kuru toprak bile bulamadı.

İbadeti mükemmel
Eşliği benzersiz
Çocuklara mürebbi
Ev yöneten
Bir ümmet kuran kadın
Âdem'in Havva'sı kadındır.

Ebu Hureyre radıyallahu anhın bildirdiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdular:
"Kadınlara iyi davranmanızı tavsiye ediyorum;
vasiyetimi tutunuz."
(Buharî, Nikâh, 80)

HEPİMİZ ÇOCUKTUK

Çocuğu Baliğ Olmadan Adam Etme Üzerine Kurallar

1 - Her Büyük Küçüktü

Salahaddin önce kucakta taşınan bir bebekti. Çocuk oldu. Nureddin Zengi'nin himayesini gördü. Kudüs aşkı beynine nakşedildi. Öğretildi, eğitildi. Kafası Kur'an ve hadislerle doldurulduru. Sonra büyüdü. Büyük Salahaddin oldu. Kudüs'ü ve gönülleri fethetti. Umuttu, hasret oldu. O küçükken de Salahaddin idi. Ama kim olduğu büyüyünce anlaşıldı.

Muhammed Fatih de küçüktü. Bebekti. Dadıları, hizmetçileri onu babasının gözüne iyi görünmek için allayıp pulluyorlardı. Bebek olarak doğdu, çocuk olarak bakıldı. Büyüdü. Büyüyünce Fatih oldu. Açtığını açtı, kapattığını kapattı. O küçükken de Muhammed olarak doğmuştu. Büyümeden kimse onun kimliğini bilemedi.

Çocuklar büyüyor da büyükler diye birileri biliniyor. Büyümüş doğan yok. Doğanlar hep küçük doğuyor. Küçük diye bir kenara bırakılan öyle küçük kalırken, büyütülen büyüyor ve tarih yazıyor, adını, şanını gök kubbeye nakşediyor.

Küçüğü küçük görmek büyüğü bilmemektendir. İnsanın kendisini bilmemesidir. Tüm insanlar, sonradan büyümüş bebeklerdir. Hayatta yokken sonradan yaratılmışlardır. Küçük yok, büyüğün küçük hali var.

Çocuğu büyük yapmak, ona bakan gözlerin bakışıyla başlayan bir eğitimdir. Kendi doğurduğunu küçük görenin verebileceği eğitim, oluşturabileceği örneklik ne olur ki? Her doğan çocuk **fıtrat** üzere doğduğuna göre her çocuk orijinaldir. Kıymet verilmeye, korunup kollanmaya müstahaktır. **Ebeveynin, eğitimcinin hor gördüğü ya da gözünde büyüttüğü bir iki çocukluk hatası, bir duvarın gölgesinde kaldığı için meyve veremeyen ağaç gibi, çocuğun adam olmasına engeldir**. Ebeveynin, eğitimcinin bakışlarındaki horlama, kullanabileceği sopasından daha sindirici ve daha ezicidir.

Çocukları hangi okula yazdıracağımızdan, hangi hocaya talebe yapacağımızdan daha önemlisi, onlara nasıl baktığımızdır. **Biiznillah, onlara bakışımız ileride onların bakış tarzını oluşturacaktır.**

Ebeveynin çocuğuna derin bakışı da yeterli olmayabilir. Ebeveyn kadar, yakın ve uzak çevrenin de çocuk üzerinde kalıcı etkisi söz konusudur. Çocuğun çevresinde bir nedenle bulunan akrabalar ve diğer şahısların

çocuğa yaptıkları şakalara varıncaya kadar, çocuk muhakkak kontrol altında olmalıdır.

Bulaşıcı bir hastalığa karşı gösterilen titizliğin bir benzeri hatta daha da hassası çocuğun kim tarafından nasıl yönlendirilebileceği üzerinde gösterilmelidir.

2 - Çocuğun Yaşı Yok; Önümüzdeki Fırsat Var

Annenin hamilelik dönemi adam yetiştirmenin en önemli dönemidir. Eğer anne seçimi yapılmış ise, yetiştirmeye başlanmış demektir. Bu da insan yetiştirmenin yaşının sıfırdan önce başladığını gösterir. İyi bir anne, henüz çocuğu karnında iken dikkat eder.

Yediği içtiğinin yüzde yüz helal olması, kulağına giren seslerin menhiyattan olmaması, çocuğuna duyuracak şekilde zikrullah ile meşgul olması, yapması veya dikkat etmesi gerekenlerdendir.

Doğumla beraber farklı bir düzeyde eğitim de devam eder. Her dönemin en önemli kuralı, çocuğun kursağından haram geçmemesidir.

Bu dönemde çocuğa hayvan sütü verilmemesini tavsiye eden âlimler bile olmuştur. İlk günlerinde iliklerine hayvan sütü girmesinin, hayvan mizacından etkilenmesine yol açabileceğini söylemişlerdir.

Kulağa Küpe Bir Tespit

"Çocuk ebeveynine emanettir. Çocuğun tertemiz mücevher kalbi, bütün izlerden ve etkilerden arınmış durumdadır. Her türlü işlemin yapılmasına da müsaittir. Nereye yönlendirilirse oraya yönlenmeye hazırdır. Ona hayır öğretilir ve alıştırılırsa öyle yetişir; dünyada ve ahirette mesut olur. Babası ve onun yetişmesine katkıda bulunan öğretmeni ve eğitimcisi de sevabına ortak olur. Şerre alıştırılır ve hayvan gibi salınırsa asi ve kötü olur. Günahı da ondan sorumlu olana ve velisine olur. Allah Teâlâ: 'Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi ateşten koruyun.' buyurmuştur. Çocuğun eğitimi onu, dünyadaki ateşten koruduğu gibi, ahiret ateşinden de korur. Ki bu daha önceliklidir. Ahlâkına, eğitimine, güzel huylar edinmesine ve kötü arkadaş edinmekten korunmasına önem vermelidir." (İhya-u Ulumu'd-Din)

İlk günden itibaren, her gün bir fırsattır. Yapılacak işler farklı; ama hedef aynıdır. Boş geçirilen her günü bir zayiat olarak görmek gerekir.

Bilhassa annelerin çocuklarını 'henüz küçük' görmeleri, müşfik davranacağım diye çocuğun geleceğini, adamlığını ezmesi hatadır. 'Henüz küçük' olup olmadığına, ehli ile istişare edip karar vermelidir. Çocuğun yaşının küçük olması kendisinin de küçük olmasını gerektirmez.

Şunu bir prensip edinmeliyiz: Çocuğun geçen her gününün asla tekrarı yoktur. Her doğan güneş yeni bir gün getirmektedir. Bugün yapacağımız iş, dünün yerini doldurmayacaktır.

Yedi yaş, çocuğun ciddi bir şekilde muhatap tutulup, kendisine emirler verilmesinin uygun olduğu yaştır. On yaşı ise, çocuğun muhasebe edilebileceği yaştır. Namazı yedi yaşında iken emreden, on yaşından itibaren de muhasebesini yapmayı buyuran hadisten bu tavsiye açık bir şekilde anlaşılmaktadır. (Bu hadis Tirmizi, Ebu Davud ve Ahmed'in rivayet ettiği meşhur bir hadistir.)

3-Kızların Sevabı Başka!

Allah neyi nasıl yaratırsa o öyle güzeldir. Ancak kız çocuğu büyütmeye vaat edilen sevap daha fazladır. Bu da gösteriyor ki kız çocuğu yetiştirmek erkeğe göre daha zordur; sevabı da ona göre fazladır.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdular ki:

"Kim şu kız çocuklarıyla imtihan olur da onlara sabredip yetiştirirse, o kızlar ona cehenneme karşı kalkan olur." (Tirmizi, 1915)

"İki kız çocuğu yetiştirenle ben cennete böyle gireceğiz. (Bu arada iki parmağını birleştirmiş olarak gösterdi.)" (Ahmed, 3/147)

"Kimin bir kız çocuğu olur da onu gömmez, ihmal etmez ve erkek çocuğa ezdirmezse o çocuk sayesinde cennete girer." (Ebu Davud, 5146)

İzahata Ne Gerek Var?

Her Müslüman bilir ki: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin bu müjdesi, doğurmaya ve büyütmeye değildir. Ümmete insan yetiştirecek anne adayı için bu vaatler yapılmıştır. Aranan, kız cinsi değildir. Doğurup adamlaştıran, ilk öğretmen, ilk eğitmen ve ilk kütüphane, ilk takva örneği,

en güçlü haram filtresi, fedakâr, cefakâr, çevresinden etkilenmeyen anne adayları yetiştirenlere bu övgüler dizilmiştir.

4 - Endişeye Gerek Yok!

Hemen hemen her çocuk, hareketlidir, yerinde duramaz, çok oynar,
Taklitçidir, hoşlandığı işin ehli olmak ister,
İnattır, yarışçıdır,
Bakar kördür, çabuk kızar-küser, çabuk barışır,
Çok soru sorar, lüzumsuzu sorar, lüzumluyu sormaz,
Yersiz hayaller kurar,
Bozup sökmekten hoşlanır.

Çocukta görülen bu olumsuzluklara karşı, 'Ne kadar da yaramaz!' diyecek yerde, 'Şimdi yapmazsa ne zaman yapacak ki?' diye düşünmek gerekir.

Ebeveyn, muallim kendi yaşı başına göre düşünmemelidir. Çocuğun yaşına ve şartlarına göre düşünmeye çalışmalıdır. Yaramazlık, haşaralık kötülük değildir.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdular ki:

"Çocuğun küçükken yaptığı yaramazlık, büyükken aklının artmasıdır." (Kenzu'l-Ummal, 30747)

Çocuk yalan söyleyebilir, eşyaya zarar verebilir, inatlaşabilir, olayları ve kendisiyle ilgili kararları takdir edemeyebilir, bencilleşip sadece kendisini düşünebilir, kardeşlerine ve yakınlarına düşmanca tavırlar gösterebilir, sabırsızlık-tahammülsüzlük gösterebilir, ödevleriyle, dersiyle ilgilenmeyebilir.

Bunların hiçbiri çocuğun işinin bittiğini göstermez. Zaten ebeveynin, eğitimcinin görevi de böyle durumlarda ortaya çıkmaktadır. Çocuğu makine gibi kurup, her sabah kalkarak, kendisine verilen talimatları yapmasını bekleyemeyiz. Böyle bir görev, tenekeden, vidalardan ve kablolardan oluşan bir robottan beklenebilir. Etten ve kemikten oluşan, kendine göre istekleri ve zevkleri bulunan, yorulup bıkan bir insandan robotluk beklemek yanlıştır.

5 - Bizim Hikâyemiz Var

Çocuğun yetişip adam olmasında dinlediği hikâyelerin etkisi yüksektir. Önce hikâye olarak kulağından giren şeyler, daha sonra onun yükseleceği merdivenlerine basamak olmaktadır. **Hikâye yoluyla, akidemizi, ilmihal bilgimizi, hayattaki maksadımızı, pek çok vermek istediğimizi verebiliriz.** Hikâye, ebeveynin ve muallimin işini kolaylaştırır. Şu kadar ki algılama çocukta her yaşta farklıdır. Üç yaşında anlatılabilecek hikâyeler, beş yaşında anlatılabileceklerden farklıdır. Ama muhakkak 'bize ait hikâyeler' bizim çocuklarımız tarafından öncelikli olarak bilinmelidir. Çocuklarımız henüz baliğ olmadan Hasan Basri'yi, Ömer bin Abdülaziz'i, Salahaddin'i, Fatih'i bilmelidirler. Meşhur sporcuların, aktörlerin yerine bizim büyüklerimiz hayallerini süslemelidir.

Acil Öğütler

1- Dayak yok. Dayak, ötesi olmayan en son başvurulabilecek bir ceza türüdür.

2- Yanlış yapan çocuğu uyarırken bile hatayı tenkit et; çocuğu değil. 'Sen bir hiçsin.' deme. 'Bu çok seviyesiz bir iş.' de.

3- Sürekli teşvik et. Büyük olmaya, büyük işe teşvik et. Teşvike cevap versin veya vermesin teşvike devam et.

4- Oyunu basit görme. Oyun senin için oyun; ama onun için çok ciddi bir iştir. Oyunlarına sözlü veya fiili katılımın olsun.

5- Eve hapsetme. Beraberce gezin.

6- Bazı işleri tek başına yapmasına izin ver. Bulaşık yıkamasına izin ver. Gerekiyorsa sen onları tekrar yıka.

7- Ara sıra ödüllendir.

8- Ona kötü örnek olacak tavırlara ve sözlere dikkat et.

Bu konuda iki önemli sorunla karşılaşıyoruz:

Birincisi: Bilhassa görsel medyanın sunduğu çocuklara yönelik programlarda, çocuk için cazip olacak yönler bizim verdiklerimizden kat kat fazladır. Çocuk, bizim verdiklerimizi kerhen izlerken, onlardakini can kulağı ile izleyebilmektedir. Bu sorunun nedeni sadece, bizim denebilecek malzememizin olmamasında yatmıyor. Öbürlerinin sınırı, hesabı yoktur.

Onlarda caiz veya haram kavramı yoktur. Aklına geleni, hayal ettiğini yazıp çizebilmektedir. Bizim ise bir peygamberin tasvirini yapmamız, bizim için yüksek değeri bulunan zevatı tasvir etmemiz pek de kolay olmamaktadır. Hatta hiç caiz olmayan yönü vardır. Bu durumda ebeveyn olarak aradaki boşluğu özel himmetimizle doldurmak durumundayız. Başkalarının elindeki imkânlardan da tamamen kopmamız gerekmeyebilir. İtidali yakalayıp, seçici olabilirsek işimiz kolaylaşır.

İkincisi: Çocuğumuza, bize ait malzemeleri satın almamız ve 'bunlar senindir' dememiz sorun çözmüyor. Çocuk her emrimizi dinleyecek durumda değildir. Teknolojiye veya kalem deftere güvenimiz, sonunda bizi üzebilir. Görev bizim görevimizdir. Sorumlu olan biziz. Eğer teknolojiden yararlanabiliyorsak ne hoş. Bunun kıymetini biliriz. Ama kimse bilgisayara, kaliteli baskısı olan kitaplara, dergilere güvenmesin.

Gazveler...

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin gazveleri, ashabı kiramın hayatı, selefi salihinin yaşanmış olayları ibret için oldukça önemli ve eğitim değeri yüksek malzemedir. Kur'an'da anlatılan Peygamber aleyhisselam kıssaları muhakkak çocuklara aşı gibi verilmelidir. Evimizde Bedir, Uhud, Hendek, Huneyn sohbetleri defalarca yapılmalıdır. O kadar ki, çocuklarımız Bedir'i, evin yakınlarındaki bir vadi zanneder hale gelmelidir.

Selefin büyüklerinden gelen rivayetlerde 'çocuklara Kur'an'dan bir sure öğrettikleri gibi, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin gazvelerini öğrettiklerini' görüyoruz.

6 - Oyun Haktır

Kiminle oynadığını ve nelerle oynadığını bildikten sonra çocuğun oynaması en tabii haklarındandır. Hatta çocuğun gözünde oyun, yemeğinden daha değerli olabilmektedir. Sınırsız ve kontrolsüz oyun çocuğu elden çıkarabilir.

Çocuğun oynamasında sakınca gördüğümüz oyunları yasaklarken, o oyunun yerini doldurmamız gerektiğini unutmamalıyız. Resûlullah

sallallahu aleyhi ve sellem oyun oynayan çocukların yanından geçer, onlara selam verip gönüllerini alırdı. Enes bin Malik *radıyallahu anh* diyor ki:

"Ben çocuklarla oynarken Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* yanımıza geldi. Bize selam verdi. Sonra beni çağırdı ve bir işe gönderdi." (Müslim, 4533)

Oyunda kumara alışma sürecini başlatan oyunlar velilerin gözünden kaçmamalıdır. Ayrıca bilgisayar gibi çocuğu köleleştiren eğlence araçlarını da bir program dahilinde vermenin yollarını bulmalıyız. Yalnız şu unutulmamalıdır: Bütün arkadaşlarında gördüğü bir aleti çocuğa yasaklamak, onun gizli işler yapmasına veya onun gözünde ebeveynin değer kaybetmesine neden olabilir. Yasak koymanın da bir kuralı olması gerekiyor.

İmam Gazali diyor ki:

"Çocuk dersten çıktıktan sonra, onun, derslerin yorgunluğunu atacağı güzel bir oyun oynamasına izin verilmelidir. Ama oynamaktan yorulacak hale gelmemelidir. Çocuk oyundan alıkonur ve sürekli ders çalışması istenirse, kalbi ölür, zekâsı körelir. Yaşamaktan zevk almaz. Bir yolla dersten kurtulmaya çalışır."

Ağaç Bir Günde Büyümüyor!

Mesela,

Aksırınca 'elhamdülillah' deme sünnetini çocuğumuza bir iki defa söyleyip, gerekiyorsa bin defa uygulatarak alıştırabiliriz. Çocuk öğrendiği her şeyi uygulamaz. Uygulama süreci seneler alabilir. Sabretmek, bıkmamak zorundayız. Şeytana verebileceğimiz en büyük taviz, bıkkınlığımız ve umutsuzluğumuzdur. Şeytan bıkıp usanmadan, biz bıkıp usanamayız. Biz bulunduğumuz olgunluk düzeyine kaç yılda geldik, hangi olayların veya sözlerin kaç defa tekrarı bizi etkiledi de mevcut yapımızı kazandık. Bunu düşünsek kendimize iyilik etmiş oluruz.

7 - Çocuk Kimi Görüyor?

Ders kitaplarında ne yazdığı, babanın ne nasihat ettiği daha sonra gelir. Büyükler gibi çocuklar da gördüklerinin etkisinde kalmaktan kendilerini kurtaramazlar. Bunun için:

a- Ebeveyn ve muallimler çocukların kendilerini izlediklerini bilecekler ve bu izleme sonuçlarının dersten ve sözden daha müessir olabileceğini unutmayacaklardır. Çocuğun kötülüğe bulaşmamasını isteyen, kötülüğü çocuğun gözünden uzak tutmalıdır. İyiliği öğütlemek isteyen de onu gösterecektir.

b- Çocuk, ne kadar sakınılırsa sakınılsın muhakkak kötülükle ve kötülerle göz göze gelecektir. Ebeveyn ve muallim, iyiliği ileri çıkararak, kötülüğün izine karşı iyiliğin izini ortaya çıkarmalıdır.

c- Çocuğun ömür boyu unutamayacağı izler bırakacak ilişkiler de çok önemlidir. Çocuk halinden anlayan, tatlı yüzlü âlimlerin ziyaret edilmesi, onlardan çocuğun ilgi görmesi, yaşına uygun nasihatler dinlemesi, kitaplardan daha etkili bir eğitim metodudur.

Çocuk ebeveyninden duyduğu sözlere güvenmelidir. Bu da ebeveyninin ona hiç yalan söylememiş olmasıyla mümkün olur. Mesela; 'İnşaallah' sözünü, baştan savmak için söylememelidir.

Abdullah bin Amir diyor ki:

Bir gün annem beni çağırdı. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* de evimizde oturuyordu. 'Gel sana bir şey vereyim.' dedi. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* anneme dedi ki: **'Ne verecektin ona?**' O da: 'Hurma verecektim.' dedi. Bunun üzerine Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdular ki: **'Ona bir şey vermeseydin, bu sana bir yalan olarak yazılacaktı.'** (Ebu Davud, 4339)

Yine buyurdu ki:

"Çocuğa 'Gel al!' deyip de ona bir şey vermeyenin sözü yalandır." (Ahmed, 9460)

İmam Şafii rahmetullahi aleyh, Harun Reşid'in çocuklarını okutmakla görevlendirilen Ebu Abdussamed'e şöyle nasihat etmişti:
"Çocuklardan önce sen kendini düzelt. Onların gözü senin gözüne kilitlenmiş durumdadır. Onlara göre güzel, senin güzel dediğin; çirkin de senin çirkin dediğindir."

8 - Uyku Çocuğu Uyutur(!)

Düzenli uyku alışkanlığı çocuk için taharet alışkanlığı kadar önemlidir. Geceyle gündüzün birbirinden kopardığı bir hayat düzeni başarısızdır. Çocukların ders çalışmalarındaki başarılarını artıran, akıl ve zekâlarını daha verimli kullanmalarını destekleyen unsurlardan biri de uykudur.

Geç uyumanın veya başsız dipsiz uyumanın en doğal sonucu, günü uyurgezer geçirmektir. Çocukların uyku düzenine sahip olmaları, namaz ibadetine daha kolay alışmalarını ve sabah namazını rahat kılmalarını sağlayacaktır. Çalışmaları gereken dersler açısından da uyku, oldukça yüksek oranda kavrama seviyesi kazandırır. Aile gerekiyorsa, sosyal ilişkilerini çocukların uyuma düzeninin de hesaba alındığı bir programa göre yapmalıdır. Çocuklar:

a- Aynı saatte yatıp aynı saatte kalkmaya alışmalıdırlar.

b- Uyudukları uyku miktarı yaşlarıyla uyumlu olarak aynı olmalıdır.

c- İdeal uyku zamanı yatsı namazından sonra başlayıp sabah namazına kadar süren vakittir. Bu unutulmamalıdır.

d- Yemekle uyku arasındaki denge iyi kurulmalıdır.

e- Bu uyku düzeni için, gerektiğinde aile fedakârlıktan kaçınmamalıdır.

9 - Mukaddesatı Koru!

Ebeveyn ve muallimler, çocuğun mukaddesata ait bilgilerinin taze kalmasına özen göstermelidirler. Bunun için:

a- Küçük yaşlardan itibaren, Farz, Haram, Vacip, Mekruh, Sünnet, Helal, Haram gibi kavramlar, çocuk içeriğini anlasa da anlamasa da sık sık kullanılmalıdır. Caizdir, caiz değildir denmelidir. Ümmet olmayı, tevhit ehli olmayı yansıtan ifadeler tekrarlanmalıdır. Bâliğe olduğunda bir kız çocuğuna tesettürün izah edilmesi bu mantıkla çok daha kolay olur.

b- Namaz ve Kur'an tilaveti gibi ibadetlerde büyük bir saygı içinde olduğumuzu çocuk anlamalıdır. Üç yaşındaki bir çocuk, namaza durduğunda annesi ile konuşulmayacağını anlamış olmalıdır. Kur'an okurken babasıyla konuşmaması gerektiğini, uyarmaya gerek kalmadan anlayacak hale gelmelidir.

c- Allah, Peygamber, Din, Mü'min, Kâfir, Cemaat, Kâbe, Medine, Hicret, Sahabi, Muhacir, Ensar, Âlim, Fakih, Müctehit… gibi kavramlar on yaşına geldiğinde çocuğun şöyle böyle ne anlamda kullanıldığını bildiği kavramlar olmalıdır.

d- Çocuk mukaddesatı kullanmaya kalkarsa bunu da fırsat bilmek durumundayız.

Mesela,

Cezalandırılacağını anladığı bir iş yaptıktan sonra namaza duruyorsa, bu bizim için iyi bir fırsattır. Namaz sayesinde onun cezadan kurtulması, o anda hoş değilse bile namazın bir sığınak olarak bilinmesi açısından önemlidir. Aynı şekilde, 'Allah aşkına! Allah'ı seviyorsan!' gibi ifadelere de başvurabilir. Bu çocuk açısından bir hiledir. Ancak biz bunu bir eğitim fırsatı olarak kullanmalıyız. Çocuk, kurtulmak için Mushaf'ı eline alabilir. Bu da bizim için bir fırsat olmalıdır. Cezadan kurtulmak için namaza sığınan bir çocuğu, 'Bir de abdestsiz namaza duruyorsun ha!' gibi bir ikazla çekip alan veli yanlış yapmaktadır.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdular ki:
"Sizden Allah için isteyene verin. Allah adına size sığınanı koruyun."
(Hakim)

10 - Ölçülü Olmak Şart

Her istediğine ulaşan bir çocuk, adamlık yolu tıkatılmış bir çocuktur. Çocuk her şeyi isteyebilir. Hak ettiği kadar ve gereği kadar ulaşabilmelidir. Sınırsız harçlık, açık büfe türü sofralar, eskisin eskimesin sürekli yenilenen kıyafetler çocuk için zarardır. Merhametten mazarrat doğurtmamak lazım. Hele hele başkalarının giydiğine bakarak çocukları giydirip kuşandırmak hatadır.

11 - Beddua Etme! Sabret!

Çocuğa beddua etmek acizliktir. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdular ki:

"Kendi kendinize beddua etmeyin. Çocuklarınıza beddua etmeyin. Duanın kabul edileceği bir saate rastlatırsınız da duanız kabul olur." (Müslim, 5328)

Ders Olarak Hepimize Yeter:

"Ebu Ümame *radıyallahu anh* diyor ki:

"Bir genç Peygamber *aleyhisselâm*a geldi ve dedi ki:

- Ya Resûlellah. Bana zina etmem için izin ver. Oradakiler gence doğru yönelip onu azarlamaya başladılar. ‘Sus! Sus!’ dediler. Peygamber *aleyhisselâm*:

- Onu bana yaklaştırın, dedi. Genç iyice yaklaştı. Ona:

- Annenin zina etmesi hoşuna gider mi? dedi.

- Asla! Sana kurban olayım ya Resûlellah! dedi.

- İşte bak, insanlar da annelerinin böyle bir şey yapmasını istemez. Kızın için böyle bir şeyden hoşlanır mısın? dedi.

- Asla! Sana kurban olayım ya Resûlellah! dedi.

- İşte bak, insanlar da kızlarının böyle bir şey yapmasını istemez. Kız kardeşin için hoşlanır mısın? dedi.

- Asla! Sana kurban olayım ya Resûlellah! dedi.

- İşte bak, insanlar da kız kardeşleri için böyle bir şeyden hoşlanmazlar. Halan için hoşlanır mısın? dedi.

- Asla! Sana kurban olayım ya Resûlellah! dedi.

- İşte bak, insanlar da halaları için böyle bir şeyden hoşlanmazlar. Teyzen için hoşlanır mısın? dedi.

- Asla! Sana kurban olayım ya Resûlellah! dedi.

- İşte bak, insanlar da teyzesinin böyle bir şeyinden hoşlanmazlar, dedi.

Sonra da elini o gencin elinin üstüne koydu ve şöyle dua etti:

“Allah’ım! Günahını mağfiret et. Kalbini temizle. İffetini koru.”

O genci bir daha böyle bir şeyle ilgilenirken gören olmadı.” (Ahmed, 21185)

Kur’an ve Çocuk

Hedefimiz, Kur’an’ın kelimelerini ve ruhunu çocuğa verebilmektir. Sadece Kur’an bülbülü olması yeterli değildir. Keşke baliğ olmadan çocuklarımız Kur’an hafızı olabilseler! Yirmi yaşına gelmeden de Kur’an ilimlerini alabilseler! Ama Kur’an’ın bu açıdan, az itibar gördüğü bir zamanda yaşıyoruz. Kendi zamanımıza ve şartlarımıza göre işler yapmak durumundayız. Bu nedenle çocuğumuza ‘*Kur’an*’ verirken şöyle bir program izlememiz işimizi inşaallah kolaylaştırır:

1- Önce Kur’an’ı çocuğun gözünde yüceltip, sevdirelim. Bu sevgimizde tavizsiz olduğumuza inanmış olsun.

2- Anne ve babayı, Kur’an öğreten hoca olarak tavsiye etmiyoruz. Çocuk Kur’an’ı başkasından öğrensin.

3- Kur’an alfabesi için ideal başlama yaşı 4-5 yaşlarıdır. Daha önce de başlanabilir. Ancak çok küçük yaşta böyle bir eğitime tabi tutulan çocukta ileriki yıllarda farklı sorunlar çıkabilir.

Altı yaşına kadar çocuk, beş dakikada bir Kur’an sayfası okuyacak hale gelmişse okuma işi çözülmüş sayılır. Bundan sonra günde bir sayfa, ileriki dönemlerde iki sayfa şeklinde istikrarlı bir okuma ile devam edilir.

4- Altı yaşına kadar çocuk, namaz tesbihatını, ezan ve kameti, kısa sureleri bilmelidir.

5- Çocuk on iki yaşına geldiğinde:

a- İki dakikada bir sayfa bakarak okumayı,

b- Namaz tesbihat ve dualarını,

c- Kısa sureleri,

d- Kur’an’a ait temel bilgileri, biliyorsa farz olan miktar çocuğa verilmiş olmalıdır. Ama bu, bilgi düzeyindeki sorumluluktur. Uygulamasıyla ilgili sorumluluğumuz daha farklı olacaktır.

6- Kur’an ezberlemeyle ilgili şöyle bir prensibimiz olabilir: Kur’an’dan kaç satır fazla bilirse o bizim kâr oranımız olacaktır. Bir satır, bir satırdır. Bir sure, bir suredir. Mümkün olduğu kadar ezber bildiği miktarı artırmaya çalışırız.

7- Çocuk, hem iyi bir okul programı hem de Kur’an ezberi yapabilir. Günde yarım sayfayı bütün çocuklar okul programlarına rağmen ezberleyebilirler. Zekâsı iyi olan çocuklar ise günde bir sayfayı rahatlıkla ezberleyebilirler. Önemli olan çocuğun buna ikna edilmiş olmasıdır. Böyle bir uygulama ile çocuk on iki yaşına geldiğinde Kur’an hafızı olabilir.

8- Evet. Buluğ çağından önce Kur’an’ın ezberlenmesi ideal olandır. İbni Abbas *radıyallahu anh*uma: **‘Bana Kur’an’dan dilediğinizi sorabilirsiniz. Ben onu küçük yaşta ezberledim.’** diyerek övünürmüş.

Ama daha sonra ezber olmaz diye bir kural yoktur. Hafızlıktan daha zor olan pek çok üniversiteyi gençler, 17-18 yaşından sonra okuyup bitirmektedirler. Tıbbi bir engel olmadıkça, evlenme ihtiyacı belirene kadar Kur’an ezberi, isteyen için kolaydır.

9- Şunu unutmamak durumundayız:

Kur’an bizim için ne kadar önemliyse şeytan için de o kadar önemlidir. Biz ne kadar ezberletmek istiyorsak o da o kadar nefret ettirmek istiyordur. Kur’an’la çocuğu buluşturduğumuzda ummadığımız tepkilerle karşılaşabiliriz.

Daha önce görmediğimiz bir çocuk görebiliriz. Buna hazırlıklı olmalıyız. Bu konuda üç ilkeyi göz önünde tutacağız:

a- Kendi kendinize böyle bir programa başlamayın. Bilginize, becerinize ve paranıza güvenmeyin. Vaatlerde bulunarak çocuğu ikna edebileceğinizi sanmayın. Uzay mekiği bile vaat etseniz işe yaramayabilir. Komple bir program uygulayın ve bu işte ehil biri ile yardımlaşın. Çocuk dilinden anlamayan insanı hoca diye çocuğun önüne dikmeyin. Bilmek ile bildirebilmek aynı şeyler değildir.

Çocuğun sevdiği akrabalardan birisinin, çocuğa başka şeyler telkin etmesinden sakının. Böyle bir hedef için semtinizi, şehrinizi değiştirmeye de hazır olmalısınız.

b- Bilin ki sabırsız, bir adım yol alamazsınız. Bir Nuh sabrı kadar sabır taşımanız gerekir. Yoksa kendi kendinizi yer tüketirsiniz. Pirinçten de olursunuz, bulgurdan da.

c- Yolun bittiğini anladığınızda, ehliyle istişare edin. Gerekiyorsa ezbere son verin. İnsan ve iyi bir Müslüman olarak kalsın, hafız olmasın, zararı yok. Ebeveynliğinizi öldürmeyin.

Ebeveyne Nazik Tavsiyeler

• Anneler evde dursunlar. Annelik kadar, ilk kütüphane, ilk örnek, ilk filtre olmak kadar üstün bir görevleri yoktur.

• Haramlar mideye girmemeli, göze değmemelidir. Haramlar en kötü arkadaştır. Haramı kışkırtan şeylere de dikkat edelim.

• Yaygınlaşan iffetsizliğe karşı tedbirli olunmalıdır. Edebin azaldığı bir ortamda hangi insan yetişebilir?

• Evlilik yaşı çok geciktirilmemelidir. Gençlerin yaşı başı gelip geçtiği halde neden evlenmeyi düşünmediklerini iyi tahlil etmek durumundayız.

• Geç evlenmenin sakıncalı bir sonucu da geç yaşta çocuk sahibi olmaktır. Bu da dayanma gücü az bir dönemde çocuk büyütme sıkıntısı getirmektedir.

• Çocukların yalnız ve hareketsiz kalmalarına karşı tedbir almalıyız. Seviyeli bir spor yapmaları yararlıdır. Bu sömürge sporu futbol olmamalıdır. Çocukların saatlerce yalnız kalmaları tehlikelidir. Küçük yaşlardan itibaren çocuklara sorumluluk yüklemeye çalışmalıyız.

• Arkadaş ve çevre, aile ve muallimler olarak etkisi bizden güçlü olan unsurlardır.

• Duadan geri durmayalım. Nihayet her şey Allah'ın takdiri ile oluyor.

EVİMİZ
EŞİMİZ
SINAVIMIZ

Evlerimiz, dünya hayatına gözlerimizi açtığımız yuvalarımızdır. Hayatı beraber yaşadığımız insanların buluşma noktasıdır. Rabbimiz için yapacağımız kulluk vazifelerinin önemli bir bölümünün eda merkezidir. Koca dünyada dört duvarla çevirebileceğimiz tek sığınağımızdır. Evlerimiz hem köklerimizi hem dallarımızı barındıran, hayat yolunda hangi istasyona uğrarsak uğrayalım, muhakkak ilk kalkış noktamızdır.

Meleklerle iç içe, şeytanlardan arındırılmış, bereket damlayan evlerimiz olsun. Yılda bir defa da olsa Bakara suresinin okunduğu, boş vaktin ve boş kimsenin bulunmadığı namazgâh olmuş evlerimiz olsun. Zikirlerin yapıldığı, hep beraber nafile oruçların tutulduğu, anne-babaların cennet tabusu gibi görüldüğü, sevgi ve hürmet fışkıran evlerimiz olsun. Mahremiyeti korunan, ama dünyada olup bitenleri anlamaya açık, okuyan, dinleyen, TV'ye esir düşmemiş fertlerin yaşadığı evlerimiz olsun.

'Bu sünnettendir, Peygamberimiz böyle yapardı.' denerek yaşanan evlerimiz olsun.

Selamla girilip çıkılan, yüzlerin güldüğü, odalara girip çıkmanın edeple olduğu, hoş şakaların yapılabildiği, büyüğün saygı, küçüğün şefkat gördüğü evlerimiz olsun.

Erken uyunan, erken kalkılan evlerimiz olsun.

Kanaatkâr, gözü tok evlerimiz olsun.

Komşu hakkını dinden bilip koruyan, etrafına güller saçan evlerimiz olsun.

Baba,
Anne,
Çocuk,
Kardeş,
Dede-torun,
Gelin…
Adımız nasıl anılırsa anılsın 'ev' kuşlarıyız.
Evlerimizin ve evdekilerin hesabı bizden sorulacaktır.

'Namazgâh' Ev

• Dinimiz, bütün amelleri niyetlere göre değerlendiriyor. Evlerimizi mesken ihtiyacımızı gidermenin yanında, huzurla ibadet etmek ve iffetimizi korumak gibi ulvi hedefler için kullanmaya niyet etmeliyiz. Yatıp uyuma, yiyip içme gibi sırf dünyevi gibi görülen amaçlar için inşa edilmiş olması,

uhrevi kazançlar elde etmemize mani değildir. İhlâslı niyetler sayesinde cami gibi, medrese gibi evlerde oturabilir, oturma odalarında yeri geldiğinde cihad ecri kazanabiliriz.

• Evimiz, Müslüman kimliğimiz ve ailemizin durumu dikkate alınarak şekillendirilmelidir. Bunun için de ev yaparken veya satın alırken, kiralarken mümkün olduğu kadar:

• Anne-babanın varlığı halinde onların rahatı için uygun zemin olması,

• Çocuklar için kız-erkek farkına dikkat edilerek yeterli yerin bulunması,

• Misafir için uygun mekân tercihi,

• Mescide yakınlık,

• İyi komşu seçimi, ön planda tutulmalıdır.

• Tuvalet ve banyo sünnete uygun olmalıdır. Tuvalette kıble, ön ve arkaya gelmeyecek şekilde olmalı; banyonun konumu da aile içindeki mahremiyet göz önünde bulundurularak belirlenmelidir. Kalabalık olan ailelerde çift banyo, çift tuvalet bulunmalıdır.

• Evin hem muhiti, hem de yakın komşuları en münasip olanından belirlenmelidir.

• Uyurken kapı ve pencereleri kilitlemek, yanan ateşi söndürmek, yiyecek kaplarını örtmek sünnettir.

• Eve girerken besmele ile girmek, selam vermek sünnettir.

• Evlerde canlı resimleri bulundurmak, güvenlik açısından bir zaruret yoksa köpek beslemek kerih görülmüştür.

• Evin temel yapısında ve mefruşatında, gayri İslami sembolleri şekillendiren motifler bulunmamalı, küfrü ve isyanı çağrıştıran, şehvetleri kışkırtan görüntüler konmamalıdır.

• Evde kullanılan malzeme altın ve gümüşten olmamalıdır.

• Yeme ve içmede, ev mefruşatında, bina yapısında israftan kaçınılmalıdır. Kuvvetli, dayanıklı olması için harcama yapılabilir; ama gösterişli olması için harcama yapılamaz.

• Evlerimizin bereketli ve şeytandan korunmuş evler olması için (Hadisi şerif mezara dönüşmüş ev, deyimini kullanmaktadır.) evlerimizde nafile namaz kılmalı ve programlı bir şekilde Kur'an okumalıyız.

• Evimizde muhakkak bir ilim halkası kurulmalıdır. En az haftada bir kez ehli tarafından yönetilen bir tefsir dersi, hadis dersi, fıkıh dersi yapılmalıdır. Misafir ve benzeri bir nedenle de bu bereket halkası ihmal edilmemelidir. Evimizin bir bölümünü gösterişi olmayan samimi bir kütüphane ile süslemeliyiz.

• Bilhassa çocuklar, akşam namazından sonra evden çıkmamalıdırlar.

• Günah işlemeye zemin hazırlayacak, müzik aleti gibi menhiyat hangi gerekçe ile olursa olsun evde bulundurulmamalıdır.

"Sizden kim güvenli bir ev, sıhhatli bir vücut ve bir günlük rızka kavuşmuşsa sanki ona bütün dünya verilmiş gibidir." (Tirmizî, Zühd, 34/2346; İbni Mace, 4141)

Mü'min, Salih, Geçimli Eş

• Bilir ki, eşi olan hanımı Allah'ın adı ile nikâhladı. Allah'ın adı ile olan her işin ebedi düşmanı olan şeytanın peşinde dolaşacağını, küçücük kıvılcımlardan büyük yangınlar üretmeye çabalayacağını bilir. Bu şuurla hareket eder; ıslahçı olur, bağışlar, görmezden gelir.

• Hatalara karşılık, güzellikleri öne çıkarır. Evliliğini ecir deryasına dönüştürür. Eşinin maişet ve rahatını sağlamakla mükellef olduğunu, ona yedirip içirdiğinden ecir kazanacağına inanır. Ona ne kadar bir rahatlık temin ettiğini muhasebe eder.

• Kusursuz kul olmayacağını, nihayet kendisinin de başkalarınca izlenen kusurlarının bulunduğunu düşünür. Eşinin giyimindeki, yeme içmesindeki, konuşmasındaki ve tavırlarındaki hatalarını zamana bırakır.

Allah'ın hükümlerinden biri çiğnenmediği sürece görmezden gelir. İş, Allah'ın hükümlerinin çiğnenmesine varınca susmaz; ama onu da hikmetle ve olgunlukla, kendi kinini katmadan ıslah etmeye gayret eder. Sertlik ve kabalığın götürdüğünün getirdiğinden fazla olduğunu unutmaz.

• Hediyelerle, ikramlarla, iltifatlarla gönlünü hoş etmeyi sevap işlerden görür. Yeri geldiğinde incinmeyeceği şakalar yapar. Özel hallerini takip eder; zaafiyetlerini anlayışla karşılar. Aybaşı, hamilelik ve lohusalık gibi erkeklerin kavrayamayacağı kadınlara mahsus halleri yaşadığı zamanlarda ona ilgisini ve desteğini artırır.

Anlayışlı olmaya gayret eder. Hiçbir şey yapamasa bile, diliyle olsun gönül almaya çalışır. Bir insan olarak güzel söz duymaktan, kulağının ve gözünün okşanmasından haz alacağını bilir ve ona göre hareket eder.

"İçinizden, kendileriyle huzura kavuşacağınız eşler yaratıp; aranızda muhabbet ve rahmet var etmesi, O'nun varlığının belgelerindendir. Bunlarda, düşünen millet için dersler vardır." (Rûm suresi, 21)

• Bir evde hapis hayatı yaşamaya dönüşen bir evlilik yerine, yeri geldiğinde gezdiren, gösteren bir eşle mesut bir hayat yaşamanın hazzını hissettirir. Onun da insan olduğunu, bunalabileceğini, bıkabileceğini düşünür.

• Özel yetenekleri varsa onları geliştirmeye yardım eder. Biçki-dikiş, nakış, yazı gibi helal olan sanat ve yetenekleri hem onun zevkinin tatmini, hem de insanlığa hizmet amacı ile teşvik eder. Alaka gösterir. Tebrik eder, dua eder.

• Büro işlerini eve taşımaz. Evi, dinlenme ve saadet merkezi olarak korur.

• Eve giriş çıkışlarda veya gerektiği zamanlarda eşini öpmekten çekinmez.

• Eşini dini hayatındaki eksikliklerde tenkit etme yerine onu, imanını geliştireceği, mü'min cemaate destek olabileceği ders halkalarına, mubah olan faaliyetlere katılmaya teşvik eder. Katılmasında ısrarcı olur.

• Eve ait eşya seçiminde onun tercihine ağırlık vermekte sakınca görmez. Mutfağı eşine tahsis edilmiş bir yer gibi görmez. Yemek pişirmekten bulaşık yıkamaya kadar her türlü yardımı yapar.

Yaptığını da dillendirip durmaz. Bu konuda peygamberini örnek alır. Yemekleri aleni tenkit etmez. Farklı önerilerle zevkine uygunu elde etmeye çalışır. Kalabalık misafir günlerinde onu mutfağa esir etmeyerek gönlünü alır.

• Eşinin ailesini ihtiramla karşılar. Eşinin onlarla gidiş-geliş yapmasını kolaylaştırır. Eşinin ailesi arasındaki anlaşmazlıklara karışmaz.

• Eşinin hastalığı ile samimiyetle ilgilenir. Hastalığı esnasında hassaslaşacağını bilir. Hasta olmasından ötürü aksayan ev işlerini üstlenir. Çocukların rahat olduklarını ona gösterir.

• Çocuklara karşı annelerini küçük düşürmez. Onların yanında asla tartışmaz. Çocuk eğitimi ve yetiştirilmesi konusunda eşi ile istişare eder, görüşlerine saygılı olur. Çocukların verdiği yükü hafifletmeye çalışır.

• En az haftanın bir gününü eşiyle baş başa kalmaya ayırır.

• Konuştukları ile yaptıkları arasında çelişki olmamasına dikkat eder.

• Allah'ın rızasını kazanırsa, sözü dinlenen, gönüllerde yeri olan bir insan olacağını çok iyi bilir.

"Mü'minlerin en olgun imanı olanı ahlâkı en güzel olanıdır. Onların en iyileri de kadınlarına en iyi davrananıdır." (Tirmizî, Rada, 11/1162)

Mü'mine, Saliha, Geçimli Eş

• Rabbine kulluğun sadece namazdan, oruçtan geçmediğini, insani görevlerin de Allah'ın rızası ile ilgili olduğunu bilir.

Kocasının hanımı olmayı, karşılığını ancak cennette bulacağı amellerinden biri olarak görür. Gizli ve açık bütün işlerinde ihlası esas alır. Riyadan, gösterişten, kimin ne diyeceğinden etkilenmez.

• Eşinin iffetini, malını korumayı üzerine düşen bir cihad samimiyeti ile eda eder.

• Eşine karşı mütebessim, ruhu ve bedeni ile güzel, çekici olmaya çalışır. Eşinin dikkatini çekecek, ilgisine mazhar olacak ziynet ve elbiseler giyer, kokular sürünür.

• Evden çıkışının muhakkak eşinin izni ile olması gerektiğini asla unutmaz. Eşinin müsamahası olmayan yerlere gidemeyeceğini bilir. Eşinin istemediğini eve almaz.

• Teşekkür eder. Allah'a şükreder. Fakirliğe sabretmesi gerektiği gibi, nimetlere de şükretmesi gerektiğini bilir. İman nimetinden sonra, mutlu bir aile yuvası kurması gibi bir nimeti verdiği için Rabbine sürekli şükreder. Sıhhate, çocukların varlığına, yenen içilen nimetlere şükreder.

Eşine, yaptığı iyi şeyler için teşekkür eder. Beğenmediği şeyler için, uygun bir zamanda uygun bir dil kullanmaya dikkat eder. Her şeye itiraz eden, hep tenkit eden olmaz.

• Çocuklarına vermek istediği güzel ahlâkı kendi tavırlarında gösterir. Yeri geldiğinde ve gerektiğinde sıkıntısını içine gömmesini bilir. Tartışmak gerekiyorsa tartışır; ama tartışması kadında bulunması gereken incelik ve nezaketi aşmaz. Gerginlik doğuracak ortamlardan uzak durur. Sabır taşıdır.

• Eşinden izinsiz onun malından harcamaz.

• Yalanın her çeşidinden kaçınır.

• Güzelliğini ve ziynetini eşi için kullanır. Evden çıkarken başkalarının dikkatini çekecek bir tarzda giyinip, süslenmiş olmamaya önem verir.

Bu konuda Allah'tan korkar; insanların ne diyeceğine, kimin neyi nasıl ayıplayacağına bakarken harama ve fitneye düşmez.

• Eşinin ailesine karşı saygılı olur. Bir gün kendisinin de aynı noktalarda bulunacağını hesap eder.

• Çocuklarının ilk mürebbisi, en etkili öğretmeni, en tesirli örneği olduğunu bilir. Çocuklarını yetiştirmeyi üzerindeki vazifelerin en büyüklerinden biri olarak görür. Şu bu iş için çocuklarını ihmal etmez. Çocukların iyi bir mü'min olarak yetişmelerinden daha önemli bir görev aramaz.

• Hata, kabahat sayma makinesi olmaz.

• Alaycı, kibirli değildir.

• Erkeklere benzememeye özen gösterir.

• Eşinden talakını istemenin haram olduğunu bilir.

• Sokakları ve insanların ortak kullandıkları yerleri zaruretten fazla kullanmaz.

• Zahidedir; Allah'ın rızasına ve cennetine koşar. Fani dünyaya değer vermez. Barındıktan ve yiyip içtikten sonra dünyaya tenezzülün zillet olduğunu kavramıştır. Gelecek endişesi taşımaz. Allah'a güvenmiştir.

• Farz ibadetlerde tavizsizdir. Zikir ehlidir. Duayı ihmal etmez. Samimi ve sürekli dua eder. Dualarından umutludur. Bidatçi, hurafeci olmaz. Modayı izlemez.

• Hayâ âbidesidir. Sadece genç kız iken değil, ölünceye kadar hayâyı terk etmez.

• Dinin yayılması ve yaşanması için gayret eder. Her yıl ne kadar insanı kurtardığını, kaç kişinin ebedi cehenneme düşmesine mani olduğunu hesap eder, kendisini ve gayretlerini yetersiz bulup azmini artırmaya çalışır.

• Çağdaş kadın fitnelerine katılmaz. Eşinin hakkının Allah'ın korumasında olduğunu, bu korumanın da bir bedeli olacağını iyi bilir. Allah'a ve Resûlüne isyan olmadıkça eşine itaat eder.

İnsanlığı, eşi ve diğer insanlar diye iki grupta inceler. Sade ve temiz giyinir. Giyimi gösteriş için değil, tesettür içindir. Tesettürü de bir fitneye dönüştürmez.

• Eşinin cima talebine sınırlayıcı tavırlar koymaz. Sağlık engeli bulunmadıkça çıkaracağı engellerin vebal olarak üzerine döneceğini bilir. Cima dışında da eşinin hoşlanacağı samimi ve etkili tavırlardan kaçınmaz.

• Başka kadınları eşine anlatmaz. Eşinden de başka erkekleri anlatmasını istemez.

• Yatak odasına ait şeyleri ebediyen -en yakın bayanlar da dahil- kimseye anlatmaz. Hatta yatak odasını bile başkalarından gizler. Sır deposudur.

EVİNİ CENNET YAPAN KADIN

O, Firavun'un Sarayında Kendisine Cennetten Bir Köşk Kuran Âsiye'nin Kardeşi Kadındır

O kadın, peygamberinin 'saliha' dediği, ebedi cennet için fani ne varsa hepsini veren, villada, barakada, şehirde, köyde, zengin-fakir Rabbinin rızasını arar. Rabbinin vereceklerini kimsenin vaadine değişmez.

Eşine eş olur, Rabbinden bekler; çocuklarına anne olur, Rabbinden bekler. Komşusuna komşu olur, Rabbinden bekler. Kendisini değersiz dünyalığa harcamaz. Bıkmaz, usanmaz.

Allah'ın her şeyi görüyor olması, karşılığını O'nun verecek olması, çektiklerinin kendisine keffaret olması ona tam bir tesellidir.

O, bunaldıkça '*lahavle vela kuvvete illa billah*' der.

Kendisi acınılacak halde iken bile başkalarına acır. Meleklerin kendisine yakınlığını bilir, hep umut doludur. Komşularını, zenginleri, reklâmı yapılanları örnek almaz. Onun örneği Âsiye'dir, Meryem'dir, Hadice'dir, Aişe'dir. **Kim ne derse desin, Muhammed *aleyhisselâmı* doğuran cinsten olmayı övünmek için yeterli görür.**

Mücahidin eşi, âlimin, şehidin annesi olmayı hayal eder. Derdi dinidir, kardeşleridir. Laf Müslüman'ı değildir. Günahlardan çekinir; harama bakmaz, vücudunu teşhir etmez, halvetten kaçar, lanet-beddua etmez, eşinin iyiliklerini inkâr etmez, erkeklere ve fasıklara benzemez, mahremi olmadan seferilik mesafesi kadar yola yalnız çıkmaz. **Asla ihtilata razı olmaz**.

Hasta olsa hastalığını ecre dönüştürür. Sevdiklerini kaybetse, cennetteki buluşmaya kadar sabreder. O çocuklarını büyütüp mürüvvetlerini görmekten çok, onları büyütüp Rabbinin rızasını kazanmayı bekler. Eşinden vefa bekler; ama yaptığı iyiliklerin karşılığını eksiksiz olarak ancak Rabbinin verebileceğini bilir.

Rabbinin emirlerine uyar. Yasaklarından kaçınır. Evinde Rabbini tek söz sahibi yapar, Rabbi de onu korur.

Dövünerek vakit geçirmez. O doğurur, büyütür, eğitir, sabreder ve kazanır. Allah ona yeter. **Dünyayı cennet olarak görmez. Dünyanın cennet olmayacağını da bilir**. Cennet gibi bir dünya yaşamak isteyenlerin neyi kaybettiklerini bilir.

O, hastalık çekmeye,
sıkıntılara,
kederli günlere,
ağır sözlere, evlat yaralarına hazırdır.

O bir ‘saliha’ kadındır.

Erkeklerin kabalığından, zulümlerinden, hakka hukuka riayet etmediklerinden bahsedildiğinde saliha bir kadın, **“Cennet için değmez mi?**”, o Firavun ise ben Âsiye olurum, diye düşünür. Cennette elde edilecek şeyleri dünyada istemez.

Keffaret: Hatanın örtülmesi. Saliha: Allah’ın rızasına göre yaşayan kadın. Halvet: Evlenilmesi caiz bir yabancı ile kapalı bir ortamda bir arada bulunma. Mahrem: Evlenilmesi kesin yasak olan. İşrak vakti: Güneş doğduktan sonraki yarım saat. Akide: İman esasları. Fasık: Alenen günah işleyen. Tefekkür: Düşünme. İhtilat: Erkek kadın bir arada olma.

Şu Ayetleri Hiç Unutmaz

“Ey mü’minler, sabırlı olunuz, sabır yarışında düşmanlarınızı geride bırakınız, sürekli savaşa hazırlıklı olunuz ve Allah’tan korkunuz ki, kurtuluşa eresiniz.” (Al-i İmran, 200)

“Şöyle de: «Ey mü’min kullarım! Rabbinize karşı gelmekten sakının; bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah’ın yarattığı yeryüzü geniştir. Yalnız, sabredenlere ecirleri sonsuz olarak ödenecektir.” (Zümer, 10)

“İnsanların umutsuzluğa düşmelerinin ardından yağmuru indiren ve rahmetini yayan Allah’tır. O, gerçek dosttur, övülmeye layık olandır.” (Şûra, 28)

“Allah daima bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratır.” (Talak, 7)

Şu Hadisler Onun Ölçüsüdür

‘Hangi kadın daha hayırlıdır?’ diye sorulduğunda Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

“Baktığında içini açan, emrettiğinde sana itaat eden, kişiliği ve malında hoşuna gitmeyecek şeyi sana yapmayandır.”

“Herhangi bir kadın, kocası kendisinden memnun olarak ölürse cennete girer.”

“Dünya nimetlerle doludur. Dünya nimetlerinin en iyisi de saliha bir kadındır.”

Hayatı Sabah Namazı İle Başlar

Gününü sabah namazına göre planlar. Vaktinde namaza kalkar, eşini ve çocuklarını kaldırır. Namaz kılmalarını bekler. Duasını ve zikrini yapar. Böylece güne, Allah'ın himayesinde başlamış olur. Kendisi namaz kılmayacaksa bile, ev halkı için yine namaza kalkar. Sürekli olmasa da, belirli günlerde sabah namazından sonra işrak vaktine kadar bekler. O vakti dua ve istiğfarla geçirir.

İbadetsiz ve zikirsiz kalmaktansa aç kalmayı yeğler. Duaya önem verir. Daralınca da, keyfi yerinde iken de dua eder. Duadan bıkmaz, usanmaz.

İş Listesini Başkalarından Öğrenmez

Onun işi:

- Kul olmak,
- Eş olmak,
- Anne olmak,
- Evinin sahibi olmak ve
- Allah'a davetçi olmaktır.

Derin Hesaplar Yapar

Hesaba çekilmeden önce kendini hesaba çeker. Çıktığı ahiret yolculuğu için yeterli hazırlığı yapıp yapmadığını, ölümü, kabri, mahşeri, sıratı, cennet ve cehennemi düşünür. Bunların lafını değil, tefekkürünü yapar.

Salihlerin, âlimlerin sohbetlerini dinler, kitaplar okur. Nefsinin eksiklerini tespit eder. Tövbe planları yapar.

Eşyanın Kölesi Değildir

Kabre taşınmaz şeylerle ömür çürütmez. Evi için zaruri olanları temin eder. Boncuk stokçusu olmaz, mobilyaperestlik yapmaz.

Eşyaya harcadığı vaktin, onlara verdiği gönlün hesabını düşünür.

Yaşamak için mal gerektiğini bilir; ama mal için yaşamaz.

Mutfağa Tapınmaz

Nefisleri köreltecek kadar pişirir, yer. Ömrünü mutfakta geçirmekten korkar. Yemeği doymak için bilir. Zevk için, gösteriş için mutfakta kalmasının zarar olduğunu bilir.

Boş Vakit Onun Düşmanıdır

Yabancı erkekten kaçındığı gibi boş vakitten de kaçınır. Dinlenme yeri olarak kabri seçer. Sınırlı bir ömrü, saatlerce süren arkadaş sohbetlerinde ve çarşı pazar gezilerinde harcamaz. Uykuya karşı hassastır. Vaktinde ve düzenli uyur. Ruhu ile bedeninin ihtiyaçları arasında dengeli davranır. Birini diğerine ezdirmez.

Cahil Kalmayı Tehlikeli Görür

Kur'an öğrenir, okur. Hadis okur, dinler. Fıkıh bilgisi vardır. **Bilhassa kadınlara ait bilgileri farz ilimler olarak öğrenir**. Genel kültürü ihmal etmez.

Akidesini, amelini heba edecek işlerden sakınır. Sihir, muska, mezar ziyaretini abartmak ve ibret sınırı dışına taşırmak gibi cahiliye işlerinden şiddetle kaçınır.

Kötü Örnek Olmaktan Korkar

Çocuklarına, komşularına ve yakın akrabasına kötü örnek olup, onların günahlarını taşımaktan korkar. Giydiği bir elbiseyi taklit edecek çocuğunun, yeğeninin ona nasıl bir vebal yükleteceğini düşünür. Allah'tan korkar.

Allah'ın, Sevdiği Kullarını Sınadığını Bilir

Eşiyle, çocuğuyla, akrabalarıyla, hâkim güçlerin baskısıyla sınanırken bunu düşünür. Hastalıkla uğraşırken, fakirliğin altında ezilirken bunu düşünür.

Ölür, Ama Harama Yanaşmaz

Allah'ın haramlarından hiçbir zaman taviz vermez. Eğer eğilip bükülecekse, zevklerinden eğer büker. Haramları şu veya bu nedenle gevşetmez. Düğüne kadar, nişana kadar ciddi görünüp, o gün ise gevşek görüntü vermez.

Fasıklıktan korkar. Şeytanın küçük gedikler açarak büyük kaleleri yıktığını bilir.

Çocuklarını Allah'ın Emaneti Olarak Bilir

Onları olduğu gibi kabul eder. Başka çocuklarla kendi çocuklarını kıyaslamaz. Onların sorumluluğunu unutmaz. Onlar için hesap vereceğini

iyi bilir. Onları, ölümünden sonra kendisi için bir sadakayı cariye olarak yetiştirir.

Sabır Deryasıdır

Dertlere karşı yılmaz. Ağlamak yerine tefekkür eder. Şeytana zemin hazırlamaz. Her derdin daha ağırı olabileceğini bilir.

Derdi verenin Allah olduğunu, çaresini de er geç vereceğini; fakat bu süre içerisinde onu imtihan etmek istediğini bilir. İmtihanı kazanmak için gayret eder. Eyyüb *aleyhisselâm*ı hatırlar. Diğer enbiyayı, Allah dostlarını hatırlar.

Ana olduğu için sabreder. Eş olduğu için sabreder. Gelin olduğu için sabreder. Kadın olduğu için sabreder. Ve kul olduğu için sabreder. Dünya sabır yeri olduğu için sabreder.

Eşini İdare Eder

Bilir ki eşini memnun ederse Allah ona cennet verir. Erkekleri idare etmek kolay olsaydı, bedelinin cennet değil bir öpücük olması gerekeceğini kavrar. Eşinin gönlünü yapmanın cenneti kazanmak kadar değerli olduğunu bilir. **Erkekleri -bebek, çocuk, adam- kadınların doğurduğunu, onların kadınların kucağında büyüdüğünü unutmaz.** Zor işin kadını olur.

Eşinin, onu sevip evlendiği günkü haliyle görmek istediğini bilir. İlk günlerdeki ilgiyi bekleme hakkı vardır. Kendisinin de ilk günlerdeki kadar çekici ve tatlı olması gerektiğinin bilinciyle yaşar. Onun için güzelleşir, güzel kalır. Süslenir.

Eşinin gözüne cazip gelen renkleri, kokuları tercih eder. Onu övmekten kaçınmaz. Onun akşam eve gelişine özel ilgi gösterir. Ona farklı olduğunu hissettirir. Suratını asmaz. Bilhassa çocukların önünde onunla tartışmaz. **Ev işlerini eşinden değerli hale getirmez.**

Eşi için cazip beceriler üretir. Onun sevgi ve alakasını artıracak işler geliştirir. Eşinin karşısında, kadınlar arasında bir tane olduğunu sözleri ile değil, ona karşı ilgisi ve davranışları ile ispat eder. Özür diler; eğer özrü haksızlığından kaynaklanıyorsa uygun düşeni yapmış olur. Haklı olduğu bir şeyde özür dilediyse, bu onun büyük bir ecir kazanmasına vesile olur.

Eşine dert anlatacağı, şikâyette bulunacağı zaman münasip vakti bekler.

Aşırı bir kıskançlığa girmez. Şeytanın kıskançlık hilesi ile onu, eşinin gözünde çekilmez hale sokacağını düşünür. Bilhassa eşinin anne ve babasına karşı onu asla kıskanmaz.

Evindeki sıkıntıları, babasının evi de olsa başka bir eve taşımaz. Eşini, boşanma noktasına gelmeden şikâyet etmez.

Eşinin cinsel ihtiyacına karşı soğuk davranmaz. Böyle bir davranışın manevi açıdan meleklerin lanetine, maddi açıdan da eşinin gözünün dışarı kaymasına sebep olacağını bilir. Allah'ın rızasını kazanmak niyeti ile hareket etmesi halinde, sürekli ibadet durumunda olacağını unutmaz.

Şüphe uyandıracak ortamlardan uzak durur.

Eşinin evden uzak kalacağı zamanlarda, yola çıkmadan önce ona karşı tatlı dilli, güler yüzlü olur ve onu o şekilde uğurlar ki eşi, ayrı kaldığı günlerde onu özler.

Bilir ki:

Kadın tebessüm için, sevilmek için yaratılmıştır. Tebessümü olmayan kadın sevilmez, sadece bazı zorunluluklardan dolayı kahrı çekilir. Evin mutluluğundan kadın, geçiminden de erkek sorumludur. Erkek güneşin altında çalışmaktan şikâyet etmeyeceği gibi, kadın da mutluluğu sağlamanın zorluğundan şikâyet etmeyecektir.

Tesettürü Dekor Olarak Değil Allah'ın Emri Olarak Görür

Tesettürle oynamaz; onun fıkhına dikkat eder

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*ın rivayet ettiğine göre Nebî *aleyhisselâm* şöyle buyurdular:

"Cehennemliklerden kendilerini dünyada henüz görmediğim iki grup vardır:

Biri: Sığır kuyrukları gibi kırbaçlarla insanları döven bir topluluk.

Diğeri de: **Giyinmiş oldukları halde çıplak gibi olan ve öteki kadınları da kendileri gibi giyinmeye özendiren, başları deve hörgücüne benzeyen kadınlardır.**

İşte bu kadınlar cennete giremedikleri gibi, şu kadar mesafeden hissedilen kokusunu bile alamazlar." (Müslim)

Tesettür Fıkhı

Tesettür bir ibadettir; nasıl ve ne kadar olacağını diğer ibadetler gibi Allah ve Resûlü belirler. Zevklere, zamana ve coğrafyaya göre üzerinde oynanamaz.

Şu beş ölçü, tesettürün temel kurallarıdır:

1- Yüz ve el dışında açık bir yer kalmayacak.

2- Bol olacak; vücudun ayrıntılarını ortaya çıkarmayacak.

3- Şeffaf olmayacak.

4- Erkeklere mahsus bir giysi olmayacak.

5- Tesettürün kendisi bir ziynet malzemesi olacak şekilde çekici olmayacak. Çünkü Kur'an tesettürü emrederken kadının ziynet ve cazibesinin örtülmesini istemiştir. Ziynet ziynetle örtülünce, karşı cinsin ilgisini çekmesi bakımından kimi zaman daha çekici bir görüntü ortaya çıkabilir. O zaman giyinmiş çıplaklar türer.

Tesettürün belirli bir rengi ve şekli yoktur. Ölçüleri vardır.

Mü'min saliha kadın şunu unutmaz:

Tesettür, Allah'ın bir emri olduğuna göre, şeytan için de bir aldatma ve tuzak konusudur. Mü'min, Allah Teâlâ'nın emirleri ile şeytanın tuzakları arasında durduğunda, cihad mevkiinde durmuş olur. Tesettür bir cihad türüdür. Uğruna feda edilemeyecek bir değer olmamalıdır.

EVLİLİĞİN YAŞI YOK
ZAMANI VAR

Uyuman Gibi, Acıkman Gibi

Evlenme ihtiyacı vücudun diğer ihtiyaçları gibidir. Acıkınca yemekten, uyku bastırınca da uyumaktan başka seçenek olmadığı gibi evlenme ihtiyacı bastırınca da evlenmekten başka çare yoktur. Evlilik, yemek ve uykunun geciktirilebildiği kadar geciktirilebilir. Sünnetullah budur.

Nasıl midenin dolmaması, başın yastık görmemesi, beraberinde bünyede tahribatlar, kişilikte sıkıntılar getiriyorsa, geciktirilmiş evlilikler de şahıslarda ve toplumlarda sıkıntılar üretir. Evliliğin geciktirilmesini sadece 'gençlerin harama düşme tehlikesi' ile sınırlandırmak doyurucu bir ifade değildir. Geciken evliliklerle zarar gören sadece gençler değildir. Müslüman toplum ve o toplumu farklı yapan değerler de zarar görmektedir.

İslam, sistemini evlilik ve evliliğin getirdiği sonuçlar üzerinde kurmuştur. **Geciktirilmiş her evlilik, bekâr bekleyen her kadın ve erkek iyimser bir ifade ile aksayan bir plan, tutmayan bir hedeftir.** İslam'ın Müslümanlardan beklediği himmet ve gayretin aksine, şu veya bu nedenle evliliğin geciktirilmesi doğru olmaz. Ciddi nedenlerle ancak evlenme, ev idare etme ve nesil yetiştirme görevinde erteleme makul olabilir. Evlenmenin şahsa dönen yararı yanında ümmete dönen faydasını da düşünmek zorundayız.

Nüfuzumuzun nüfusumuzdan kaynaklandığını bilmeliyiz.

Evliliği şehvetlerin tatmini, iş ve aş sorununun ortak çözümü olarak algılamak kısır bir anlayışın ürünüdür. **Yeryüzünün imarı, Allah'a secde edenlerin artması, Hak-Batıl mücadelesinde Hakk'ın galebesine destek olma gibi maksatlar, kısaca kulluk imtihanını kazanma arzusu evliliğin temel gayesi olmalıdır. Bunun için evlilik imanın yarısı gibi telakki edilmiştir.**

Yaşadığımız çağın oluşturduğu kafa yapısında evliliğin aldığı şekil Müslümanlarca benimsenebilecek bir şekil olamaz. Bugün ortaya çıkan anlayış, evlenerek topluma karışma, dert ortamına girme anlayışıdır. Hâlbuki evlenme ile 'muhkem bir kaleye girip' erkeği ve kadını fitne ortamına karşı güvene alma düşüncesinin benimsenmesi gerekiyordu. Evlilik bunun için teşvik edilmişti.

Dinimiz insan bünyesindeki şehvet ateşinin nikâhlanma dışında sönmesini sağlayacak tam bir alternatifin olmadığını ısrarla vurgulamıştır. Ashabı kiram bile evliliği yok sayabilecekleri bir formül geliştirememişlerdir.

Evlenmemeyi, kadınlardan ve o ortamdan uzak kalmayı düşünenler '**sünnetin dışında kalmakla**' tehdit edilmişlerdir. Çünkü iyi bir insanlık, güzel bir Müslümanlık nikâhlı olmakla mümkündür.

Şer'î bir özre dayalı olmadan bekâr olarak geçen her gün 'iyilik ve güzellik' adına kaybedilmiş bir gündür.

Sahabilerin büyüklerinden Abdullah bin Mesud *radıyallahu anh* bütün zamanlar için muteber bir ölçü olarak incelenebilecek şu sözü söylemiştir:

'Ömrümden sadece on günün kaldığını ve onuncu gününde de öleceğimi bilmiş olsam; o on gün içinde nikâhlanma imkânım varsa, fitne endişesinden dolayı nikâhlanırdım.'

Bu sözün sahibi İbni Mesud *radıyallahu anh*ın yaşadığı gün ve onun zamanındaki 'fitne endişesi' ile bugün yaşayanların 'fitne endişesi' arasında nasıl bir bağlantı kurulabileceği herkesçe malumdur. Zamanları ile zamanımız arasında, iyi ile kötü kadar açık seçik farklılıklar vardır. Maalesef, onların 'fitne' dediği şeyler şimdiki zamanlarda neredeyse kalitenin ve iyiliğin, en azından zararsız olmanın ölçüsü olarak telakki edilmektedir.

Konuyu sadece şehvet tatmini açısından görmeyip, bir akidenin, davanın ebedileşmesi açısından da ele alırsak, aciliyeti ve önceliği daha belirgin hale gelir.

Evliliği Geciktirmek İçin Sudan Bahaneler

Ekonomik nedenler:

Evliliğin belli bir külfet getirdiği muhakkaktır. Ancak gerçek masraflarla şişirme masraflar arasında da ayırım yapmak gerekir. **'Ev kurup nikâh yapmak'** için gerekenlerle, '**evlendi**' dedirtmek için gerekenler arasında uçurumlar vardır. Biri Allah'ın koyduğu fıtrî bir ihtiyacı karşılamak, diğeri ise insanların beğenisini ve alkışını kazanmaktır.

Birileri için evlenmek, kış ortasında caddeyi ısıtmak kadar zor ve güldürücü olduğu halde, maalesef gençler evleniyor başkaları tatmin oluyor, şeklinde özetlenebilecek uygulamalarla karşı karşıya kalmış bulunuyoruz. Evlilik için gerekenler, evlendi dedirtmek için gerekenlerden maliyeti çok daha az şeylerdir.

Evliliğin zaruri masrafları ile çevreci, teşhir masrafları asla eşit değildir. Kaldı ki, nikâh bereket kaynağıdır. Allah'ın kullarına rızık lütfettiği nedenlerden biri de nikâhtır. Allah için yapılabilecek en mübarek

amellerden birini, ‘rızaullah’ seviyesinden insanların rızası ve tebessümü seviyesine düşürmek hatadır.

Henüz iş edinememiş olmak veya ev geçindirmek için yeterli bir gelir kaynağına sahip olmamak, iffet ve ahlâk için en hayati boyuta sahip nikâhı geciktirmeye özür sayılamaz.

Rızkı veren Allah’tır. Kimin, elindeki imkânları sonuna kadar koruyabileceği garantilidir ki? İnsanla ilgili yatırımlar mal ve şöhret üzerinden olmamalıdır. Bilhassa mal gibi, sabit olmayan değerler ölçü alınarak ‘İslamî’ bir hayat oturtulamaz. Mutluluğu mala bağlamak Müslüman için kabul edilemez bir hatadır.

Sünnetullaha ait bir uygulamayı kapitalist bir düşünce tarzı ile yoğurmak, tek kanatla uçmak, tek elden ses çıkarmak kadar zor ve çetindir.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin çizgisi:
“Kul evlendiğinde dininin yarısını tamamlamış olur. Diğer yarısında da Allah’tan korksun.” (Şuabu’l-İman, 5100)

Yanlış anlayışlar:

Bir babanın oğlunu veya kızını evlendirmesi, çocuğuna vermesi gereken din eğitimini tamamlama şeklinde anlaşılmalıdır. Mürüvvet görmek, torun sahibi olmak gibi anlayışlar kısırdır. Namazı, orucu ve Kur’an’ı öğrettiği gibi, dinini tamamlamak için evliliğini de gerçekleştirme görevini ihmal etmemelidir.

Çünkü evlilik bir insanın dininin yarısına tekabül etmektedir. Bu yarımın sorumluluğu ebeveynin üzerindedir. Ailenin ve çevrenin menfaatleri yerine, evlenmesi gereken gencin iffeti ve menfaati öne alınmalıdır. Peygamber *aleyhisselam* efendimiz buyurdular ki:

“Kimin çocuğu evlenme durumunda olur da, elindeki imkâna rağmen onu evlendirmez ve o çocuk da yanlış bir iş yaparsa suç onun üzerinde kalır.”

Bu uyarı, şu veya bu nedenle evliliği geciktirip, haram riski taşımayı göze almanın ne denli hatalı olduğunu açıkça göstermektedir. Eğitim, askerlik gibi nedenler vakti gelmiş bir evliliği geciktirmemelidir. Ağabeyi veya ablası henüz evlenmedi, gibi bir mantık da yersizdir.

Acıkan birinin yiyebilmesi için bir büyüğünün veya eşinin de acıkmış olması talep edilebilir mi? Acıkan yer, uykusu gelen uyur. Tabii olan

budur.

Müslüman anne ve babalar yaşadığımız ortamda şeytanın zinaya giden yolları ne denli kolaylaştırdığını, erkeklerin ve kadınların nasıl vücut teşhiri yaptıklarını, karma hayatın hangi boyutlara yükseldiğini idrak etmek zorundadırlar.

Bu kadar seviyesi düşmüş bir anlayışın hâkim olduğu ortamlarda harama düşmeden iyi bir Müslüman olarak kalmanın ne kadar mümkün olduğu konusunda samimi düşünceler taşımalıyız.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin çizgisi:
"Üç kişiye Allah'ın yardımı muhakkaktır: Allah yolundaki mücahid, mal verip kurtulmak isteyen köle ve namuslu kalmak için evlenmek isteyen."
(Tirmizi, Fedailu'l-Cihad, 20/1655)

Yaş belirleme:

Şu veya bu yaş evlilik yaşı değildir. Evlilik ihtiyaç hissedildiği zamandır. Büluğ çağından sonra, ciddi ve şer'i bir özür olmadıkça beklenilmesi gereken bir yaş yoktur. Evlilik, gençlerin harama karşı koruma altına alınmaları, zihinlerinin şerden uzak kalmalarını sağlama, hayata atılmaları, sosyalleşmeleri ise; bu ne kadar erken olursa kazanç o kadar büyümüş olur.

Bir anlamda beden ve beyin olarak hiç kirlenmeden, harama değmeden tertemiz kalmaları sağlanmış olur. Fısk u fücura bulaşıp, imanı erimeye yüz tuttuktan veya gözden kulağa kadar organlar yasaklarla tanıştıktan sonra iş işten geçmiş olabilir veya o süreç başlamış olabilir.

Haramlar denenmeden helal yerini bulmalıdır. Ümmet mantığı ile bakıldığında geciken her evlilik gecikmiş bir büyümedir. **Evlilik yaşı gelmiş kimse şudur: Büluğa ermiş, tıbbi bir özür yok, hak ve sorumluluklarını biliyor, evlenmeye muhtaç.**

Gereksiz nazlanmalar:

Bilhassa genç kızların evlilik tekliflerini bin bir nazla karşılamaları, yokuşa süren, kırk dereden su getiren tavırları zamanı geldiği halde evlenememeleri ile sonuçlanabilmektedir. Daha sonra evlenseler dahi dayanabileceği, vücudunun dinç olduğu dönemde yapabileceği doğumlarını ertelemiş olmaktadırlar.Hem doğurmaları zorlaşmakta hem de doğum sayısı azalmaktadır. Erkekler için de benzer sıkıntılar vardır.

Güzellik, zenginlik, okumuşluk gibi ilave şartlarla nazlanırken en kıvamında olduğu günleri bekâr olarak geçirmek zorunda kalmaktadırlar. Çoğunlukla da böyle nazlı tavırların sahipleri en sonunda aradıkları vasıfların pek çoğundan vazgeçmiş olarak evlenmektedirler. Kendilerinden yaşça çok farklı, anlaşmaları zor, sevme ve sevilme oranı düşmüş bir ortamda evlenmektedirler.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin çizgisi:
"Size ahlâkını ve dinini beğendiğiniz biri geldiğinde onu evlendirin. Eğer böyle davranmazsanız yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat olur!" (Tirmizi, Nikâh, 3/1085)

Aile ortamının ve çevre kültürünün etkisinde kalıp, kendisini yüksekten uçuyor zannedenler, baba evinde eremediğine el evinde ermeyi umanlar uyandıklarında gördükleri rüyanın şokunu yaşayacaklardır.

Kötü örnekler:

Evliliğin nişan ve düğün merasimlerindeki sözlerle yürümediği, birçok badirelerin atlanmasından sonra bir noktaya gelindiği bilinen bir gerçektir. Gençlerin anne ve babaları ya da yakın çevreleri üzerinde gördükleri 'kötü örnekleri' genelleştirip evlilikten nefret etmeleri yanlıştır.

Kızların hırçın babalarına, dayılarına bakıp erkeklerden nefret etmeleri; erkeklerin de kadınlar hakkında söylenen sözlerin etkisinde kalıp henüz bekârken kadın boşamaya yeltenmeleri tam anlamıyla bir cahilliktir. Hayatı tanımamaktır. Kötü denebilecek örnekler yüzünden evliliğin ertelenmesi hatadır.

Kadınların şirret, erkeklerin zalim bilinmesi, bekârlığın saltanat gibi gösterilmesi, evliliğin muhakkak mahkeme ile sonuçlanacak gibi gösterilmesi hilkate aykırıdır. Evlilik de sabah namazına kalkmak gibi bir imtihan türüdür. Tatlısı acısıyla yıllar boyu sürecek bir imtihanı başarmaya hazır olmak, evlenmeye hazır olmaktır.

Dengini arama:

Herkesin dengi ile evlenmesi en güzel olanıdır. Ancak kim kimin dengidir? Denklik kiloya, boya göre midir? Bu konuda İslamî ölçülerimiz

şöyledir: Bütün müminler birbirlerine denktirler.

Dolayısıyla iman kardeşliği etrafında birleşildikten sonra evlenmenin temel şartı hazırdır, onun dışında evlilik caiz olmaz diye bir denklik şartı yoktur. Bunun ötesinde sorunları azaltılmış 'iyi' bir evlilik için aranabilecek denklikler şunlardır:

1- Dini yaşama denkliği olmalıdır. Takva biri fâsık biri ile evlenmemelidir.

2- Bilgi denkliği olmalıdır. Âlime bir kadın, cahil biri ile evlenmemelidir.

3- Çok genç bir kız çok yaşlı biri ile evlenmemelidir.

4- İyi bir meslek sahibi kadın, vasıfsız veya düşük işi olan biri ile evlenmemelidir.

5- Sağlığı yerinde bir bayan tehlikeli hastalığı veya ayıbı bulunan biri ile evlenmemelidir.

Anne baba rampası:

Anne ve babalar çocuklarının evlendirilmesini bir ibadet olarak görmeli ve bundan sevap beklemelidirler. Birileri ne der, gibi düşük seviyeli düşüncelere kapılmamalıdırlar. İstekleri mubah sınırlarında kalıyorsa, çocuklarını yokuşa sürmemelidirler.

Akraba ilişkisi, ekonomik durum, şöhret, yakınlık uzaklık gibi hususlar yerine; yavrusunun iffetini, eş olduğu zaman eşliğin hakkını vermesini ön plana geçirmelidirler. **Anne babalar evlendikleri dönemde tatmin edemedikleri arzularını çocuklarında tatmin etmeye kalkarlarsa şeytana yardım etmiş olurlar.**

Yarım kalan zevklerimizin, gerçekleşmeyen hayallerimizin tatmin edileceği yer inşaallah cennettir.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin çizgisi:
"Kime şu dört şey verilirse dünya ve ahiretin hayrı ona verilmiştir: Şükreden bir kalp, zikreden bir dil, belalara sabreden beden, kendi bedeninde ve kocasının malında kötü niyeti olmayan kadın." (İbni Ebi Şeybe, 7/182)

Kuyumcu rampası:

Evlenecek bir bayanın dilediği kadar mehir alması hakkıdır. Mehrin de sabit bir oranı yoktur. Ancak yaygın uygulamanın aksine kadının

isteyebileceği mehir bir defadır. Söz kesilirken, nişanda, düğün öncesinde eş adayıyla beraber kuyumculardan alınanlar, düğün öncesinde erkek tarafının vaat ettikleri veya verdikleri gerçekte mehirdir. Nikâh için bir araya gelindiğinde yeniden mehrin konuşulması söz konusu olmamalıdır. **Kız tarafı istediğinde erkek tarafının tamam deyip verdiği şeyler mehirdir**.

Ne yazık ki, nikâh için meclis oturulduğunda 'mehri de konuşalım' şeklindeki anlayış, dinin hükümlerini, iş bittikten sonra adetler yerini bulsun gibi bir gözle görmekten kaynaklanmaktadır. **Her halükârda kuyumcular, mobilyacılar ve beyaz eşyacılar evliliğin engeli olmamalıdır.**

Kızım var, evlendirmek istiyorum diyebilir miyiz?

Diyen dedi. Ömer *radıyallahu anh* dedi. Diğerleri de dedi. Ne ayıptır ne günah. Şüphesiz, elimde kaldı mantığıyla ilan verecek halimiz yoktur. **Fakat oğlu için kız talep eder gibi, kızı için de damat talep edebilmelidir Müslüman**.

Eğer bu noktada yüreklilik gösteremiyorsak, başta kardeşlik anlayışımız olmak üzere İslam adına asıp kestiğimiz çok şeyi yeniden tefekkür etmeliyiz. Hatta edep kuralları dâhilinde bir kadının kendisinin evlenmek istediğini söylemesi bile aşırılık değildir.

Kör taklide kurban gidiyoruz:

Özel hayatımızı toplumun sürüklendiği yöne doğru kaydırma mecburiyetinde hissediyoruz kendimizi. Birilerinin yaptığı gibi yapmaya mecbur muyuz? Köylünün şehirliyi, fakirin zengini taklit etmesi zorunlu mu?

Neden bize özel bir düğün olmasın? Yokuşa sürülen her nişan ve düğün, ev kurma düzeni geciken bir evliliktir. Her geciken evlilik ise, harama ve strese doğru bir adım daha yaklaşmaktır. Tabii olmak varken, olduğun gibi görünmek varken neden kendimizi zorluyoruz? **Bilhassa kör taklit uğruna dinimizden taviz vermemiz, haramların sınırlarını zorlamamız, mubahlarda aşırılığımız düşündürücü bir tehlike olarak önümüzde durmaktadır.**

Dulluk sakatlık değildir:

Boşanma veya ölüm yoluyla kadın ve erkeğin dul kalması bir arıza gibi görülmemelidir. Hele hele 'hakkını kullandı' gibi bir gözle bakılması

yanlıştır. Dul kalanlar da, iddetleri biter bitmez derhal evlenme yollarını zorlamalıdırlar.

Kader mi?

Evlenmemizin yüzde yüz kaderle olduğuna iman ederiz. Ancak kul olarak üzerimize düşenleri gerçekten yerine getirdiğimizden emin olduktan sonra kader gereği evlenemedim deme hakkımız olur.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin çizgisi:
"Ey Ali! Üç şeyi geciktirme: Vakti gelince namazı, hazırlanmış cenazeyi ve dengini bulmuş dulun evliliğini." (Tirmizi, Salat, 13/171)

İstihare maske yapılmamalıdır:

Bir Müslüman'ın mubah bir işi yapmak için istihare yapması sünnettir. İstiharenin sonucu, yaptığı işte hayır bulunup bulunmadığına delalet eden manevi bir destektir. İstihare şu şekilde yapılır:

İki rekat namaz kılınır. Namazdan sonra hadisi şerifte öğretilen dua okunur. Veya belli bir dua yapıldıktan sonra 'Allah'ım! Eğer bu iş benim için hayırlı ise onu bana güzel göster.' denir. Daha sonraki günlerde eğer söz konusu o iş için kalpte bir sıcaklık hissediliyorsa istiharenin sonucu olumludur. Değilse istihare olumsuz sonuçlanmıştır. İstiharede şu hususlara dikkat ederiz:

a- İstihare için uykuya yatmak şart değildir. Rüyaya göre de sonucu belirlememiz gerekmez. İyi rüya görmek veya görmemek şart değildir.

b- Herkes istiharesini kendisi yapar. İstihareci kiralamak sünnette yoktur.

c- İstihare yapmamız tek başına yeterli olmayabilir. İstişareyi de ihmal etmemeliyiz. İstişare etmeyi bir sünnet, istişare edene karşı samimi bilgi vermeyi kul haklarından biri olarak görmek durumundayız.

Debdebeye Dönüşen

• davetiyeler,
• ikramlar,

• salonlar,
• düğün programları,
• süslemeler,
• gelinlikler;

Riya Kokan

• hediyeler,
• tebrikler,
• dualar
İslam'ın neresine sığdırılıyor acaba?

BİR FİTNE Kİ

“Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir fitnedir. Büyük mükâfat ise Allah’ın yanındadır.”
(Teğabûn, 15)

“Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah’ı anmaktan alıkoymasın. Kim bunu yaparsa işte onlar ziyana uğrayanlardır.”
(Münafikûn, 9)

Cennet Çiçeği Çocuklarımız Bir Dünya Fitnesi Olmasın Diye:
Gerçek bir Anne-Baba

√ Merhametlidir
√ Yumuşaktır
√ Kızmaz
√ Vakar sahibidir
√ Harama kaymadıkça çocuk için en hafif olanı tercih eder
√ Sözü işine ters düşmez
√ Çok konuşmaz
√ Mutedildir
√ Bilgisini abartmaz; istişare eder.
√ **Ve Sabırlıdır**

Rabbimiz Tarafından Uyarıldığımız Fitne Nedir?

Fitne, Allah'ın kulunu bir nesne üzerinde denemesidir. O nesne üzerinde, kimi zamanlar, iyi ve kötü eşit şartlarda bulunur. Kadın ve erkeğin birbirleri ile sınanmaları gibi. Ebeveynin çocukları ile sınanmaları da bir fitnedir. Çocukta iyi ve kötü olma meyli vardır. Ebeveynin gayretleri veya ihmali iyi-kötü sonuçtan birini belirleyeceği için çocuk bir fitne sayılmıştır.

Ne zaman ve nerede, nasıl oluşacağını sadece Allah Teâlâ bilir. Evde, işte ve cemaatte hatta camide bile hiç tahmin edilemeyecek bir fitne ile karşılaşılabilir. Aile bireylerinden biri, yakın dostlar birer fitne adayı olabilecekleri gibi, insan kendi fitnesini kendisi de taşıyabilir. Fitne, hastalık gibidir. Vücudun her yeri, her zaman ona adaydır.

Fitne, sinsice gelir ve geldi mi bir daha gitmeyebilir.

Fitne bir imtihan olduğuna göre Allah Teâlâ, kulunun ona karşı ne denli hazırlıklı olduğuna, ne kadar dayanabildiğine muhakkak bakacaktır.

Bir:

Hamilelik döneminden itibaren yiyecekler helal ve temiz olmalıdır. Temiz ve helal gıdaların beslediği bedenlerin sahipleri salih olur.

İki:

Allah'ın kaderine razı olup, herkes kendisine verilene kanaat etmelidir. Sipariş çocuk hayal edilemez. Gerek sağlığı, gerek yetenekleri, gerekse cinsiyeti açısından ne verildi ise ona gönülden razı olmalıyız. Çocukları birbirlerine kıyas etmek yanlıştır. **Her çocuk en güzel çocuktur.**

Üç:

Çocuğa ya en güzel örnek ana-baba olacak ya da onu en güzel örneklerle kaynaştıracak. Kaşık tutmayı görüp taklit ederek öğrendiği gibi, ahlâkı ve dini de birilerinden görüp öğrenecektir. O birileri kim olabilir?

Dört:

Ev, takva ile mamur bir ev olursa o evden müttaki bir insan beklenebilir.

Beş:

Anne çok şey demektir.

Neden kadına, cuma namazından cihada kadar bir yığın vazife muaf tutuluyor ki? Annenin hem bilgi hem de moral ihtiyacı çok yüksektir. Bu

ihtiyaçlarına özen gösterildiği gibi, kendisinden daha tecrübeli annelerle de istişaresi sağlanmalıdır.

Altı:
Hedefler önemli.
Nasıl ve kim gibi bir çocuk isteniyor?
Yaşayacağı zamana göre eğitilip yetiştirilmiş bir çocuk üzerinde emel beslenebilir. Bir diploma peşinde ömür çürütüp iyi sonuçlar beklemek doğru değildir. Araçlar amaç haline getirilmemelidir.

Ebeveynin En Yaygın Dört Hatası:
Çocuklar arasında adil olmayan uygulamalar,
İstikrarsız tavırlar,
Aşırı şımartma,
Gereğinden fazla sertlik

Yedi:
Güzel ve uygun isimler konmalı. Bu bir haktır.

Sekiz:
Olgunluk yaşına erinceye kadar, çocuk ve gençler üzerinde, olumlu veya olumsuz anlamda kesin bir karar vermekten kaçınılmalıdır. Üç gün dedesiyle camiye gidip namaz kıldığı için her şey tamam zannetmek nasıl hata ise, üç gün beş gün namaza gitmedi diye umudu tüketmek de yanlıştır. Her iki durumda da şeytana alet olma tehlikesi vardır.
Ne bir çiçekle bahar gelir ne de bir meyvenin düşmesiyle ağaç kurur!

Dokuz:
Konuşulanı anlamaya başladığı andan itibaren helâl-haram hassasiyeti aşılanmalıdır. Bu aşılama sözle olabilir. Ama asıl olan, hassasiyeti anne-babanın yaşayarak göstermesidir. Cehennemden korkup haramlardan kaçınan, gözyaşı akıtan bir baba haram hakkında nasihat ederse o nasihat tutulur, iz bırakır.

On:

Sevgisiz asla olmaz. Hatta az bir sevgi ile de olmaz. Ancak sevgi de ölçülü olmalıdır. Buna göre bizim için:

• Allah ve Resûlü sevginin ilki ve ilkesi olmalıdır. Gerisi onlardan sonra!

• Çocuk sevgisi, diğer iyilikleri yapmaya ve çocuğun eğitilmesine engel olmamalıdır. Mesela Kur'an eğitimi, namaza ve oruca alıştırma eğitimi esnasında sevgi, bir engel teşkil etmemeli.

• Sevgi çocuklar arasında adaleti engellememelidir.

Baba ve anne olarak konuşunca çocuğun dinlemesini ve itaat etmesini istiyorsan:

1- Konuşmaya başlamadan önce dikkatini çek. Seni dinlemeye hazır olup olmadığına bak.

2- Anladığı dili konuş. Edebiyat yapma. Anlamını senin bile bilemeyeceğin cümleler kurma.

3- Bir defada koca bir emir listesi verme. Lokmalara böl, kolay yutsun.

4- İstikrarlı ol: Dün dediğinle bugün dediğin aynı olsun. Hatta beş yıl önce dediğin aynı olsun. Eğer farklı düşünüyorsan bunu ona izah et, ikna olsun.

5- Emirlerinde âdil ol.

6- Çocuk için anlamı olmayan bir işi emretme.

7- Teşekkür etmen gerektiğinde et.

8- Sakın tehdit etme. Dediğini yaptırırsın; ama yıpranmış olursun.

9- Dediklerinin takipçisi ol.

10- Hiçbir türlü silah kullanma. Silahlı baba sevilmeyen babadır.

On Bir:

Bunları asla yapma:

• Bir yanlışından veya mutat bir hatasından ötürü çocuğu hakir görme, gözünde sıfırlama. Suç dosyası diye bir dosya saklama. Unut! Yoksa şeytana yardımcı olursun.

• Emsallerinin önünde suçlarını sayıp dökme, cezalandırma. Çocuğun da bir onuru vardır. Büyük insan gibi davranılması onu büyük yapar. Tersi de ters sonuç doğurur.

• İntikam alır gibi, nefretini yatıştırmak için ceza verme.

Sinirli iken ne konuş ne bir karar ver.

Abdest al, uyu-dinlen sonra karar ver.

Kararını da yeminli, onaylı yapma.

• Çocuğu ve genci "henüz küçük" görme; anne karnına düştüğü andan itibaren kocaman say.

• Nimet azmanı bir çocuk eğitilemez hale gelebilir. Ömer İbni Hattab *radıyallahu anh* diyor ki:

"Nimetlerin bir gün kesilebileceğini hesap ederek yaşayın."

Ben çok çektim, yavrum çekmesin gibi bir savunma her zaman doğru olmayabilir. Hayat dümdüz değildir.

• Çocuk bir eğitim kurumuna teslim edildiğinde kenara çekilme. O veya sen hayatta iken vazifen bitmez.

• Dört-beş yaşından itibaren çocukları, onların şehvetlerini kışkırtacak haramlara karşı korumak zorundayız. Mesela tesettür, beş yaşında bir kız çocuğu için farz değildir; ama on beş yaşındaki aklı, beş yaşından itibaren gördüklerinin ortalaması ile oluşuyor.

Unutma!

Sonra nereden geldiğini anlayamadığın bir saldırıya çanak tutuyor olabilirsin.

• Bilhassa annelerin sınırsız şımartmaları ile çocuklar, her isteklerinin hak olduğu gibi bir anlayışa sahip olurlar. Elde edemedikleri şeyler için de sorun üretirler. Sevmekle şımarmasına katkıda bulunmak aynı şey değildir.

• Sakın bıkma.

Asla yorulma.

Şeytandan önce dinlenmeye geçme.

Sabret.

Sabrın hakkını ver!

Bütün sorunlar insanlık kadar eskidir. Hal çareleri de birkaç saatte değildir.

On İki:

Ebeveynin en büyük hizmeti: Cinsel Terbiye

Cinsellikle ilgili bilgilerin ilk kaynağı kesinlikle ebeveyn olmalıdır. Cinsellikle ilgili hem tabii bilgiler hem de dini ahkâm, yaşı ile uyumlu bir üslup ve seviyede verilmelidir.

Eğer bir nedenle ebeveyn ikinci planda kalacaksa, ebeveynin tayini ve bilgisi ile ikinci bir kişi (dayı veya hoca vb.) devreye girmelidir. Ebeveynin de ancak, iyi bildiği şeyleri öğretebileceğini unutmamak gerekir.

Gencin şehvetini dile getirmesi, aslında takdir edilmesi gereken bir tavırdır. Asla kınanmamalı, bilakis yönlendirilmelidir.

Çocuk veya genç cinsellikle ilgili soru sorduğunda:

Utanma, kızma belirtisi göstermeden iyice dinleyip ikna oluncaya kadar konuşarak tatmin olması sağlanmalıdır.

Bu konuşmalar aceleye getirilmemelidir. Farklı ortamlarda, acele etmeden ve kızmadan konuşup-dinlemek tek çare gibidir. Ta ki şeytan aynısını yapıp ikna etmesin.

Bu konuların gündem olduğu zamanlarda, kesinlikle arkadaşlarını ve çevresini kontrol et. Bir spor faaliyetine -istiyorsa- iştirakini sağla.

Eğer evlenmek istiyorsa ve bu istek geçici gibi değilse elinden tut.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz buyurdular ki:
"Allah, herkese ona emanet ettiği şeyin hesabını soracaktır; muhafaza etti mi, etmedi mi?
Kişi de ev halkından sorulacaktır." (Nesai, el-Kübrâ, 9129)

On Üç:

Mürüvvet görmek dedikleri, herkese göre değişkendir; hayatı dünyadan ibaret algılayanlar için, çocuğunun sünnetini görmek, evlendiğini görmek, diplomasını görmek, hele hele torun görmek mürüvvettir.

Ancak asıl mürüvvet ölümden sonra, geride kalan evladın salih amelleri sayesinde Allah'tan rahmet görmektir. Üç günlük çocuk istemiyoruz.

Sehl et-Testeri, hanımı hamile iken anne karnındaki çocuğunu kastederek, benim geleceğim budur; şimdiden iyi olması için çırpınıyorum, derdi.

On Dört:

Çalmak çocukta en ciddi hastalıklardandır. 4-8 yaş arasında geçiştirilebilirliği olan bir hatadır; ancak 10-15 yaş arasındaki çalmalar bir hastalıktır.

Mülkiyetin anlamını bilememe, intikam alma, fakirlik ve yokluk, film ve arkadaş hikâyelerini imrenme ve ebeveynin aşırı cimriliği gibi nedenlerden kaynaklanır.

Tedavisi için:

• Mülkiyetin (bir şeyin sahibi olmanın) öğretilmesi,
• Hak ve görevlerin öğretilmesi,
• Tabii ihtiyaçlarının giderilmesi,
• Çalma hatasını bir defa veya birkaç defa yaptığında bu yanlışı benimsemesine neden olacak şekilde horlanıp cezalandırılmaması,
• Emanet kavramının kendisine öğretilmesi,
• Bu konularda hassasiyeti olmayan çevreden uzaklaştırılması gerekir.

On Beş:

Ahlâkî sapmaların temel nedenleri arasında şu hususlar önemlidir:

1- Boş ve yalnız kalma,
2- Arkadaşların kötü örnek olmaları,
3- Ebeveynin kötü muamelesi,
4- Toplum düzeyinden çok geride kalmaya neden olan fakruzaruret,
5- Anne-babanın, çocuklara hissettirilen tartışmaları,
6- Çocukların, kendilerinden esirgendiğini hissedecekleri bir cimrilik,
7- Nasihatte yetersizlik veya üslup hatası.
8- Ve Allah korkusunun-sevgisinin yeterince verilmemiş olması ya da bu görevi üstlenen kişinin nefret ettiren bir üslup kullanmış olması..

On Altı:

Yalan, uçurumun başında bir afettir. Nedeni ne olursa olsun çocuk, yalana örnek ve müsamaha görmemelidir.

On Yedi:

Sayın baba ve anne!

Aklını yeterli görmemelisin: Hangi yaşta ne yapabileceğin, nasıl eğiteceğin konularında ehli ile istişare et.

Kör taklitçi olma.

On Sekiz:

Sayın ebeveyn!

Kendin Kur’an okumadığın halde, çocuğundan iyi bir hafız olmasını,

Cemaatle namaz kılmadığın halde, çocuğunun sabah namazına kalkmasını,

Sigara içtiğin halde, çocuğunun içmemesini,

Akıbeti ne olursa olsun çocuğum illa bir diploma sahibi olsun diye çırpınırken onun Allah'tan korkan biri olmasını,

Akrabalarla, arkadaşlarla yalan konuştuğun halde çocuğunun konuşmamasını,

Randevularına bağlı kalmadığın halde, çocuğunun senin dediğin saatte evde olmasını…

İstediğinden\İstemediğinden emin olmalısın.

GÖZÜ DE GÖREN
BİR GÖZ VAR!

Mü’min erkeklere gözlerini harama bakmaktan sakındırmalarını ve mahrem yerlerini korumalarını söyle.
Bu onlar için en güvenceli arınma yoludur.
Hiç şüphesiz onlar ne yaparsa Allah ondan haberdardır.
Mü’min kadınlara da de ki: Gözlerini harama bakmaktan sakındırsınlar,
mahrem yerlerini korusunlar.
Kendiliğinden görünenleri dışındaki süslerini teşhir etmesinler.
(Nûr, 30-31)

Göz Göre Göre Körlük!

Göze hitap eden büyük bir uygarlığın ablukası altında yaşıyoruz. Sevgiden nefrete, üretimden tüketime her şey göze etki eden bir anlayışın hâkimiyeti üzerine kurulmuş durumdadır. Sapıklık derecesine varmış bir boyama ile insanlar birbirlerinin gözlerine, duygularına etki etmeye çalışmaktadırlar.

Hiç tartışmasız bir gerçektir ki, bu göz boyamacılığında en fazla kullanılan insandaki cinsel duygulardır. Erkeğe karşı kadının, kadına karşı da erkeğin kullanıldığını hemen her alanda görmek mümkündür. Bir arabanın lastik reklâmından mobilyaya kadar her alanda.

Artık gözün filtresi olarak görülebilecek ne varsa şu veya bu yolla tesirsiz hale getirilmiş; haram ve helal ölçü olmaktan çıkarılmış, neticede gördüğüne koş mantığı oturtulmuştur. Yakın zamana kadar arlanmayı gerektirecek insanî hassasiyetlerde yıpranma olmuştur.

Kimseye görünmeme endişesi yerini nasıl görülebilirim düşüncesine bırakmak zorunda kalmıştır. Daha da vahimi bugünleri aratacak bir meçhule doğru gidişin gözlenmesidir.

Haramla yüzleşmeden ne yürünebilecek bir sokak ne de oturabilecek evimiz kalmıştır.

İblis ve ordusu anadan doğma âmâ bir insana bile görebileceği şeyler bulursa şaşmamak gerek!

“İnnalillahi ve inna ileyhi raciûn.”

Avret:

Erkeğin veya kadının
örtmesi gereken ve başkasının bakması
caiz olmayan yerlerine “avret” denir.

Bir Tûfanda Yaşıyoruz

Bütün değerlerimiz eriyor. Edep, hayâ, ar sözlüklerde kaybolup gidiyor. Daha da ağırı, bu eriyişi dert edecek kimse kalmadı. Dün haram olarak bilinen şeyler bugün mubah oluverdi.

Asla olmaz!

Gözlerimiz hür değildir! Beyinsiz göz olmamalıdır!

Gözün de zinası vardır!

Mü'min, insanların avret olan yerlerine bakamaz!

Başkasının evinin içine bakamaz!

Erkekler kadınlara, kadınlar erkeklere bakamaz!

Erkek erkeğin, kadın kadının her yerine bakamaz!

Dikkat!

Göz harama baktıkça kalp Rabbine yönelemez.

İbadet kıtlığımızın, kalp katılığımızın, yaşarmayan gözlerimizin en önemli nedenlerinden birisi gözlerimizin gördükleridir.

Fuhşun ve ona zemin hazırlayan haramların temelinde gözün gördükleri vardır. Göz etkilendikten sonra artık, haramdan korunmak ve neslimizi korumak çok zordur. Çünkü Allah, kadın ve erkeği birbirlerine meyilli yaratmıştır. Bu bir fitnedir, bir imtihandır. Bu fitne de görmekle başlar. Başladıktan sonra durması zordur. Göze sınır getirilmezse diğer organlar kontrol edilemez.

Boş vakit göze iş arar. Vakti boş olanlardan olmak Allah'a sığınılması gereken bir afettir.

Erkeklerin kadınlara ait alanlarla, kadınların erkeklere ait alanlarla meşgul olmaları, tabii bir zemin olduğu için özellikle içtinap edilmesi gereken bir meşguliyettir.

Elektronik iblis Âdem'i cennetten çıkaran İblis'ten daha vahimdir. Şu veya bu nedenle izlenmesi, bile bile uçuruma koşmaktır.

Kadın ve erkeğin karışık oturması ve bir arada kalmalarının haram kılınmasındaki hikmetler unutulmamalıdır.

Yabancı bir kadınla tokalaşmanın ucu ateştir.

Gözlerin gördüğü haramlardan sonra, nikâhlı eşler bile birbirlerine yetersiz gelir oldu.

Hiç kimse şeytanın "Seni aldatmaya geleceğim, beni bekle." diyeceğini sanmasın!

Nûr suresinin 30. ve 31. ayetlerini ezberleyelim, tekrar edelim.

Dinimizin müsaade ettiği şeylerde kuralları gevşetmeyelim.

Hacılık hocalığı kalkan olarak görmeyelim.

Uçurumlardan önce o uçurum yolunun dümdüz olduğunu unutmayalım. Fitne zemininden uzak duralım. Göz gibi büyük bir nimetin nankörü olmayalım.

Küfrün rüzgârından etkilenmiş, duruma göre fetva verenlerin fetvasının Allah'ın azabı karşısında işe yaramayacağını bilelim.

Tövbe etmemiz gereken suçlarımız arasına gözlerimizin gördüklerini de ilave edelim.

Bu gözler bize lazımdır.

Allah'ın cemâlini görmek, o hazzı yaşamak istiyoruz.

Göz o cemâli görecek gözdür.

Göz o cemâli görecek gözdür.

Bak Ne Diyor?

Ebu Hureyre radıyallahu anh Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

"Bütün gözler kıyamet günü gözyaşı akıtacaktır.

Şu gözler hariç:

- Allah'ın haram ettiği şeye kapatılmış gözler.

- Allah yolunda bir görevde uykusuz kalmış gözler.

- Bir sinek kafası kadar da olsa, Allah korkusundan dolayı yaş akıtmış gözler."

(Hakim, Darimi, Ebu Ya'la)

Avret Fıkhı

1- Yabancı (mahrem olmayan) erkeğe karşı kadının yüz ve elleri hariç her yeri avrettir. Bu avretlik, organın çıplak hali ile olduğu gibi, erkeğin dikkatini çekebilecek bir giysi ile olması halinde de geçerlidir. Buna göre bir kadının ev kıyafeti ile bulunması durumunda, erkeğe görünmesi caiz olmaz.

2- El ve yüzün avretten sayılmaması, erkeklerin kadınların yüz ve ellerine diledikleri zaman bakabilecekleri anlamına gelmez. Fitne endişesi olduğunda el ve yüz de yasaklar arasındadır.

3- Kasıt olmadan göze çarpan görüntüler affedilmiştir. Aynı şeye ikinci defa bakmaya devam etmek ise kasıttır, haramdır.

4- Oturulan bir evin açık olmayan kapısından veya penceresinden izlenmesi haramdır.

5- Aynaya yansıyan bir görüntüye bakmanın hükmü aslına bakmak gibidir.

6- Evlilik görüşmesi yapılırken, bir erkeğin evleneceği kadını ev kıyafeti ile görmesi -ki bu görme örfümüzdeki bir çay ikramı kadar olan süre ve şekildir- caizdir ve daha ötesi yoktur.

7- Yaşları itibarı ile hayattan kopmuş insanlar için bu kurallar daha gevşek tutulabilir.

8- Yaşı ve zekası itibarı ile, erkekle kadın arasındaki cinsel farklılığı anlayabilecek yaştaki çocuklar (mümeyyiz) erkek hükmündedirler.

9- Kadının onunla evlenmesi haram olacak kadar yakını olan erkeklere **mahrem**'i denir. Ağabey, kardeş, baba vb. bir kadının mahremi olan erkeklere karşı avreti diz kapağından göğüslerine kadar olan kısımdır.

10- Kadının -müslüman olsun veya olmasın- başka kadına karşı avreti diz kapağından göbeğine kadar olan kısmıdır.

11- Bakmada avret olan şey, dokunmada da aynıdır. Bakmak ne ise dokunmak odur.

12- Erkeğin erkeğe ve kadına karşı avreti diz kapağı ile göbeği arasıdır.

13- Çocukların avreti:

Yedi yaşına kadar olan çocuklar, özel bir durumları ve gelişkin vücutları yoksa "çocuk"turlar. Çocuğun avreti yoktur. Ancak, o yaşlarda geleceğin tohumlarının atıldığını, gözün alıştığı şeyi terk edemeyeceğini ve çevrenin fitne kazanı gibi kaynadığını da unutmamak gerekir.

14- Eşlerin birbirlerine karşı avreti yoktur.

15- Avrete bakmayı caiz kılan özürler olabilir. Buradaki caizlik özür gereği kadardır. Ayrıca özürden kaynaklanan bir bakma ve dokunmada şehvet riski olmamalıdır. Tıbbî tedavi, zorunlu bakım (banyo yaptırma, tuvalet ihtiyacı giderme vb.) özür sayılır.

KADIN
CARİYE DEĞİLDİR

Asırların Birikimi

Kadın, ikinci insan; o da erkek gibi hayata cennette başladı. Dünyadan önce cenneti gördü. Dünyaya cennetten geldi. Dünyayı insanla dolduran iki kişiden biri o oldu. Sorunların odağında o durdu. İlk kan onun yüzünden aktı. İki kardeş birbiriyle onun için tartıştı.

Kadın, ikinci insan; ilk insanın kaburgasından yaratıldı. İlk insan gibi o da kulluk için yaratıldı. Ama kulluğu kula değil, kulları yaratana. İlk insana, erkeğe ne dendiyse ona da o dendi. Ona da iman, ibadet, itaat emredildi. O da sadece Allah'a secde için yaratıldı. O da insan. O da doğup büyüyen, yiyip içen, yaşayıp ölen biri olarak yaratıldı. O da hür, o da iradeli, o da dilli, kulaklı, gözlü yaratıldı.

İlk insan erkek, cennetten sürüldü. Dünyada geçireceği bir dönemden sonra dönüp cennete girmesi istendi. Kadın da erkek gibi cennetten sürüldü, 'Hayatta kal, cenneti kazan; dön, cennete gir.' dendi ona da. Erkekle aynı kaderi, aynı cenneti ve aynı dünyayı paylaştı. Aynı imtihana tabi tutuldu. Peygamber aynı, din aynı, ibadet aynı, dünya aynı, cennet aynı… Ha erkek, ha kadın!

Erkek imtihan için gönderildiği dünyada, iyi ve kötü dolu dolu işler yaptı. Kimi kazandı, kimi kaybetti. Kadın da dolu dolu yaşadı; kaybedeni oldu, kazananı oldu.

Kadın neler yaptı neler!

Doğurduğu ve büyüttüğü insanlar âlemi doldurdu. Nebiler, salihler, şehitler doğurdu, büyüttü. Güneş gibi parlak isimler ondan türedi. Allah'ın adını anıp yücelten dudaklar onun emzirdiği dudaklardı. Âsiye ondan, Meryem ondan, Hadice ondan geldi. Doğurup büyüttükleriyle hayrın başı oldu.

Kadın olarak yaratıldı. Sonra kız çocuğu oldu, anne oldu, eş oldu, kardeş oldu, gelin oldu, kaynana oldu, nene oldu. Yemek pişirdi, dikiş dikti, tarlada çalıştı, bulaşık yıkadı, ev süpürdü, çobanlık yaptı. Hayat kadar geniş, çiçekler kadar renkli yaşadı.

Allah, kadına çocuk büyütebilsin diye merhamet verdi. Yemedi yedirdi, ağlatmadı güldürdü. Yufka yürekli, nemli gözlü oldu. Göğüslerini süt doldurdu. Sabır taşı kadar dayanıklı oldu.

O böyle oldu da, yeryüzü insan doldu. İnsanlık kendini onun analığına borçlu buldu.

Sonra Allah, kurduğu düzende ona eşlik görevi verdi. Vücudunu narin, derisini yumuşak, saçını kadife gibi yarattı ki erkek onun ardından gitsin. Sesini çekici, gözlerini büyüleyici yarattı. Onu kolay ikna olur, iyi ikna eder yarattı. Bakışlarına etki koydu. Vücudunun yanında, vücuduna giydiği şeyler bile erkeğin cazibesi oldu. Onun saçını taradığı tarağı, tırnağını kestiği makası bile mıknatıslı oldu.

Böyle olmasını dileyip yaratan Allah'tır şüphesiz. Erkeği kadınla kadını erkekle sınamayı diledi. Yuvarlak bir çizginin üzerinde birbirini kovalattı. O diledi ve dilediğini de yaptı.

Sonra kadın, neden güzel ve çekici yaratıldığını unuttu. O kadar unuttu ki, çekici yaratıldığı halde çekilmeye, sürülmeye, sömürülmeye başlandı. Uyuştu, sömürüldüğünü anlamadı. Allah'a kulluk için yaratılmıştı erkeğin esiri oldu. Savaşsız, silahsız esir düştü. Erkeğin cariyesi oldu. Erkek onu bilezikle, kumaşla, boyayla vurdu. Tırnağından, kaşından yaralandı. Çevreyle, arkadaşla zincirledi onu. Peşinden sürükledi. Asırlardan beri süründürüp peşinden sürükledi onu. Hâlbuki tek bir Allah'a secde etmek ne kolaydı!

Şimdi ise arkadaşları, akrabaları, çevresi, komşuları, medya… Memnun edilecek ne çok ağası var! Allah'a kul olmada nazlandı, kendisi gibi kadınlara, eşit yaratıldığı erkeğe cariye gibi oldu. Sömürüldü. Sömürüldüğünü bile anlayamadı. Açıldı. Açıldıkça zinciri uzadı.

Allah'ın Kitabı Diyor ki:

"Şüphesiz ki Müslüman olan erkeklerle
Müslüman kadınlar;
İman eden erkeklerle
iman eden kadınlar;
İtaate devam eden erkeklerle
itaate devam eden kadınlar;
Doğru erkeklerle
doğru kadınlar;
Sabreden erkeklerle
sabreden kadınlar;
Alçakgönüllü erkeklerle
alçakgönüllü kadınlar;
Sadaka veren erkeklerle
sadaka veren kadınlar;

Oruç tutan erkeklerle
oruç tutan kadınlar;
Mahrem yerlerini koruyan erkeklerle
mahrem yerlerini koruyan kadınlar;
Allah'ı çok anan erkeklerle
Allah'ı çok anan kadınlar
var ya, Allah onlar için mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır." (Ahzab suresi, 35)

Kadını güya mukaddes hale getirip, etrafında dernekler, sistemler oluşturup da ondan tavşan etinden istifade eder gibi istifade etmeye çalışan, sömürgecilerin ikiyüzlülüğü kadar sırıtan sahtekârlık az bulunur. Kadını ticaretlerine, siyasetlerine alet ettikleri halde hak savunuculuğuna soyunmaları tilki kurnazlığıdır.

Kadını anne olduğu için mukaddeslik balonuyla uçuranlar, doğurmasını neden engellerler? Neden iki çocuktan fazla doğurmasın diye ellerinden geleni yaparlar? Onlar, kadının doğurmasına mı, kadınlığına mı hayrandırlar?

Onlar, kadına hürriyet verirken, serbest piyasa mantığı güttükleri için hürriyet isterler. Erkeklere ikinci evliliği -kadın haklarını koruyoruz diye- yasak hale getirirken haram ilişkileri mubahlaştırırlar.

Kadınlar ise, felsefelerine, reklâmlarına, teknolojik güçlerine, diploma dağıtmalarına alet olarak hoş gördükleri o kadın kurtarıcılarının işlerini kolaylaştırmış olmaktadırlar.

Ayet Diyor ki:

Müslüman, mü'min, itaate devam eden, doğru, sabırlı, alçakgönüllü, sadaka veren, oruç tutan, mahrem yerini koruyan, Allah'ı çok anan kadın orijinaldir. İman edip itaate devam etmeyen, iman edip yalan konuşan, iman edip sabırsız olan, iman edip kibirli ve dik kafalı olan, iman edip mahremiyetini korumayan, iman edip ehl-i zikir olmayan kadın sıkıntılıdır.

İş, kadının saçının uzun, erkeğin saçının kısa olmasında değildir. Saçın altındaki beyni nerede kullandığındadır.

Kadının namazı erkeğin namazıyla aynı, orucu erkeğin orucuyla aynıdır. Girecekleri cennet ve cehennem de aynıdır.

Kadının erkeğe göre farklı olduğu veya muaf tutulduğu işler, kadının yaratılışı ve evirip çeviren bir eş, doğurup büyüten bir anne olması kendisine bahşedilmiş bulunan fıtrî farklılıklarına uyumlu farklardır.

Ne erkeğin kadını ezmeye, ne de kadının erkeğin karşısına dikilmeye hakkı vardır. Kul kula denktir. Kullukta bir tarağın dişleri gibi olduktan sonra üç beş tüyle üstünlük kurulamaz.

Kadını bulunduğu yere oturtup onu ve haklarını koruma altına alan Allah Teâlâ'dır. Kadının elindeki hakları Rabbanidir. Ona Rabbinden bir lütuftur. Ona eşlik, annelik, mü'min kadınlık görevini veren de Allah Teâlâ'dır.

Yaşama hakkı, okuyup öğrenme hakkı, erkekler gibi kazanma, ticaret yapma, biriktirip harcama hakkı, evlenme hakkı Allah'ın lütfettiği ve koruduğu haklardır. Ne erkekler onlara, ne de kadınlar kendi kendilerine böyle bir hak vermişlerdir.

Yaratan ve onu kadın olarak belirleyen, sonra da himayesine alan O'dur. Bir babanın kızıyken, bir erkeğin eşiyken, bir çocuğun annesiyken, dulken, toplumda bir mümin insanken o hürdür. Allah'ın Kitabı, Peygamberi'nin sünneti ile korunmuştur.

Evlendiğinde Allah'ın adıyla nikâhlanır.

Anne olduğunda, evladı ona Allah'ın hakkından sonra gelen bir hakla davranmak zorundadır. Onun rızası olmadan evlada cennet kapısı açılmaz.

Anne olamayıp teyze olsa bu sefer anne yerine konur. Nine olsa, anne gibi muamele görür.

Anne, teyze, nine, eş hiçbir şey olmasa, sadece Müslüman bir kadın olduğunda bile, ona bakmak dahi yasak olacak şekilde koruma altına alınır. Allah erkeklere, 'Gözlerinize hâkim olun.' der. (Nur Suresi, 30. ayet)

Erkeklik Ne?
Kadınlık Ne?

Ölçü Kur'an'ın ölçüsüdür. O ölçüde erkeklik-kadınlık yoktur. Bilakis iman, itaat, doğruluk, sabır, huşû, sadaka, oruç, iffeti muhafaza ve zikrullah vardır. Doğru mü'min kadın, yalancı erkekten değerlidir. İffetli mü'min

kadın iffetini zedeleyen erkekten değerlidir. Bir başlayıp bir daha bırakmayan kadın, bir başlayıp bir bırakan erkekten daha değerlidir. Ölçü iman ve imana sadakattir. Saçla, sakalla, bıyıkla değil!

Kadın Hürdür

Dilediği zaman dilediği kimse ile evlenir. Evlenmeye zorlanamaz. Allah'ın çizdiği dairede kaldığı sürece kendisi hakkındaki söz, onun sözüdür. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdular ki:

"Dul bir kadın velisinden önce kendi hakkındaki kararın sahibidir. Bakireden izin istenmesi gerekir. Susarsa izin vermiş sayılır." (Müslim)

Abdullah bin Büreyde babasından naklediyor:

Bir kız, Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*e geldi ve dedi ki:

"Babam beni, fakirliğini gidermek için yeğeni ile evlendirmek istiyor."

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* kızın evlenmemek hakkı olduğunu söyleyince kız şu cevabı verdi:

"Hayır. Babamın evlendirmesini kabul ediyorum. Sadece, kadınların söz hakkı olup olmadığını öğrenmek istedim." (Nesai, Ahmed, Beyhaki, Darekutni)

Bu olayı rivayet eden İbni Mace ise şöyle söylediğini nakletmektedir:

"Tamam, babamın dediğini kabul ettim. Ama istedim ki kadınlar, babaların emretme hakkı olamadığını bilsinler." (İbni Mace)

Cabir bin Abdullah diyor ki:

Teyzem boşanmıştı. Boşandıktan sonra hurma ağaçlarını budamak istedi. Akrabalarından biri onun bu işi yapmasını engelledi. O da Peygamber *aleyhisselâm*a gidip durumu anlattı. Ona şöyle buyurdu:

"Hurmalarını buda. Belki bir sadaka verirsin, birine iyiliğin dokunur." (Müslim, Ebu Davud)

Hürriyet Başıboşluk Değildir

Kadın anneliğin ve eşliğin hakkını vermek zorundadır. Peygamber *aleyhisselam* efendimiz buyurdular ki:

"Muhammed'in canını elinde tutan Allah'a yemin ederim ki: Kadın eşinin hakkını vermeden Rabbinin hakkını veremez." (İbni Mace, Ahmed, İbni Hibban, Beyhaki)

Kadının erkeğe karşı taşıdığı sorumluluklar vardır:

1- Allah'ın dinine uygun, insani isteklerine olumsuz cevap vermeyecek. Yokuşa süren değil, yürüten olacak. İnatlaşmayacak.

2- Erkeğin iffetini ve şerefini koruyacak. Eşinin malından ondan izinsiz harcamayacak.

3- Güler yüzlü olacak; eşinin hoşlanacağı şekilde süslü ve bakımlı olacak. Hadiste buyruldu ki: **"Kadınların en hayırlısı baktığında seni mutlu eden, emrettiğinde yapan ve senin yokluğunda şerefini ve malını koruyandır."**

4- Evinde duracak. Camiye bile eşinden izinsiz çıkmayacak. (Ahzab suresi, 33. ayet)

5- Çocuk doğurup yetiştirmeyi hususi görevi kabul edecek.

6- Cinsel ihtiyaçlarına soğuk davranmayacak.

7- Aile sırlarını başkalarına konuşmayacak

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdular ki:
"Mü'minlerin imanı en iyi olanı ahlâkı en güzel olanıdır.
Sizin iyileriniz kadınlarına iyi davrananlarınızdır."
(Tirmizi, Rada, 11/1162)

Erkek de Başıboş Değildir

Erkekler de Allah'ın dinine göre eş olmak zorundadırlar. Erkeklik ağalık değil, sorumluluktur. Erkek, üzerine Allah'ın yüklediği sorumlulukların hakkını verirse, kadından, onun üzerine düşen görevleri bekleme hakkına sahip olur.

Sadece kadından hak talebinde bulunan, kendi görevlerine gelince ihmalkâr davranan bir erkek, en iyi ifade ile dinini bilmeyen veya yanlış bilen bir Müslüman'dır. Kadınlar Allah'ın erkeklerdeki emanetidirler. Erkekler, bir gün sahibinin emanetini soracağını unuturlarsa zarar ederler.

Erkek önce kendi görevlerine sadık kalacak. Erkeğin görevleri:

1- Kadına Allah'ın emaneti, çocuğunun annesi, iffetinin bekçisi gözüyle bakacak.

2- Gıdasında, giyiminde ve ev ihtiyacında cimri olmayacak. Kadının dinlenmesini ve neşelenmesini de bir ihtiyaç kabul edip gereğini yapacak.

3- Doğurmanın ve büyütmenin, evde yoğun bir şekilde kalmanın getireceği sıkıntıya dikkat ederek kadının çıkışlarına, sitemlerine

sabredecek. Her şeyi tartışma konusu yapmayacak. Beğenmediği bir yönüne karşı başka yönlerini öne alacak.

Müslümanlara iyi bir hayat ve güzel bir Müslümanlık için en güzel tavsiyeleri yapmış bulunan Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimiz buyurdular ki:

"Bir erkek mü'min, hanım mü'mineden hemen kopmasın; beğenmediği bir yönü varsa beğendiği de vardır." (Müslim)

"Kadınlara iyi davranın. Onlar kaburgadan yaratıldı.

Kaburganın en eğri yeri de en üstüdür. Onu düzeltmeye kalkarsan kırarsın. Bıraktın mı da öylece kalır.

Kadınlara iyi davranın." (Buhari, Müslim)

"Kadınlara iyi davranın. Onlar elinizin altında emanettir. Bunun dışında onların üzerinde bir sahipliğiniz yoktur.

Açık bir fuhuş yaparlarsa o zaman yatak cezası verin onlara. Yaralamayacak şekilde dövün onları. Düzelirlerse artık ceza hakkınız kalmaz.

Dikkat edin. Sizin onlarda, onların da sizde hakları vardır." (Ahmed, Ebu Davud, Tirmizi, İbni Mace)

4- Kadının zaruri dini bilgileri ve günlük hayatta gerekli kültürü bilmesini sağlayacak. Onu toplumda köhne bir noktada bırakmayacak. İslamî ve insani hizmetlere katılmasını sağlayacak.

5- Kadının özel sırlarını kimseye söylemeyecek.

6- Bilhassa kadını ilgilendiren işlerde onunla istişare etmeden iş yapmayacak.

Kadına Dayak Atılır mı?

Hayatın gerçeği başka, edebiyatı başka!

Çocuk da dövülür mü, sorusuna cevaplar hazırdır. Büyük bir 'Hayır!' hemen dillendirilir. Ama gerçek bu mudur?

Dinimiz hayat dinidir. Gerçeklerin dinidir. Fıtrat dinidir.

Ahlâksızlaşan kadına kurallar dâhilinde dayak atılır. Kur'an'daki ayet pek açıktır. (Nisa suresi, 34) Veda haccında da Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimiz dayak atmaya izin vermiştir. Bu dövme erkekliğini gösterme, gücünü ispat etme dövmesi değildir.

Önce şu bilinmelidir:

İslam'ın, zina suçu irtikâp edene verdiği dayak cezası bile falaka düzeyinde değildir. Acıtmaktan çok, ders vermek için dayak cezası

konmuştur. Elbette dayak insanî bir ceza değildir. Ama insanilikten sıyrılmış bir kadınla aynı hayatı paylaşmak durumunda olan bir erkeğin dövmemesini söylemekle sorun çözülmüş olmuyor.

Eğer ailelerin yıkılmaması isteniyorsa, erkeğin aşağıda belirtilen kurallar dâhilinde dövmesi kadın için aslında bir rahmettir.

Zira ahlâkı çökmüş bir kadını dövemeyen erkeğin yöneleceği diğer uygulamalar, kadınlar için daha ağır sonuçlar verebilir. Bu anlamda dövme, erkeği ev içinde sorun çözmeye zorlayan bir uygulamadır. Kaldı ki, erkeğin dövmesi ile ilgili fıkıh kuralları incelendiğinde, 'dövme' yetkisinin uluorta bir yetki olmadığı görülecektir.

Dövmenin elbette faciaya dönüşen şekli de vardır. Zaten böyle dövmeler İslam fıkhında tazminata mahkum edilmiştir. Eğer kadın, ahlâki bir zafiyete düşmediği halde, basit nedenlerden ötürü dayak yemişse, hakkını araması mümkündür. Onun ötesinde dövme olayını kadınların yaygara yoluyla abarttıkları da ayrı bir gerçektir.

Maalesef dövme hayatın acı gerçeklerindendir. Yazıp çizerken, toplum önünde konuşurken edebiyat yapmak kolay, hayatı yaşamak ise zordur. 'Toktan kork!' dedikleri gibi, dayağa karşı çıkanlar da günü geldiğinde dövmüşler arasına katılabilirler. Belki de katılmışlardır da.

Fakihler erkeğin hanımını dövmesi hakkında şu şartlardan söz etmişlerdir:

1- Kadın isyanda süreklilik göstermiş olmalıdır. Bir iki suçundan ötürü dayağa başvurulamaz. Bu konuda toplumun örfü muteberdir. Örfün neyi suç neyi mutedil gördüğü dikkate alınmalıdır.

Vaktinde yemeği hazırlamamış olmak, günlük ütü yapmamış olmak başka şey, erkekliği yok saydırtmaya yönelik hatalar başka şeydir.

2- Dayak son çare olmalıdır. Öğüt verme, büyüklerini devreye sokma gibi yollar tıkanmış olmalıdır. Erkek, kendi vicdanını ve melekleri gerekli olanı önceden yaptığına inandırabilmelidir.

3- Yumruk vurmak gibi ağır darbe ile vuramaz. Misvak veya en ağırı, öğrenci cetveli olan bir şeyle vurabilir.

4- Başa, karın bölgesine, yüze, göğüslere ve yaralanabilecek yerlere vuramaz.

5- Bir organa iki defa vuramaz. İz çıkaracak şekilde vuramaz.

Anlayan için Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdular ki:

*"Sizden biriniz ardından gün sonunda onunla yatağa gireceği hanımını köle döver gibi dövmesin!" (*Buhari, Müslim)

Erkeğin Nesi Üstün?

Nisa suresinin 34. ayetinde Allah Teâlâ erkekleri kadınların üzerinde hâkimiyet sahibi göstermektedir.

Ayet şöyledir:

“Erkekler kadınlar üzerine hâkimdirler.”

Buradaki hâkimiyet bir diktatörlük müdür? Erkek, emreder, kadın yapar mantığı mıdır? Hem ayetin devamına hem de diğer ayetlere ve hadislere bakıldığında böyle bir anlayışın mümkün olmadığı anlaşılır.

Evlenip ev kurmayı, mobilya ve beyaz eşya sahibi olmak, iki çocuk doğurup onları güzel okullara yazdırmak, misafirlere yeni mobilyaları teşhir etmek, çocuklara sünnet düğünü yapmak şeklinde anlayanlar için bu bir sorundur. Allah ve Peygamberi ne dediyse ona şüpheli gözle bakanlar için sorundur. İnsanları kul olarak görmek yerine diplomalarına, varlıklarına göre sınıflandıran anlayış için sorundur.

Ama meleklerin kendisini sürekli izlediğini bilen, hanımını Rabbinin adını anarak emanet aldığına inanan, kadından değil, ama kadını yaratandan korkan bir anlayış için sorun yoktur.

Zaten istişare hayat tarzıdır. Zaten görev taksimi bellidir. Zaten herkes fani bir hayattan ebedi hayata gidileceğini bilir. Erkeğin kadının üzerinde bir üstünlüğü varsa bu üstünlük, omzundaki ağırlığın getirdiği bir üstünlüktür.

Erkeğin kadına hâkim olması şu demektir:

• Erkek reistir; evin genel gidişatından, ekonomisinden, himayesinden sorumludur. Bu da kadının çocuklarına bakmak, evin kirasını temin etmek için merdiven temizliği yapmak zorunda olmadığını gösterir. Erkek reistir, sorumludur. Reisliği onurlandırma yerine külfet getirmiştir.

• Evdekilerin dini ve ahlâki gidişatından da erkek sorumludur. Çünkü yetki erkeğin elindedir.

• Evliliğin masraflarını, kadının mehrini erkek öder.

• Ailenin topluma karşı sorumluluklarını, cihadı erkek üstlenir.

• Kadının duygusallığı, doğurma ve büyütmedeki katlandığı eziyeti, erkeğin cinsel ihtiyacını karşılarken harcadığı enerjisi ona ek yük verilmemesini, himaye altına alınmasını gerektirmektedir.

Mutluluk Kadının Elindedir
Erkeğin de Kadının da Kaynağı Kadındır

Ka’b bin Ucre *radıyallahu anh* Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:

“Size cennetlik olan erkeklerinizi bildireyim mi?

Peygamber cennettedir.

Şehit cennettedir.

Sıddîk cennettedir.

Bebek cennettedir.

Şehrin bir kenarındaki kardeşini ziyaret eden cennettedir.

Size cennetlik olan kadınlarınızı bildireyim mi?

Eşine sempatik duran,

Çok doğuran,

Eşi kendisine haksızlık ettiğinde bile: ‘İşte elimi eline koyuyorum, senin gönlün olmadan uyumayacağım.’ diyen kadın cennettedir.” (Camius’sağır, 2868)

“Şunu söylemek durumundayız:
Erkeğin bu hâkimiyeti kadının evinde veya insanî toplumdaki şahsiyetini kaldırmış değildir. Medeni kimliğine de zarar vermez.
Bu hâkimiyet, çok önemli bir müessese olan ailenin idaresi, korunup gözetilmesi için oluşturulmuş bir görevdir. Bir yerde bir liderin bulunması oradaki kişilerin kişiliğini veya ortakların, iş yapanların haklarını kaldırmaz.” (Seyyid Kutub)

Bin Erkek Eder Bir Kadın Nesîbe

Nesîbe binti Ka'b *radıyallahu anhâ*. Medineli bir kadındı. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ile beraber cihada çıkan ilk kadındır. İki evlilik yaptı. Dört çocuk doğurdu. Çocuklarının hepsini iyi bir mücahid olarak yetiştirdi. Akabe gecesine, Uhud'a, Hudeybiye'ye, Huneyn'e ve Yemame'ye katıldı.

Cihad meydanlarında erkekler gibi cihad etti. Son cihadında kolu koptu. On iki yerinden ağır yara aldı. Peygamber *aleyhisselam*dan hadisler rivayet edip âlimler arasına katıldı.

Küçük oğluyla beraber Uhud'a katılmıştı. Oradaki dağınıklık esnasında Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*in yanına yaklaşıp O'nu korumaya çalıştı. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: *"Sağa sola nere dönsem, Nesîbe'yi önümde beni savunurken görüyordum.*"

Anne oğul gösterdikleri gayret Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*i memnun etti. Onlara dua etti. Nesibe: 'Dua et de cennette senin yanında olayım.' diye rica etti. Efendimiz de: *'Allahım. Onları cennette arkadaşım kıl.'* diyerek dua etti. Nesibe bu duaya çok sevindi. Dünya umurumda değil, diyerek sevincini ifade etti.

Uhud günü hatıralarından söz ederken diyor ki:

"Uhud'da bir ara Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*in etrafında on kişiden az kimse kalmıştı. Hemen, Mus'ab ve oğlumla O'nu korumaya koştuk. Birisi: 'Bana Muhammed'i gösterin. O yaşıyorsa ben yokum.' diyordu.

Önüne çıktım. Elimde sadece kılıcım vardı. Zırhım ve kalkanım yoktu. Adam enseme öyle bir vurdu ki hâlâ o ağrıyı hissediyorum. O ise iki zırh giydiği için benim vurduklarım tesir etmiyordu. Oğlum da yaralandı.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* oğluma: *'Yaranı sar.'* diye emretti. Kendim de yaralı olduğum halde oğlumun yarasını sardım. 'Yavrum! Bunlar Allah yolunda olan işlerdir. Üzülme!' dedim. Efendimiz bana: *'Senin dayandığına kim dayanabilir?'* dedi.

Erkeklerden biri elindeki kalkanla kaçıyordu. Resûlullah ona: *'Bari kalkanı bırak.'* dedi. O da kalkanı bıraktı. Ben onu alıp savaşmaya devam ettim."

Nesîbe *radıyallahu anhâ* Peygamber *aleyhisselam*dan sonra da cihada devam etti. Yalancı peygamber Müseyleme oğlunun kollarını kesip vücudunu ateşte yaktı. Nesîbe de diğer oğluyla beraber Yemame Savaşı'na katılıp oğlunun intikamını almak istedi.

O savaşta diğer oğlu, Müseyleme'yi öldürdü. Bu savaşta Nesîbe'nin kolları koptu. Kolsuz haliyle Medine'ye geri döndü. Geçmiş olsun diyenlere hep şunu söyledi: 'Ben cennette Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ile beraber olayım da dünyadan bir şey istemem."

Ebu Bekir ve Ömer *radıyallahu anh*uma onu saygıyla anar ve sık sık ziyaret ederlerdi. Ömer bin Hattab'a iyi bir kumaş hediye edilmişti: 'Buna Nesîbe'den başkası layık değildir.' diyerek onu Nesibe'ye gönderdi. Nesîbe, kolsuz ama yürekli haliyle Medine'de öldü. Ardından erişilmesi zor bir kişilik bırakıp Bakî' mezarlığına gömüldü.

Hani kadınlar sabırsızdı? Hani kadınlar dayanıksızdı? Hani kadınlar sadece konuşurdu?

Ey Nesîbe! Bey'at kadını, Uhud kadını, Yemame kadını! Ey mücahide! O zirveye çıkarken kadınları da ezdin binlerce erkeği de! Allah senden razı olsun. Kanından, damarından bize de nasip etsin.

BABA DA BİLSİN
ANNE DE!

Her Nimet Bir İmtihandır

Sıhhat başta olmak üzere, Allah'ın bize nimet olarak lütfettiği ve o nimet üzerinden bizi sınamayacağı ne vardır? Eğer nimetler üzerinden sınama olmasaydı, nimetlerin kullar üzerindeki farklı dağılımının ne anlamı olurdu?

Kiminin zengin, kiminin fakir olmasının, birinin beş çocuklu diğerinin bir çocuklu olmasının hikmeti olur muydu? Vücut yapımızın farklılıkları bile bir imtihan unsurudur. Kilolu olanla, cılız olanın bünye farklılığı, bir anlamda imtihan farklılığı olarak ortaya çıkmaktadır.

Parmak uçlarımızdaki tırnaktan, cebimizdeki kuruşa kadar, elimizin altında bulunan her şey Allah Teâlâ'dandır. Allah'tan olan her şey bir nimettir. Kulun, onu nimet olarak telakki etmesi veya etmemesi, imtihanın akıbetini ve bir gün hesabının sorulmasını etkilemez. Alıp verdiğimiz her bir nefes, tükettiğimiz her bir lokma nimettir. Nimet hesapsız değildir.

Aile ortamımız, insan olarak emellerimizin en çok yoğunlaştığı nimetlerden biridir. Sağlık ve afiyetten sonra, Allah Teâlâ'nın üzerimizdeki en büyük nimetinin aile ortamı olduğunu iddia etmek mübalağa olmayacaktır.

Zira aile ortamı, var olmamız için elzem olan nokta olduğundan ona, aile ve aile fertleri için olmak veya olmamak boyutunda bir değer takdir edebiliriz. Ailenin her bir ferdi, anne-baba, çocuklar bu manada aynı değerleri yansıtırlar.

Söz konusu olan imtihan olunca, önemli bir gerçeğin göz önünde bulundurulması gerekmektedir:

İmtihanın şekli ve zamanını, ayrıntılarını bizim belirlememiz mümkün değildir. İmtihan eden, dilediği gibi imtihan eder. İmtihanı ve imtihanın akıbetini takdir hakkı onundur. Çocuk imtihanını öne çıkararak uygulayacağımız bu kuralda şu gerçeği kabullenmemiz, önümüzü görerek yol almamıza yardımcı olacaktır.

Anne baba olmak, olduğu gibi imtihandır. Bu imtihanda Allah Teâlâ, kulunu hamilelikten itibaren, çocuk canlı kaldığı sürece, herkes için değişik renklerde ortaya çıkan usullerle dener. Her çocuğun sıkıntısı ayrı olabilir. Bu sıkıntılar, sıhhatten ibaret de değildir. iyi bir insan olmanın, güzel bir Müslüman olmanın gerekleri de dâhil, canlıyla bağlantısı olan her şey, her an beklenmelidir.

İmtihanın karşısında kullar arasında bir ayrıcalık da yoktur. Peygamberler dâhil çocuk sahibi herkes, evladıyla ilgili bir tür sıkıntıyla karşılaşmıştır. Bir

mü'minin her gün sabah namazına kalkması nasıl onun için imtihansa, doğurduğunu sabah namazı kılar hale getirmesi de -sürekliliği açısından- ona benzer bir imtihandır.

Ubeydullah bin Ziyad, Ma'kıl bin Ziyad'ı ölümüne sebep olan hastalığında ziyaret etmişti. Ma'kıl ona şöyle dedi:
'Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden duyduğum bir hadisi sana anlatacağım. Şöyle buyurdu:
"Allah bir kulu, birilerinin sorumlusu yapar da o, onlarla ilgili gayret etmezse, cennetin kokusunu bulamaz." (Buhari, Ahkâm, 8)

Tenezzülsüzlük Yanlıştır

Kimseye muhtaç olmayan, herkesin O'na muhtaç olduğu, dilediğini dilediği gibi yapan sadece Allah Teâlâ'dır. Mahlûk olmak muhtaç olmaktır. Haddini bilmeyenin burnu sürtülür. Kız olsun veya erkek olsun, ahlâklı olsun ahlâksız olsun, sağlıklı olsun, sakat olsun; anne baba çocuğuna muhtaçtır. Bugün değilse yarın muhtaçtır. Yaşarken muhtaç olmazsa, toprağın altında iken duasına muhtaçtır. Onun yapacağı salih amellerden gelecek sevaba muhtaçtır. Kibirli anne, kibirli baba tabii değildir. Anne babanın maddi gücü, şöhreti, sağlığı ne denli iyi olursa olsun, fani dünyanın sabit bir şeyi yoktur; bugün olan yarın yok olmaya adaydır.

En başta, çocuğun yaratılmasını gereksiz görmek, aile düzeninde çocuğun yerini küçümsemek çizgi dışı bir anlayıştır. İnsanî değildir.

Çocuk sayısını, günübirlik anlayışlarla sınırlamak hatadır. Az çocuğu yeterli görmek, az çocuğun hakkının daha iyi verilebileceğini hayal etmek hatadır.

Çocuğun fiziki yapısına, çocukluk tavırlarına bakarak, onun hakkında nihai kararlar vermek, onun geleceğini kapkara görmek yanlıştır.

Çocuğun cinsiyetine göre ayrım yapmak da hatadır. Ne kız çocuğu beladır, ne de erkek çocuğu olduğu gibi hayırdır. Hangisinde hayır, hangisinde şer olduğunu sadece Allah Teâlâ bilebilir. Biz adaletle ve merhametle muamelemizden taviz veremeyiz.

Mü'min, devletin sosyal güvencesinden çok, kendi çocukları üzerine yatırım yapmalı ve onlara itimat etmelidir. Allah Teâlâ'ya itimadımızın yeri

elbette başkadır. O'na tevekkül eder, O'ndan bekleriz. Ama çocuklarımızı, bizim için dünya güzelliği ve ahiret sevabına vesile kıldığını unutmayız.

Anneyiz, Babayız; Mal Sahibi Değiliz

Bizi de bizim doğurduklarımızı da bir damla nutfeden yaratan Allah Teâlâ iken, bizim çocuklarımıza mal sahibi gibi davranmamız abestir. **Doğurduk; ama yaratmadık. Yedirdik; ama rızıklandırmadık. Yaratmakla doğurmak arasında, yedirmekle rızıklandırmak arasında büyük farklar vardır.**

O kadar ki, biz doğurduk; ama ne doğuracağımızı, ne zaman doğuracağımızı bile kararlaştıramadık. Onu hayatta tuttuğumuzu iddia ederken, kendimizin hayatta kalmaya garantimiz olmadığını nasıl unuturuz? Onu hastanenin birinci katındaki bir doktora götürürken, üst katta da biz muayene olduk.

Doğru olan şudur:

Allah Teâlâ, bir insan yaratmak diledi; o dilemesi için de bizi sebep kıldı. Dileyen, yapan biz değiliz; Allah Teâlâ'dır. Bize düşen, doğurduğumuzun elimizde emanet olduğunu bilmek, onu emanet gibi kollamaktır. Çocuğun üzerindeki tasarruflarımızı yönlendiren ana tema bu olmalıdır.

Çocuğa gelecek belirlerken, onun günlük hayatını düzenlerken, emanetçilerin mal sahibi gibi davranmaları uygun düşmez. Allah'ın olan bir çocuğun, kullara kurban verilmesi yakışmaz. Çocuk üzerinde önce Allah'ın hakkı verilmelidir. Allah, o çocuğu niçin yarattıysa o maksat gerçekleştirilmelidir. Emanete hıyanet eden durumuna düşmemenin çaresi budur.

Çocuğu nimet gibi değil de, masraf edip evlenmenin sonucu, doktorların desteğiyle, alın terinin ürünü olarak elde edilmiş bir meta gibi algılamak, kulluk çizgilerini zorlar. Veren de O, alan da O. Dilediğini dilediği gibi yapan da O.

Uyarı / İbret!

"Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin.
Allah bununla ancak onlara
dünya hayatında azap etmeyi ve

canlarının kâfir olarak çıkmasını istiyor."
(Tevbe, 55)

Çocuk Tam Bir İmtihandır

Yokluğu da imtihandır, varlığı da. Çocuk, Kur'an'ımızın deyimiyle fitnedir. Onların yüzünden biz, bizim yüzümüzden onlar cehenneme girebileceği gibi, biz onların cenneti, onlar da bizim cennetimiz olabilir.

Onların azlığı veya çokluğu bizim takdirimizle olmadığı için, çokluklarıyla Allah'ın huzurunda övünemeyeceğiz. Onları gerekçe gösterip, eksiklerimizi kapattıramayacağız. Ancak doğurduklarımız, iyi bir mü'min olurlarsa o takdirde, kendilerini kurtardıkları gibi, bizim de kurtuluşumuza ve ecir kazanmamıza vesile olurlar. Allah Teâlâ, kullarını açık bir şekilde ikaz etmiştir:

"Ne mallarınız ne de çocuklarınız, sizi bizim katımıza daha çok yaklaştıran şeylerdir! Ancak iman edip salih amel işleyenler başka. İşte onlar için işlediklerine karşılık kat kat mükâfat vardır. Onlar cennet köşklerinde güven içindedirler." (Sebe', 37)

"Mallarınız ve çocuklarınız ancak birer imtihandır; Allah katında ise büyük bir mükâfat vardır." (Teğabun, 15)

Onlar, kıyamet gününde kendilerinden kaçmak zorunda kalacağımız kimseler olabilirler:

"Kişinin kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçacağı gün kulakları sağır edercesine şiddetli ses geldiği vakit, işte o gün onlardan herkesin kendini meşgul edecek bir işi vardır." (Abese, 34-37)

Onların yetiştirilmesini cehenneme karşı bir kalkana dönüştürmek gerekmektedir.

Anne baba, her şeyden önce çocuk yetiştirmede Allah'ın rızasını asıl gaye haline getirirler ki, hem Allah'ın yardımını görsünler hem de sonuçlara üzülmesinler.

Çocuk imtihanının en önemli konularından biri, çocuklara gösterilen sevgi ve alakanın Allah ve Resûlü'ne ait çizgileri geçmemesidir. Çocuk, Allah'ın ayetleri ve Peygamberinin hadislerinin önüne geçirilmemelidir. Bu bir imtihan türüdür.

"De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz bir ticaret ve beğendiğiniz meskenler size Allah'tan, peygamberinden ve onun yolunda

cihaddan daha sevgili ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin! Allah fâsık topluluğunu doğru yola erdirmez." (Tevbe, 24)

Uyarı / İbret!

"İnsan öldüğünde üç şey hariç amel defteri kapanır.
Sadakayı cariye, yararlanılan bir ilim
ve ona dua eden salih çocuk."
(Müslim, Vasaya, 4223)

Çocuğun Eğitimi Doğmadan Önce Başlar

Ortaya çıkması istenen çocuktaki beklenen karakterler ne ise, o karakterler için mümbit bir eşle evlenmek şarttır. Bu karakter arayışı, erkek ve kadın için aynı oranda gereklidir. Ekonomik değerlerin üstün tutulduğu bir anlayışla gerçekleşen evlilikten mücahid adaylarının beklenmesi hayaldir.

Çocuk ana rahminde iken eğitimine başlanmalıdır. Kur'an ezberleyecek bir çocuğun annesi, o çocuğa hamile iken Kur'an okumalı, zikir yapmalıdır. Duaya önem verilmeli, yoğun dua yapılmalıdır.

İlk yaşlardan itibaren, hatta yaşına yeni girdiği andan itibaren çocuğa verilecek en güzel eğitimin ona iyi örnek olmak olacağı bilinmelidir.

Daha sonra çocuğa verilecek eğitimi iki sınıfa ayırmak gerekmektedir. Birinci sınıf: Dini ve dünyası için zorunlu olacak düzeydeki bilgi ve eğitimin verilmesidir. İkinci sınıf ise: Çocuktaki yeteneklerin dikkate alınarak, o yetenekler doğrultusunda, eğitilip yetiştirilmesidir.

Bedene giydirilecek bir elbisenin, o bedenin numarasına aykırı olması halinde, nasıl elbise olarak kullanılması mümkün değilse, kişinin fıtratına uygun olmayan bir alanda eğitilmesi de o şekilde mümkün değildir. Çocuğun hangi alanın ehli olduğuna dair kararı verirken de fevrî olmamak ve ehliyle istişare etmek şarttır.

Çocuk üzerindeki çalışmalarda imanımızdan kaynaklanan bir sıralamayı gözetmemiz, isteklerimizle eylemimiz arasındaki bağlantının güçlü olduğuna işaret eder. Bu sıralamayı şu şekilde oluşturmalıyız:

a- Allah ve Resûlünün en önde tutulduğu, emir ve yasaklarının en öncelikli ve önemli mesele görüldüğü anlayışımız başta gelir. Sıhhatin

korunmasını ise, Allah Teâlâ'nın emaneti olan vücudumuzun korunmasına ait ahkâmın içinde görürüz. Bedenlerimizin emanetçisiyiz.

b- İnsanî ilişkileri, ahlâk ilkelerini ikinci planda önde tutarız.

c- Eğitim ve öğretimle ilgili çalışmalarımızı üçüncü noktada görürüz.

d- Dördüncü olarak da, daha müreffeh ve güvenli bir hayat için yatırım yaparız.

Bu dört alandaki çalışmamızda, konuların her biri kendi çapında önemli olmakla beraber, maddi imkânlarımız, vaktimiz ve çevre şartlarımız itibarıyla sıralama yapacağımız zaman, nasıl bir sıralama izleyeceğimiz gösterilmektedir.

Uyarı / İbret!

"Kadınların en hayırlısıyla evlenmeye bakın.
Emsaliniz olan kadınlarla evlenin
ve emsallerinizin kızlarını isteyin."
(İbni Mace, Nikâh, 46, 1967)

İki Göz, İki Kulak Çoktur

Anne baba, çocuk yetiştirirken çok görmemeli, çok duymamalıdır. Harama gösterilen titizlik ve karşı çıkışla mekruha gösterilen titizlik ve karşı çıkış arasında fark gözetememek, netice itibarıyla, çocuk üzerinde uzun zamanda yanlışlara zemin hazırlayabilir. Affetmesini bilmek gerekir.

Görülmemesinde sakınca olmayan hatalar listemizde olmalıdır. Bilhassa annelerin, yasak listesi okuyan spiker gibi davranmaları, çocukları üzerindeki etkilerinin azalmasına neden olmaktadır.

Bazen anneler ve babalar, farkında olmadan, çocuklarını eğittiklerini zannederek aslında, yasaklama duygularını tatmin etmektedirler.

Görmemekle, ihmal etmek arasındaki hassas çizgiyi dikkate almalıyız.

Çocuğu Evlendir, Sen Evlenme

Çocuklarını evlendiren anneler ve babalar, kendi evliliklerindeki yapamadıklarını çocuklarının üzerinden telafi etmeye kalkarak onları, mutlu

olmayacakları bir evliliğe mahkûm etmemelidirler. Evlenen seçmeli, beğenmelidir. Doğru olan budur.

Salih Bir Çocuk Babası Olmak İstiyorsan ve İsteğinde Ciddi İsen, Evin;

1- Mescit,
2- Medrese,
3- Atölye,
4- Vakıf,
5- Temiz ve düzenli,
6- Dengeli,
7- Tutumlu.
Olmalıdır.

SEVAP MAKİNESİ

Ağır İftira!

Erhamürrahimîn olan Allah'ın, cennete koymak için yarattığı insan nevinin yarısı olan kadını, diğer yarısı olan erkeğe karşı ezdiğini iddia etmek ne büyük iftiradır. Erkeği doğurması için tek seçenek olarak yarattığı kadını, erkeğin önünde değersiz yapması nasıl dile alınabilir? Allah Teâlâ için, kulunun kadın olmasıyla erkek olması arasında ne fark vardır?

Hıristiyanlığı kaldırıp onun yerine gelen İslam'a kin besleyen bir Hıristiyan'ın, İslam ve İslam'ın emirleri, yasakları hakkında ileri geri konuşması, ayıplar üretmesi, onun açısından anlamlı bir savaşın sahnelerinden bir sahne olabilir. Yahudi de böyle bir saldırıyı tasarlayabilir.

Hiçbir dini olmayan mülhidin de yaptığı, o cepheden bakıldığında anlamlıdır. Ya Müslüman, neden Allah'ın hükümlerinde yanlışlık bulur? Kur'an ayetlerinde, çağa uygun olan-olmayan ayrımı yapar? Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*in hadislerinden, '*bilimsel ve kültürel*' içerikli toplantılarda okunulması sakıncalı hadisler bulunduğunu vehmedebilir?

'*Bana göre, şöyle demek istemişti!*' diyerek, ne söylemek istediğini peygamber *aleyhisselam*a söyletme cüretini nasıl yakalayabilir? Kâfirlerin ağzından konuşan bir Müslüman düşünülebilir mi?

Allah Teâlâ, kimi ezdi de kadını ezecek?

Kimin hakkı zayi olmuştur ki kadının kadınlığı ve hakkı heba edilmiş olsun!

Hayır! Kadın hakkında en güzel sözü, onu yaratan ve cennete davet eden Rabbi söylemiştir. Ona en çok acıyan, onu kurtarmak için gelen Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*dir. Kadının kimliği ve emeği asla yok sayılmamıştır. İslam, ona iman etmeyenlere bile rahmet kapısını açarken, peygamber doğuran, mücahid yetiştiren, Kur'an okuyup salih amel yapan kadını neden dışlasın! Kadın, hiçbir şekilde dışlanmamıştır, erkeğin eşiğinde köle gibi bekletilmemiştir.

Erkeğin gireceği cennetle kadının gireceği cennet aynıdır. Sevap aynı sevap, cehennem aynı cehennemdir. Namaz aynı, oruç aynıdır. Kadının yükümlülüklerinde erkeğe göre fazlalık yok, hafiflik vardır.

Kadının anneliği, eşliği olduğu gibi değer olarak gösterilmiştir. Saliha bir kadına sahip olup onunla nikâhlanmayı, imanın yarısını kurtarmak olarak gösteren sevgili peygamberimizin kadına verdiği bu değer ne ile ölçülebilir?

Kadın, İslam toplumunun dışlanmışı değildir. Camilere bile sokulmayan değil, camiden bile muaf tutulandır. Cihada uygun

görülmeyen değil, cihada çıkmaktan muaf görülendir. İfa ettiği kadınlığı, caminin ve cihadın yokluğunu bile dolduracak güçtedir.

Kadının bedeninde gözü olanların, onu tesettür kalesinde muhafaza eden İslam'a saldırmaları haincedir.

Kadın, İslam cemaati içinde, evinde oturur halde olsa dahi sevap hanesi işler olarak oturur. O, doğurduklarını medreselere, cephelere göndermekle, oturduğu yerden kazancı ilerleyen bir yatırım vesilesidir. O kendisine ve onu ortaya çıkarana sürekli kazanç sağlayan bir kaynaktır.

Kadın bir sevap makinesidir. Kazanır, kazandırır.

Onu meta olarak görenlerin, haklar lütfetmesi sadece hiledir. Onlar kadına illa hak verecekse ve bu hakkı, kadın olduğu için ona vermeyi yeğliyorlarsa neden, bedenlerini onlara ikram etmeyenlere haklarından bir nebze olsun lütfetmezler?

Kadın, İslam'ın çizdiği sınırlar içinde iken hayatın bel kemiği, kazancın sevap makinesidir. Onu bozanlar veya kullanamayanlar bari sussunlar!

Tabiinden Ebu Nuceyh'in mürsel olarak rivayet ettiği bir hadiste Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:
"Hanımı olmayan erkek zavallıdır, zavallıdır." 'Mal sahibi bir zengin olsa da böyle midir?' diye sorulunca: "Malı olan bir zengin de olsa!" buyurdu.
(Beyhakî, Şuabuliman, 5097)

Kadın Sevap Makinesidir

Çünkü o, sadece evinde oturup, eşinin dönmesini beklemekle bile Allah'ın razı olacağı bir iş yapmaktadır. İffetini koruması onun için cihaddır. Eşinin yüzüne gülmesi, eşini tatmin edici sözler sarf etmesi, Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*in takdirini toplayacağı işlerindendir. Oturup ocağını beklemesi bile sevap olan kadın, tam bir sevap makinesidir.

Allah Teâlâ, erkeği geçindirme yüküyle imtihan edip, cennet için yerini hazırlamasını emrettiği gibi, kadını da imtihansız bırakmamıştır. Ama kadının imtihanı erkek gibi, iş yerlerinde, maişet sıkıntısıyla bunalacağı yerlerde değil, evinin ortasındadır.

Sadece oturup, iffetini muhafaza etmesi bile onun için bir ibadettir. 'Tuttuğu altın' olmak gibidir kadının durumu; her ne yapsa, o yaptığı Allah'a isyan, ailesine aykırılık olmadıkça kadın kazanır.

Yediği içtiği bile, bir mücahid adayını emzirmeye yönelik olduğu için defterine sevap olarak yazılır. Kadının değeri insanlık kadardır. Çünkü o, insanın var olması için Allah'ın planında bir numaradır.

Onun takdir edilmesi ne mümkün; insanın iyi veya kötü olma hali bile onun rahminde iken belli oluyor!

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve selleme* gelen vahyi ilk duyan beşer bir kadın oldu. İlk teselli ondan geldi.

Kadının, kadınlığını ifa etmesi, nafile oruç tutmasından da önemlidir.

Sevap makinelerinden biri olan Meryem *aleyhisselâm*, kulluk ciddiyetini korumayı becerince, nice erkeklere nasip olmayan ona nasip oldu. Allah onu seçti, temizledi, âlemlerin kadınları üzerinde üstün bir hale getirdi. Melekler ona gelip, çocuk müjdesi verdiler. (Âl-i İmran, 42-47)

Belki kadınlar arasından bir peygamber gelmedi. Ama onların, peygamberlerin yanında sadakatle bulunup, gayret edenlere vaat edilenlerden farklı bir durumları da yoktur. Ebu Bekirlere, Ömerlere ne söz verildiyse aynısını Allah onlara da söz verdi.

Hiçbir kadının ameli zayi edilmeyecektir.

Hicret eden, topraklarından kovulan, Allah için eziyete uğratılan kadınlar erkeklerle aynıdır.

Onların da günahları affedilecektir.

Onlar da altlarından ırmaklar akan cennetlere konacaklardır. İşte Kur'an ayeti:

"Ben, erkek olsun kadın olsun -ki hep birbirinizdensiniz- içinizden, çalışan hiçbir kimsenin yaptığını boşa çıkarmayacağım.

Onlar ki, hicret ettiler, yurtlarından çıkarıldılar, benim yolumda eziyete uğradılar, çarpıştılar ve öldürüldüler, andolsun ben de onların kötülüklerini örteceğim ve onları altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacağım.

Bu mükâfat Allah tarafındandır. Karşılığın en güzeli Allah katındadır." (Âl-i İmran,195)

"Erkek olsun, kadın olsun, her kim de mü'min olarak iyi işler yaparsa, işte onlar cennete girerler ve zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar." (Nisa, 124)

"Mü'min erkeklerle mü'min kadınlar da birbirlerinin velileridirler." (Tevbe, 71)

"Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, içinde ebedî kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler

vaat etti. Allah'ın rızası hepsinden büyüktür. İşte büyük kurtuluş da budur." (Tevbe, 72)

Allah Teâlâ, kadının, erkeğin emrinde olduğunu bildirirken iffetini koruyan saliha kadının iffetini korumasını, Kur'an'ın övgüsüne mazhar etmiştir:

"Onun için saliha kadınlar itaatkârdır. Allah'ın kendilerini korumasına karşılık namuslarını koruyucudurlar." (Nisa, 34)

Müjdede erkek kadın ayrımı yoktur:

"Erkek olsun, kadın olsun, kim mü'min olarak salih bir amel yaparsa, biz ona huzurlu bir hayat yaşatır; yaptıklarının daha güzeliyle ödüllerini veririz." (Nahl, 97. Ayrıca bak. Mü'min, 40)

"Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar,
Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar,
Allah'ın emirlerine itaat eden erkekler ve kadınlar,
Doğruluk sahibi erkekler ve kadınlar,
Sabreden erkekler ve kadınlar,
Allah'a karşı saygılı ve alçakgönüllü erkekler ve kadınlar,
Sadaka veren erkekler ve kadınlar,
Oruç tutan erkekler ve kadınlar,
İffetlerini koruyan erkekler ve kadınlar,
Allah'ı çok anan erkekler ve kadınlar;
Bunlar için Allah bir bağışlama ve pek büyük bir ödül hazırlamıştır." (Ahzab, 35. Ayrıca bak. Muhammed, 19; Feth, 5-6; Hadid, 12,13,18)

Allah Teâlâ kitabında, iyi mü'minlerin dualarına örnekler verirken, O'ndan iyi eşler isteyenleri zikretmiştir. Sevap makinesi bir eş, Allah'tan istenecek en güzel nimetlerdendir:

"Onlar derler ki:
'Rabbimiz! Bize göz aydınlığı olacak eşler ve nesiller bağışla; bizi takva sahiplerine öncü yap." (Furkan, 74)

Melekler, mü'minlere dua ederken, eşlerini özellikle zikrederler:

"Rabbimiz!
Onları ve atalarından, eşlerinden ve nesillerinden salih olanları, kendilerine vaat ettiğin Adn cennetlerine yerleştir." (Mü'min, 8)

Kadın değerli olduğu için, Kur'an, eş olduğu zaman da anne olduğu zaman da onu, müstesna bir nimet olarak göstermiş, kadının incitilmesine rıza göstermemiştir. Kadının anneliğini, ölmez bir hakkın üstünlüğü olarak

tanıtmıştır. (Bakınız: Eş halindeki fazileti için, Rûm suresi, 21. ayeti ve anne halindeki fazileti için, Lokman suresi, 14-15. ayetleri.)

Sevap Makinesi Anne Olarak da Çalışır

Kadın anne olduğunda:

• Eşinin şehvetini tatmin ettiği için, ibadet hali başlar.

• Hamilelik sürdükçe, çektiği sıkıntısı ona sevap olarak yazılır, hamilelikte çektiği sıkıntılar doğuracağının üzerine hak olarak geçer.

• Doğumu esnasında ecir kazanmaya devam eder.

• Doğurduğunu büyütürken, emzirmekten yedirmeye, onunla oynamaya kadar her anı onun için sevap olur.

• Doğurduğuna abdesti, namazı ve kulluğu öğretirken, muallim olmanın sevabı ona yazılır. Onun öğrettiği ile abdest aldıkça doğurduğu, ona da sevap yazılır.

• Doğurduğu, iyi bir mü'min, iyi bir insan olduğunda, onun defterine sevap yazılmaya devam edilir. Doğurduğu doğurunca, onun dosyası açık kalmaya devam eder.

• Çocuklarından birini veya birkaçını kaybettiğinde sevaba dalar.

Ebu Said *radıyallahu anh* diyor ki:

Kadınlar Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme dediler ki:

'Ya Resulellah! Erkeklerden bize sıra gelmiyor; bize özel bir gün ayırsanız!' Resûlullah onlara özel bir gün ayırdı. O günde de onlara vaaz edip, emirler verdi. Onlara söyledikleri arasında şunlar da vardı:

'Sizden kimin üç çocuğu ölürse, o çocuklar ona cehenneme karşı bir engel olur.' Kadınlardan biri:

'Ya iki tanesi?' diye sordu.

'İkisi de!' buyurdu. (Ahmed, 11296)

- Ve nihayet, o çocuk sayesinde cennet, ayağıyla bastığı yer haline gelir.

Anne Adayı Yetiştirmek Bile Ecir!

Aişe *radıyallahu anhâ* diyor ki:

Yanında iki kızıyla bir kadın yanıma gelerek dilendi. Bir hurmadan başka ona verecek bir şey bulamadım. O da o hurmayı ikiye bölüp, onlara verdi, kendisi yemedi. O çıkınca Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* geldi. Durumu ona anlattım. Buyurdu ki:

‘Kimin böyle kız büyütme imtihanı olur da onlara iyi davranırsa, o büyüttüğü kızlar ona, cehenneme karşı kalkan olur.’ (Tirmizi, Birr, 13)

Enes *radıyallahu anh* diyor ki:

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

Kim iki kız çocuğunu buluğ çağına erinceye kadar büyütürse, ben ve o kıyamet günü böyle geleceğiz. (Bunu söylerken, iki parmağını birleştirdi.) (Tirmizi, Birr, 13)

Ebu Said *radıyallahu anh* diyor ki:

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

‘Kim üç kız veya üç kız kardeş, ya da iki kardeş, iki kız bakar da, onları güzel yetiştirir, onlara güzel davranırsa; ardından da evlendirirse ona cennet vardır.’ (Ebu Davud, Edeb,122)

Avf bin Malik *radıyallahu anh* anlatıyor:

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdular ki:

‘Evlendirinceye kadar veya ölünceye kadar yetimlerine bakıp evlenmeyen, soylu ve güzel ama çocuklarından imkân bulup kendine bakamayan bir kadınla ben böyleyiz kıyamet gününde.’ (Bu arada iki parmağını birleştirdi.) (Ebu Davud, Edeb,122)

“Dünyanızdan bana güzel koku ve kadınlar sevdirildi.

Mutluluğum ise namaza kondu.” (Nesai, İşretünnisa,1)

“Dünya bir nimettir.

Dünya nimetlerinin en hayırlısı da saliha kadındır.” (Müslim, Rada, 17)

“Allah kime saliha bir kadın nasip ettiyse, dininin yarısında ona yardım etmiştir.

Geri kalan yarısında da Allah’tan korksun.” (Şuabuliman, 5101)

Sevap Makinesi Nasıl Çalışıyor?

Karnındakini Allah’a adayan İmran’ın hanımı, kadının nasıl bir sevap makinesine dönüşebileceğinin en açık örneklerindendir. O karnındakini adadı; Allah Teâlâ adağını kabul buyurdu.

Yavrusu doğunca onu, kız çocuğu olduğu halde, adadığı şekilde mabede götürdü. Onun samimi arzusu ve arzusunu gerçekleştirmedeki ciddiyeti göklerde kabul gördü.

Kızına Meryem adını vermişti. O kızdan, ilk insan Âdem ve onun eşi Havva’dan sonra, bir benzeri tekrarlanmamış olan bir mucize çıktı. İmran’ın hanımının kızı Allah’a adanmış Meryem, üzerine hiçbir erkek eli değmediği halde doğum yaptı. İmran’ın hanımının kızı, beş büyük

peygamberden birinin annesi oldu. İmran'ın hanımı, büyük emelinin karşılığı olarak ahirete, İsa aleyhisselamın anneannesi olarak gitti.

En önemlisi de Allah Teâlâ, onun niyetindeki ihlasını kabul etti, ameli makbul oldu.

Sevap makinesi nasıl çalışıyor?

"Kadın beş vaktini kılar, Ramazan ayını oruç tutar, namusunu korur ve eşine itaat ederse ona denir ki:

Dilediğin kapısından cennete gir!" (Camiussağîr, 725)

• Namaz, oruç, namus ve itaat, cennete girmenin şartları! Ama bu şartlar, erkeğin şartlarından oldukça azdır. Çünkü kadın, sevap makinesidir. Çünkü onun namusunu koruması ve eşini tatmin etmesi, sadece kendisine kazandırmaz. Kendisiyle beraber eşi de kazanır; böylece de eşinin sevaplarına vesile olmakla normalin çok üstünde sevap kazanmaktadır.

• Bu hadiste vaat edilen 'cennete girme' ilk girenlerden olma olarak anlaşılmalıdır. İman edip, imanıyla ölen herkes eninde sonunda cennete girecektir zaten.

Sevap makinesi nasıl çalışıyor?

Musa *aleyhisselamın* annesi, zalim bir yönetimin, çocuk doğrama kararının uygulandığı günlerde hamile kaldı. Doğum yaptığında, çocuğunun öldürüleceği kesindi. Allah Teâlâ, kalbine çocuğu bir sandığa koyup, Nil nehrine atmasını ilham etti.

O da öyle yaptı. Yeni bebeğini Allah'ın, kalbine verdiği ilhama güvenerek, sandığa koyup suya bıraktı. Kalbi uçacak gibiydi. Allah Teâlâ, çocuğu kendisine kavuşturacağını ilham etti ona. O da güvendi. Bağırıp çağırmadı. Nitekim öyle de oldu. Bir gün içinde yavrusuna kavuştu. Dayandı, yıkılmadı. Güvendi, sarsılmadı. Sonunda da beş büyük peygamberden birinin annesi olarak tarihe geçti. O öldü gitti, şanı şerefi Kur'an ayetleri oldu.

"Böylece, Musa'nın annesine 'Onu emzir' diye vahyettik. 'Başına bir şey gelmesinden korktuğun zaman onu deryaya bırak. Korkma ve üzülme; biz sana onu kavuşturacağız ve onu peygamber yapacağız." (Kasas, 7)

Sevap makinesi nasıl çalışıyor?

İbni Ömer *radıyallahu anhuma* diyor ki:

“Bir adam Resûlullah *sallallahu aleyhi ve selleme* geldi ve: ‘Büyük bir günah işledim, tevbe edebilir miyim?’ diye sordu. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ona, annesi olup olmadığını sordu. Adam, ‘yok’ dedi. Bunun üzerine teyzesi olup olmadığını sordu. Adam, ‘var’ dedi. Bunun üzerine ona: ‘Teyzene iyilikte bulun.’ diye nasihat etti.” (Tirmizi, Birr, 6)

Anne bir rahmet deryası!

Öyle bir derya ki, o olmasa da, ona yakınlığıyla teyze bile, büyük bir günahın bağışlanmasına vesile olabilmektedir.

Sevap makinesi nasıl çalışıyor?

“Mü’min, Allah’tan takva ile yaşamaktan sonra, saliha bir zevceden daha hayırlı bir şeyden istifade etmemiştir:

• Emrine itaat eder,
• Eşi kendisine baktığında onu mutlu eder,
• Yemin etse yeminini bozdurmaz,
• Eşi uzağa gitse namusu ve malında onu korur.” (İbni Mace, Nikâh, 5)

Sevap makinesi nasıl çalışıyor?

“Kadınlarınızdan cennetlik olanları size haber vereyim mi?

• Sempatik,
• Doğurgan,
• Eşine düşkün; eziyet etse veya eziyete uğrasa, gelir eşinin elini tutar ve der ki: ‘Vallahi, senin gönlün olmadıkça uyumayacağım.” (Camiussağîr, 2867)

ALLAH'A DAVETTE KADIN NEREDE?

Kadın Kim?

İnsan nevinin yarısı, yaratılışın vazgeçilemez sebebi kadındır. Kadının olmadığı bir hayat, kadınsız insanlık tasavvur edilemez. Kadının dikkate alınmadığı bir din de olamaz, yoktur da.

Erkeğin mükellef olduğu imanla ve amelle mükellef tutuldu kadın. Erkeğin müjdelendiği cennetle müjdelendi, onun tehdit edildiği ateşle tehdit edildi. Erkeğin yaratılışıyla kadının yaratılışı arasındaki farkların dikkate alındığı bazı konularda kadına ayrıcalık getirildi veya muafiyet tanındı. Kadının erkekle farklılığı fiziki yapıda ne kadarsa dinde de o oranda bir farklılıktan söz edilebilir. Allah'a imanda bir ayrım yoktur.

Çünkü 'iman' cinsiyet farkından etkilenilecek bir durum değildir. İbadetlerde ortaya çıkan farklılıklar ise tabii oranlardadır. Namaz en mühim ibadet olarak kadına ve erkeğe farzdır; kadının özel durumları dikkate alınarak ona muayyen zamanlarında namaz muafiyeti getirildi.

Onun muayyen zamanları namazla geçmemiş olsa bile, namaz kılan insanın yaratılmasında bir numaralı görevi üstlendiği için, o günlerinde namaz kılamayan, ama namaza insan hazırlayan durumunda bulunmaktadır.

Kadın, iman dairesinde kaldığı sürece kulluktan muaf değildir. Kadın olarak bulunduğu halin gereğine uygunluk sağlaması için ona bazı farklılıklar getirilmiştir. Kur'an, onun da Kur'an'ıdır. Ezan, ona da davettir. Cihad, onun da cihadıdır. Görevler farklı olsa bile aynı hedefe doğru koşar kadın. Ucunda cennet veya cehennem olan bir yolda yürür.

Doğuran, emzirip besleyen, ev ihya eden kadınken onu hiçbir alanda yok sayamayız. Görevinin gereği olarak meydanın başka bir köşesinde bulunması yok olduğunu göstermemektedir. Kadın, annedir, eştir, kardeştir, kaynanadır, gelindir, kızdır, nenedir, doktordur, hemşiredir, ebedir, öğretmendir, mürebbidir, mü'mindir, Müslüman'dır, mücahiddir, hafızdır, âlimdir, yazardır, davetçidir, fakihtir, şairdir. Kadın hayattır, ölümdür. Kadın iyiliktir, kötülüktür. Kadın erkektir, babadır, dededir, dayıdır, müdürdür, halifedir; bunları o doğurdu da baba olan baba, halife olan halife oldu.

Kadın topraktır; geleceğin tohumları bile onda yetişir. Kadın topraktır; o ne kadar mümbitse o kadar iyi insan yetişir, iman o kadar çok dal budak salar. Kadın topraktır; o ihmal edildikçe insanlığı açlık tehdit eder. O kuraklık görürse bedelini bütün insanlık öder.

Kadını günahların kaynağı, şerrin odağı olarak görmek bir tür baştan savmaktır. Kadın şerrin odağı değildir; değerinden dolayı şer riski yüksektir.

Kadını ihmal etmenin akıbeti tehlikelidir. Kadının şer riski yüksek olduğu kadar hayır veya iyilik getirisi de yüksektir. Kadının hoca olması daha başkadır.

Onun öğretmesi, eğitmesi daha müessirdir. Allah'a davet eden kadın olduğunda davet edilenlerin etkilenme oranı çok daha yüksek olur. Keşke kadınlar, evlerinde ömür tüketecek yerde, basit işlerde mesai harcayacak yerde, kadınlıklarından artan vakitlerini Allah'a davete ayırsalardı; hayatın yarısı Kur'anî hayata daha yakın dururdu!

Kadından anne olduğu gibi muallim de olur. Kadından eş olduğuna göre davetçi de olur. Kadından çocuk olduğuna göre mücahid de olur.

Bir önceki neslin kadını ihmal edip onu evinden dışarı çıkamaz hale getirmesi, böylece Allah'a davette hiçbir katkısı olmaz durumda bırakması bu neslin özrü olamaz. Kadın elbette evinde kalacaktır. Bu Kur'an'ın açık emridir. Bu evde kalma emri, dinine hizmet etmeme olarak anlaşılamaz. Kadın kalacaksa evinde kalır; ama evini davet merkezi yapabilir. Alternatifler üretebilir.

Kadın ya olur, ya da oldurur. Bunların ikisi de kazançtır. Bazen oldurması, olmasından daha yararlı da olabilir. Kadının Allah'a davet meydanında olmaması büyük bir zarardır. Bunu herkes böyle bilsin. Kadın bulaşık yıkar; ama bulaşıkçı değildir. Çamaşır yıkar, çamaşırcı değildir. Çocuk doğurur, büyütür; ama dadı değildir. Kadın, erkek ne ise odur.

Kadınların davetçi olmaları, davet edecek düzeyde ve şuurda olmaları, bir fidanın aşılı olması gibidir. Çocuk da, büyük erkek de onun elindedir. Evlerin İslamileştirilmesi, İslamlaştırma işinin önemli bir bölümüdür, hatta kendisidir. İyi bir anne Ömer bin Abdülaziz'dir, İmam Şafii'dir. Ömer bin Hattab *radıyallahu anh*tan önce kız kardeşi Fatıma Müslüman oldu, Ömer'i de o İslam'a çekti.

Kadın sadece selamı yaysa yine davetçi olur. Çok konuşmasa, zikir ehli olsa duruşuyla davet eder. Onun elinde bir hadis kitabıyla oturması bile davettir.

Kadını Bekleyen Hizmetler

• Değer kaybeden ve çizgisinden sapan kadınlığı yerine oturtabilir. Bir kadının daha asli kimliğine dönmesini sağlayabilir. Cehenneme en çok girecek olan kitleyi kurtarmak için gecesini gündüzüne katabilir. O zaman bulaşık makinesi, çamaşır sepeti olmaktan, Allah'a davet eden,

peygamberlerin görevini ifa eden, iman kurtaran, hidayete vesile olan en hayırlı, en güzel mü'minlerden olur.

• Zinanın kıyamet zilini çalan yaygınlaşmasına karşı geçilmez bir set olur. Geçit vermeyen bir sur olur. İffeti temsil eder. Zinaya davetiye çıkaran açıklığı, evden uzaklaşmayı, dinden kopmayı engelleyen işler yapar, hayata bereket katar. Anneliği, eşliği, evlatlığı yerine oturtur.

• Erkeklerin ulaşmakta zorlandığı kadın ortamlarına onlardan daha kolay ulaşır. Kadınlar arasında gitgide azalan fıkıh bilgisini, Kur'an ilimlerini yayar. Kadınlar arasında cehaletin azalmasına vesile olur. Âlimeler, fakiheler yetiştirir. Kadınlar arasında yaygın olan bidatleri imha eder, hurafeleri söker.

• Doğurma oranının artmasını, ümmetin çoğalmasını teşvik eder.

• Kendi doğurduklarını takvasıyla, örnekliğiyle ve emekleriyle iyi bir mü'min olarak yetiştirir. Bu da kadının başka hiçbir hizmeti olmasa dahi başının Arş'a değmesi için yeterli bir hizmettir. Anne terbiyesi görmüş, ilk eğitimini annesinden almış çocuklar, iyi mü'min yetiştirmede yolun büyük bölümünün kat edilmesi anlamına gelmektedir.

• Namazın ve diğer ibadetlerin yaygınlaşmasına, kulluk şuurunun artmasına vesile olur. Erkekleri Allah yolunda cihada hazırlar. Erkeğe, becerebileceği bir işi Allah için yapmaya teşvik eden açılımlar yapar. Erkeklerin kazandıklarından infak etmelerini sağlar.

• Fitnenin Müslümanlar arasında kökleşmesine karşı en önemli hizmetleri de kadınlar yapar.

Peki Neden?

Allah'a davette kadını bekleyen onca görevler varken ve kadındaki o büyük kabiliyete rağmen neden davetçiler, halk deyimiyle hocalar erkeklerden çıkıyor da kadınlara sadece erkekleri dinlemek, erkeklerin yazdıklarını okumak düşüyor? Bu eski sorunun ikna edebilecek hiçbir cevabı yoktur aslında. Erkeklerin kadınları böyle bir işe uygun görmedikleri de söylenebilir şüphesiz. Ama kadınların kendilerini böyle bir hizmetten uzak tuttuklarını söylemek daha isabetli olur.

Değil mi?

Hadice radıyallahu anha kadındı; ama ilk iman eden insan oldu. Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme ilk desteği o verdi. Ufku açılan ilk kadın olmak ona nasip oldu.

Aişe radıyallahu anha kadındı; ama ümmeti Muhammed'in en büyük âlimlerinden oldu.

Nesibe radıyallahu anha kadındı; ama Halid gibi mücahid biriydi. Cihadı dillere destan oldu.

Kadın olmak ne ilme ne cihada engeldir! Kadın olmak yollara düşüp Allah'a davet etmeye mani değil! Kadın olmak evini medrese yapmaya engel değil!

Kadın olmak, dinini dert edinmeye, bir kişiyi cehennemden kurtarmak için uykusuz kalmaya engel değil!

Kadını Allah'a Davetten Alıkoyan Suni Sorunlar ve Sorunların Tabii Çözümleri:

Kendini yetersiz görme, Allah'a daveti erkeklerin kaldırabileceği bir ağırlık olarak kabullenme hali

İmanda erkek kadın müşterek olduğu gibi imanın sabitleşmesi ve yayılmasında da erkek kadın müşterektir. Kadınların cennete ihtiyacı erkeklerinkinden az değildir. Allah Teâlâ, dinine hizmete ve bir kişinin hidayetine büyük sevaplar vaat etmektedir.

Bu sevap vaadi de erkeklere mahsus değildir. Kim bir kişinin hidayetine vesile olursa o, erkek olsun kadın olsun ecrini alır. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, bir kötülük görenin, o kötülüğü eliyle, diliyle veya kalbiyle değiştirmesini emrederken, erkeklere hitap etmemiştir. Bu emir, tıpkı namaz kılma emri gibi erkeğe de kadına da yöneltilmiştir.

Ancak erkeklerin üstesinden gelebileceği çaptaki görevlerden onlar, kadınların yapabileceklerinden kadınlar sorumludurlar. Kadınlar, kendilerini yetersiz görmeyi sadece bir mazeret olarak kendileri üretmektedirler. Allah Teâlâ Fussilet suresinin 33. ayetinde: **'Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve 'ben Müslümanlardanım' diyenden daha güzel sözlü kim vardır?'** buyuruyor.

Bu açık davete kadın da dâhildir, erkek de dâhildir. Namaz, en ağır ibadetlerdendir, ömür boyudur, günün her saatindedir. Namazı kendine ağır

görmeyenin, onu erkeklerin yapabileceği bir ibadet olarak anlamayanın bir genç kıza örtünmesi gerektiğini söylemeyi, misafirlerine sünnete ittiba etmenin önemini anlatmayı erkek işi görmesi aldanıştır.

İlim olarak yetersiz olmak da mazeret değildir. Zira kadından, bir oturuşta Kur'an'ı tefsir etmesi beklenmez. Bir kişinin hidayetine vesile olmak, bir vakit namazın kılınmasını sağlamak, bir orucun kaza edilmesine vesile olmak, küfrün yaydığı açıklığa karşı bir başın örtülmesine neden olmak Allah'a davettir.

Yeri geldiğinde: 'Ben Müslümanım!' diyebilmek Allah'a davettir. Haram işlenen bir düğünü protesto edebilmek, şüpheli bir yiyeceğe kaşık uzatmamak Allah'a davettir. Bunları kadın da yapabilir erkek de. Kadının erkekten daha iyi yapabileceği işler bile olabilir.

Müslüman kadının çekingenliğini, şahsi endişelerini, gereksiz tevazuunu 'yetersiz olma' maskesi ile gizlemeye çalışması inandırıcı değildir. Bir tuğla bir tuğladır. Nasıl kadın, bir kuruş da olsa sadaka sevabından mahrum kalmıyorsa, bir kelime de olsa Allah'a davette bulunarak o fırsatı kaçırmamalıdır. Bir komşuyu kurtarmak, onun için bir cami yaptırmak olarak anlaşılmalıdır.

Kibir, gurur ve yöresel etkilerden kurtulamamak

Kadının gerekli donanıma sahip olduğu halde, kibrinden ötürü insanlara davete katılmaması bir vebaldir. Kendi hemcinsi kadınları köylü, kültürsüz, cehennemlik görerek onlardan uzak kalması yanlıştır. 'Kaç kere söyledim, dinlemediler!' şeklindeki bir gerekçe de sığınılabilecek bir bahane değildir.

Bizzat Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimiz, kaç kere ve ne zor şartlar altında kendisine en ağır ithamlarda bulunmaktan çekinmeyen kaba ve gözü dönmüş insanların ayağına gitti, onu yalanladıkları halde yine gitti. İğrenmedi, üşenmedi, usanmadı. Erkek kadın biz onun ümmetiyiz. Onun çizgisinden yürümek zorundayız.

Sabırsızlık, bir günde sonuç bekleme, bir nasihatten cennetlik insan bekleme

Nuh *aleyhisselâm*ı Kur'an'da görüyoruz. Kaç yıl sabretti. Nice peygamberler defalarca söylediler, öz aile fertlerine bile söz geçiremediler. Biz, bir nasihatle hizaya getirme iddiasında mı bulunacağız? Davete çıkan, Allah'tan bekleyecek.

Bir kere söylemekle bin kere söylemek arasında fark görmeyecek. Çünkü Allah Teâlâ, her durumda onu mükâfatlandıracaktır. Sözü dinlenmemiş olsa

bile yaptığı ibadettir. Bıkıp usanmak hakkımız yoktur. Bilhassa, yakın akrabaya karşı davet vazifemizde eğlence konusu bile olabiliriz.

Kendimizi ne suçlu hissederiz ne de utanılacak bir iş yaptığımızı düşünürüz. Allah'a davet, çileli bir yoldur. Ecri büyüktür, dikeni uzundur. Allah'a davette küçük düşünmek, sabırsız tavırlar göstermek baştan kaybetmenin nedenlerindendir.

Eşinin kadına yardımcı olmaması, ev işlerinden vakit artıramıyor olması

Şu önemli bir kuraldır: Kadın hadiste belirtildiği gibi evinin çobanıdır. Bu da evdeki görevinin onun için bir farzı ayın olduğunu gösterir. Ev görevi farzı ayındır. Allah'a davet ise farzı kifaye olmaktadır. Bir farzı ayın icra edilmeden farzı kifayeye geçilmez elbette. Böyle bir talep de gelmemiştir.

Ancak kadının evdeki görevlerinin neler olduğunu iyi tespit etmek gerekmektedir. Eşinin ihtiyaçları, çocuklarının yetiştirilmesi ile hemcinslerine karşı yaptığı gösterişler aynı listeden izlenebilecek şeyler olmamalıdır. Ev çatısı altında yapılan her iş; kadının evindeki iş olarak gösterebileceği şeyler değildir:

a- Eşinin, makul ve maruf bütün isteklerinin yerine getirilmesi,

b- Çocuklarının iyi bir mü'min olarak yetiştirilmesi,

c- İbadetlerin yerine getirilmesi,

d- Geçime destek olmak gibi bir durum varsa onun yapılması, farzı ayın dediğimiz işlerdir.

Bu farzların kapsadığı işlerden arta kalan vakitler, Allah'a davette, insan kurtarmada kullanılacak vakitlerdir. Gerçekten bir kadının bu farzlardan sonra vakti artmıyorsa mesele yoktur.

Örnek

Hasan El-Benna, İhvan'ın merkezini kuracağı zaman, bizzat hanımı evdeki eşyalardan kullanmasını rica etmiş, o da yatak odası dışında ne varsa merkeze götürüp açılış yapmış.

Böylece kadının, yapamıyorsa bile yapana yol açarak kazanılan ecre ortak olmayı becerebileceğini göstermiştir. Allah, her ikisine de rahmet etsin.

Evlenince davet çalışmalarına katılamamasına neden olan engeller var. Evin ihtiyaçları, eşinin talepleri, hamilelik ve çocuk; her biri engel

Büyütmeye gerek yoktur. Beş on çocuk doğurup köyündeki tarlasından evini geçindiren, ormandan odun taşıyarak yaşayan kadınlar tarih denmeyecek kadar yakın dönemimizde vardı. Üstelik o kadınlar, onca yoğunluk arasında el işi, süsleme gibi işler de yapabiliyorlardı.

Koç gibi delikanlılar da büyütüyorlardı. Ne makineleri vardı ne de hizmetçileri. Var olan tek imkânları dirayetleri ve tahammülleriydi. Hastalandıklarında da tarlalarındaki çiçeklerden kendi ilaçlarını yapıyorlardı, doktor yüzü görmemişlerdi. Birbirlerinin ebeliğini yapıyorlardı.

Bugün, bütün teknolojik imkânlara rağmen kadınlar neden fırsat bulamasınlar?

Bunun için:

Eş seçerken kadın, dinine hizmet etmeyi gaye edinen eş seçmelidir.

Evlenmenin getirdiği ek yükleri de daveti tamamen sona erdiren bir engel olarak görmeyip, şartların el verdiği kadarını kullanarak, vakti bereketlendirme şeklinde hafifletmelidir.

Ayrıca bir cemaat halinde davet çalışması yapanların birbirleriyle yardımlaşması, bu engelleri aşmayı daha da kolaylaştırmaktadır.

Doktorluk gibi kadın için zaruri sayılabilecek bir işten dolayı hizmete vakit kalmıyordur

O iş, davete dönüştürüldüğünde sorun yoktur.

Dini bilgi yetersizliği olan biri nasıl davet çalışması yapsın?

Dinini bilmemek, fıkıh sahibi olmamak katlanılabilir bir ar mıdır? Özrü kabahatinden büyük olmak bu olsa gerek.

Davetçi Bir Kadının Erimeye Başladığını Gösteren İşaretlerden:

• Âlimlerin ve davetçilerin hatalarıyla ilgilenip, onları büyütmek,

• Kime ne anlatılabileceğini belirlemeden uluorta yol alma hali; önce iman esaslarını, ardından ibadetleri ve ahlâkı takip etmeme,

• İyiye davet yerine sürekli başkalarının yanlışlarını malzeme olarak kullanmak,

• Müslümanların aralarındaki ihtilaflara, fırkalara, tarikatlara, mezheplere takılıp kalmak,

• Kâfirlerdeki yaşam tarzına, düşüncelere imrenme belirtileri,

• Dünyevi gündemi öne çıkarma, kuruşlu hesaplar yapma, ev ve ev eşyasıyla abartılı bir şekilde ilgilenme, modayı izleme…

Adı davetçi olsa bile davetçinin erimekte olduğunu gösteren belirtilerdir.

Kadının Davet İlkesi

Önce küfürden İslam'a kazandırmak birinci ilkedir.

İkinci ilke, günahlardan ibadete davet etmek ilkesidir.

Üçüncü ilke de, iyiyi daha iyiye davet etmektir.

Kadının Allah'a Davetinde Bereketin Şartları

Allah'a davetin şeklinden önce, o daveti yapanın niyeti önemlidir. İhlasla söylenen bir söz, ölü olan binlerce kalbin ihyasına sebep olabilir. İhlas olmadıktan sonra ise senelerce sürdürülen bir çalışmadan bereketli bir sonuç alınmayabilir.

Bunun için kadınlardan büyük binalar oluşturmaları, kalabalık ve görkemli cemiyetler kurmaları beklenmemektedir. Birbirlerine teşhir ve riyanın devreye girmediği samimi gayretler az da olsa bereketli olacaktır. Davet bir ibadettir. Bütün ibadetler gibi niyetle ve ihlasla makbul olur. Dünyevi bir menfaat, şöhret ve makam elde etme arzusu daveti ibadet olmaktan uzaklaştırır.

Allah'a davetin en önemli şartlarından biri uydurmamak, uymaktır. Ashabın yolunu tarif etmek, ümmetin büyüklerinin yolundan gitmek bereket getirir. Yeni çıkan bidatlere takılmak, nefislere cazip gelecek işler yapmak, insanların beğenileri için dinden taviz vermek emeklerin boşa gitmesidir.

Davetçi kadın en iyi bildiğinden başlayarak davet edecektir. Bilmediklerini 'bilmiyorum' şeklinde açıklaması ayıplanacak bir durum değildir. Kendisi de sürekli öğrenmeye devam edecek böylece bir yandan talebeliği bir yandan da davetçiliği öne çıkacaktır. O, bildiklerini yaydıkça Allah Teâlâ bilmediklerini ona öğretecektir.

Allah'a tevekkül edecek, elindeki malzemeye dayanmayacaktır. İnsanların kalplerinin Allah'ın elinde olduğunu, onun üzerine düşenin gayret etmek

olduğunu idrak etmiş olmalıdır. Dinde hangi meselenin daha öncelikli olduğunu da bilmesi gerekmektedir. İman konusunda sıkıntı varken bir kadının örtüsüyle ilgilenmenin yersiz olduğunu bilmesi bunun bir örneğidir.

Davet için kalabalıkları değil fırsatları kollamayı bilecektir. Bir bardak çay içimi vaktinin iyi değerlendirilmesi bakımından yeterli olabileceğini unutmayacaktır.

Allah'a davet, erkeklerle iç içe olmak gibi caiz olmayan bir hataya düşmeye neden olmamalıdır.

Davetçi kadın, vakitlerine ve randevularına çok dikkat edecektir. Sabırlı olacak, asla acele etmeyecektir. Bir kişinin namaza başlaması için on yıl beklemeye razı olacaktır. Tatlı dilli, mütevazı ve vakar sahibi olacaktır.

Kadınları davet etme esnasında bile, ölçüsüz bir şekilde kadınların ortasında bulunmamaya özen gösterecektir. Davetle sululuğun bir arada olması halinde davetin adının kalıp, özünün gidebileceğini asla unutmamalıdır.

Birleştirici olmaya özen gösterecek, ihtilaflı konulara girmeyecektir.

Allah'a davet bizim için artan vakitlerimizi değerlendirdiğimiz bir eğlence değildir. Allah'a davete hususi vakit ayarladığımız zaman onu ciddiye almış oluruz. O zaman yaptığımız iş cihad düzeyinde olur.

Çelişki Çürütür

Allah'a davet ederken insanın kendini unutması, söyledikleriyle ters düşen işler yapması büyük bir çelişkidir. Konuşmuş olmak için konuşmak, ücreti hak etmek için iş yapmış olmak Allah'a davet değildir. Eskilerin deyimiyle mum gibi, ışık verirken erimek doğru değildir.

Ancak en iyisini yapamıyorum diye Allah'a davetten, doğruyu söylemekten de geri kalmayız. Kendimizi de düzeltmeye çalışırken doğruları ve güzellikleri söyleriz.

Neden Kadınların Vakti Olmaz?

Allah'ın nimetlerinden en çok istifade eden nesil bu asrın neslidir. Teknoloji hayatı, saniyelerle iş bitirecek kadar kolaylaştırmıştır. En az

doğuran nesil bu asrın neslidir. Önceki nesiller beş, on çocuk doğurup büyüttüler.

Şimdiki nesil bir, iki, üç çocuk ancak doğurabilmektedirler. Bu asrın neslinde en ağır ameliyatlarda bile iki, üç günde taburcu olma imkânı vardır. Bütün bunlara rağmen vakit azlığı en yaygın şikâyet konusudur.

Vakit azlığı bir tür bereketsizliktir. İnsanlar ellerindeki maldan bereket göremedikleri gibi yaşadıkları zamandan da bereket göremeyebilirler. Kadınların ve erkeklerin aceleci tavırları, her şeyin istedikleri zaman hemen meydana gelmesini beklemeleri ve bazı işleri abartmaları da başka sebeplerdir. Özellikle çocukla ilgili işleri abartmaları, çocuğun iç çamaşırlarını bile ütüleyerek kullanmaya kalkışmaları gibi nedenler bunlardan sayılabilir.

Uyku istikrarsızlığı en önemli nedenlerdendir. Namaza göre tanzim edilmemiş bir uyku, israfın ta kendisi olmaktadır.

TV ve benzeri cihazların kullanılması, telefon trafiğinin abartılarak kullanılması, gerekli gereksiz gazete ve dergilerin takip edilmesi vakit kaybının önemli nedenleri arasındadır.

Akraba arası ilişkiler dâhil, kadın buluşmalarının zaman canavarına dönüştürülmesi ise apayrı bir sorundur. Basit bir buluşma için önceden yapılan hazırlıklara ayrılan vakit, buluşma anındaki ortam, çok kıymetli ömür dakikalarının hatta saatlerinin boşa harcanmasına neden olmaktadır. ‘Ne derler’ kompleksinden kurtulamayan, ziyaretleşmeyi bir tür rekabete dönüştüren, sevaptan çok memnuniyet esasına dayandırılan ilişkiler sorunun özünde yatmaktadır.

Mutfağın ‘kültüre’ dönüşmesi, salatanın kendisinin beş dakikada, üzerine konan süslerin yarım saatte hazırlanması ile özetlenebilecek mutfakta vakit israfı ürkütücü boyuttadır.

Ev mobilyasının çocuk gibi hizmet görmesi ise anlamı çözülemeyecek kadar derin bir muammadır. Eşya satın alınırken, onun nasıl temizleneceğine, temizliğinin ne kadar vakit alacağına dikkat etmemek, vaktin kıymeti konusunda bir endişe taşımama işaretidir. Ev eşyasının ev halkından daha önemli olabildiği bir asırda yaşadığımızı düşünürsek mesele kolay anlaşılacaktır.

İşlerin vaktinde yapılmayıp, ertelenmesi de sorun oluşturmaktadır.

Düşünelim Diye

‘Kim bir iyiliğe davet ederse,
ona uyanların ecirlerinin aynısı ona da yazılır.
Onların ecrinden de bir şey eksilmez.’
(Müslim, İlm, 6 (6745);
Ebu Davud, Sünne,7 (4609);
Tirmizî, İlm, 15 (2674)

‘Bizden bir hadis duyup,
onu ezberleyerek başkasına aktaranın
yüzü gülsün.’
(Ahmed, 21922)

EN ÖNEMLİ YATIRIMIMIZ
SALİH BİR ÇOCUK

Salih bir çocuk,
Onurlu bir insan ve
Muttaki bir mü'mindir!

Salih Çocuk

Salih bir çocuk yetiştirmek cihattır. Cihat hicrettir. Bedir'de cihat etmektir. Uhud'da cihat etmektir.

Uhud ne ise çocuk yetiştirmek odur. Hendek kazmak ama içine düşmemektir.

Çocuk yetiştirmek onu okutmaktan, iş sahibi yapmaktan, evlendirmekten ibaret değildir. Tam aksine doğumundan ölümüne kadar süren bir cihattır.

Bu cihatta karşı cephede şeytan var, nefisler var, şeytanın hizmetkârları var.

Savaş taktiktir. Bir ileri bir geri de olabilir. Bir iki kayıp nihai sonuç olmadığı gibi, bir iki kazanç da nihai zafer değildir. Taraflardan bıkan veya ihmalkâr olan kaybedecektir. Son kurşuna ve son nefese kadar yılmak yok, üşenmek yok.

Evet düşman hem güçlü hem çok deneyimli. İlk insandan beri savaşıyor. Destekçisi de çok.

Biz yalnız değiliz. Bizi cepheye süren Allah'ımız var. Bize destek için gönderdiği melekler var. Yalnız değiliz. Bıkmak yok usanmak yok. Körü körüne savaşmak da yok.

Bizden önceki mücahidlerin tecrübelerini kullanmak zorundayız. Ne ilk yenilgide yılmak var ne de erken bir zafer için acele sevinmek!

Bedir'i kazansan da Uhud var. Uhud'dan tırmansan Hendek var… Fethedilecek Mekke var…

İmtihandır bu. Cephenin önü de ardı da imtihandır. Küçük bir dalgınlık hezimet olur.

Zafere kadar devam!

"Ey mutmain nefis, Rabb'ine dön!" **çağrısına kadar ne yılmak var ne de çekilmek…**

Salih Bir Çocuk İçin

Nasibine düşene razı ol. En güzel çocuk, en ideal çocuk senin çocuğundur. Hiçbir çocuk diğeri ile ölçülmez. Senin cephen odur. Kendi cephendeki şartları başka cephelerle sakın ölçme. İlk tuzağa düşmüş olursun. Senin çocuğunun başka bir çocuğa göre şu veya bu yeteneği eksik

görülebilir. Mühim olan sonuçtur. Ne kölelik "Bilal" olmaya engeldir ne de Kureyş'ten olmak "cehennem kütüğü" olmaktan kurtarır. İmtihanına bak, başkalarının çocuklarına değil.

Salih bir çocuk için:

Yarışa zamanında katıl. Şeytan birkaç tur attıktan sonra yarışa katılırsan, kazanılması zor bir yarışa girmiş olursun.

Eş seçerken, salih bir çocuğu düşünerek eş seç. Anne seçmek, yarışa zamanında başlamaktır. Geç kaldıysan yine de yılma. Yalnız değilsin. Açığını kapatmak için meleklerin yardımını iste. Sabah akşam duaya sarıl. Yaşlı gözlerle iste, iste… Öyle bir Rabb'imiz var ki O, istemeyene darılıyor! Bir cümlelik dua ile yılların açığını kapatabilirsin.

Salih bir çocuk için:

"Sen nesin ki ne istiyorsun?" dedirtme. Güzel örnek olmak kadar önemli bir gayret olamaz. Niyetin ve gayretin büyük olsun. İsteklerinle işlerin arasında farklılık göstererek şeytanı güldürme. Çocuğunun beyninde kurmak istediğin düzeni önce evinde kur. Odaları şekillendirmek, beyinleri şekillendirmekten kolaydır. Önce kolayını hallet.

Yemeğe besmele ile başlamayı, sünnete uygun yaşamayı, ahlâk kurallarına riayeti evde gören çocuk, gideceği yolu görmüş çocuktur.

Salih bir çocuk için:

Helal yemenin içmenin önemini küçümseme. Çocuğun ana rahmine düştüğü ve orada bulunduğu andan itibaren helalle gıdalanması şarttır. Bir dilim haram, anne ve babanın işini zorlaştıran koca bir kaya olabilir. Helal yemek yedirmek zor, deme. Zor, ancak imkânsız değil. Çocuklarının rızkı için çalışıp terlemeni ibadet kabul ediyor Allah. Çocuk yetiştirmek ibadettir. İbadet helalle yapılır.

Salih bir çocuk için:

Öğretmekle eğitmenin aynı şeyler olmadığını bilmen gerekir. Bilgi kimi zaman taşınan bir yük olabilir. Mesela, Kur'an ezberi -velev tamamı olsun- bir eğitim yerine geçmeyebilir. Tıpkı, sürücü belgesine sahip olmakla araç tecrübesine sahip olmanın aynı olmadığı gibi… Namaz da böyledir. Namazın nasıl kılınacağını öğretmek kolay ve kısadır. Asıl zorluk namazı sevdirmek ve kıldırtmaktadır.

Salih bir çocuk için:

Sakın çocukları erkek-kız diye ayırmayın. Hangisinin daha hayırlı olacağını biz bilemeyiz.

Salih bir çocuk için:

Çocuğa yaşına uygun tavırlar göstermen gerekir. Yaşayacağı çağın gereklerini yaşına uygun bir üslupla vermemen halinde, değerli konuları heba etmiş olabilirsin.

Salih bir çocuk için:

Bulûğ çağı ile ilgilen. Şeytan onu yönlendirmeden sen yönlendir. Bir baba-anne olarak, arkadaşlarından, yayın organlarından öğreneceği boşluklar bırakma. Evlenmesi için askerlik, iş, daire gibi basit engellere takılıp kalma. Rızık endişesi taşımaman gerekir. Haramla yüzleşmeden helale ulaşmak hedefin olmalıdır.

Evliliğini de senin zevklerin ve ölçülerine göre yapma. Sen evleniyorsun gibi onu evlendirme. Beğensin ve evlensin. Geleneklerde tıkanma. Allah'ın helalleri-haramları ile çizilmiş dairede dön.

Evlendikten sonra da müdahaleci olmak yerine irşat edici ol.

Salih bir çocuk için:

En büyük silahın sabırdır.

Bir göz bir kulak kullan. Peygamber *aleyhisselâm* "Kızma!" diyor.

Kızdıkça yıpranan sen olursun.

Senin sinirli halin şeytana güç katar.

Suç dosyası biriktirme.

Affı yeğle.

Salih bir çocuk için:

Hafız olacak veya şu okulu bitirecek diye diretme. Kur'an'ı sevmek ve onunla amel etmek, kuru bir ezberden önemlidir.

Zaruri bilgileri öğrensin.

Helali haramı bilsin.

Gerisini bir ehli ile istişare ederek yönlendir.

Salih bir çocuk için:

Tesettürü en önemli görev olarak bil. Tesettür giyinmek değil, örtünmektir. Bilhassa giyim kuşam konusunda çocuklar yaşadıkları

çevrenin, oturup kalktıkları yakınlarının etkisinde kalırlar. Tesettürü bir sorun olarak yaşamak istemiyorsan, hem küçük yaşlardan itibaren giyilen şeylere dikkat edeceksin hem de gözleri kötü örnekten koruyacaksın.

Salih bir çocuk için:

Dünyadaki bütün sorunlar, insan kadar eskidir, köklüdür. Bugün kararı verilip çözülecek bir sorunla karşı karşıya olmadığını, sorunları çözecek bir sihirli değneğe kimsenin sahip olmadığını bil. Sabret. Peygamberler ve Allah'ın salih kulları neler çektiler. Kayaları erittiler de çocuklarını ikna edemediler.

Bunun adı imtihandır. İmtihan da sabırdır.

Salih bir çocuk için:

Çocuğumuz nimet azmanı olmasın. Her istediğine ulaşan, iştahı çekenden başkasını yemeyen, giyeceğini, berberini beğenen çocuk zorlukların önünde duman olup gitmeye mahkûm olabilir.

Tiryakilik bir hastalıktır. Fani dünyada tiryakisi olunacak bir şey yoktur.

Salih bir çocuk için:

Elektronik iblise dikkat!

Salih bir çocuk için:

Evliliği ve bir insanın yaratılmasını, o insanın ebedi bir cennette veya cehennemde kalmasını düşün. Allah seni hangi büyük mucizelere vesile kılıyor düşün. Bir insan yetiştirmek veya helak etmek ne demektir onu düşün. Aslında her şeyin sahibinin Allah olduğunu, sadece bir emanetçi olduğunu düşün. Emanetin hesabının muhakkak sorulacağını düşün. Dünyanın üç günlük, ahiretin ebedi olduğunu düşün.

Öğreteceğin bir abdestle o çocuğun ömrünün sonuna kadar Rabb'ine ibadet edeceğini düşün. Milyonlarca insanın hep bir anne ve babanın birer ikişer çocukları olduğunu, bir iki çocuğu ihmal etmenin aslında bütün bir insanlığı ihmal etmek olduğunu düşün.

Bu düşünceler seni Bedir'e, Uhud'a götürsün, Hendekler'de dolaştırsın.

Allah'ın senden nasıl bir cihad istediğini anlamaya çalış. Sonunda o çocuğun sayesinde girdiğin cihadın akabinde, mini bir Ebu Bekir ol. Ömer ol. Mücahid ol. Maazallah çocuğunu kaybetsen de -gayretin ve samimiyetin, gözyaşların sayesinde- Rabb'ini ve O'nun cennetini kazan.

Cihad bu, şehit olmak da var gazi olmak da. Ganimet almak da var mızrak yemek de.

Ashap, Peygamber *aleyhisselam*la beraber girdikleri gazveleri sayarlardı. Bedir'e, Uhud'a, Ahzab'a katıldı derlerdi. Gazve sayısına göre övünürlerdi. Şimdinin cihadında, üç çocuk-beş çocuk yetiştirdi, sözü o anlama yakın bir his uyandırıyor.

Bil ki O, kullarının hiçbir amelini zayi etmez. Senin nasıl kıvrandığını, sadece O'nu ve rızasını istediğin halde beceremediğini, Nûh gibi kıvrandığını, ama oğlunu gemiye alamadığını görsün. Karanlık gecelerde mırıldandığın seccadeni görsün. "Karıncalanmış ellerini" görsün.

O görsün yeter. O gördüğünü unutmaz, tasalanma. Zaten çocuk da O'nun için lazımdı sana.

Baba Olarak Anne Olarak Sözün Dinlensin İstiyorsan…

• Konuşmaya başlamadan önce dikkatlerini çekmeye çalış. Mesela oyunlarının en heyecanlı yerinde talimatlar verme. Gözleri ve kulakları sende olsun, sonra konuşmaya başla.

• Kesinlikle onun anlayacağı dille konuş. Ayet hadis okuma. Ayet ve hadisleri onun dili ile anlat.

• Bir defada emirler, nasihatler yağdırma. İkinci sefere bırak.

• İstikrarsız konuşma. Bir yıl önce söylediğinin aksini söylediğini anlamasın.

• Emrettiğin şeyler çocuk için anlamlı ve gerekli olsun. Senin için çok değerli olan; ama onun sözlüğünde olmayan şeyleri heder etme.

• Emrettiğin şeylerde adil olduğundan emin ol. Çocuklarının arasında ayrım yaptığını zannetmemelidirler.

• Teşekkür etmesini ve övmesini de bil.

• Tehdidi bir silah olarak kullanma. Kendini döven meczup gibi olursun.

• Emrettiğin şeyleri takip et. Konuştuklarının arkasında durduğunu bilmelidir.

• Sözün etki etmiyorsa, yardım istemekten, ehli ile istişare etmekten çekinme. Beşeriz, eksik olabiliriz. Yanlış yapabiliriz. En iyisini bilip yaptığını zannetmek büyük bir hatadır.

• Kendinden uzaklaştırmaya kalkma!

• Elini sakın kullanma!

Çocuklara Cinsellik Bilgilerini Nasıl Verelim?

Çok önemli bir uyarı:

Kesinlikle bu alanda ilk bilgi kaynağı anne-baba olmalıdır!

1- Bunun için önce anne-baba ne bilip bilmediklerini ölçmeli, ehli ile istişare etmelidir.

2- Çocukların karşı cinsle ilgili tavırları endişeye gerek kalmadan olgunlukla karşılanmalıdır.

3- Çocuklar cinsellikle ilgili sorular sormaya başladıklarında utanmaya ve onları susturmaya gerek yoktur. Konuşabildiklerini konuşsunlar ki, dinlemeye kulakları olsun.

4- Çocuk hakkında cinselliği ile ilgili olarak asla umutsuzluğa kapılma, acele karar verme. Ölmeden son yoktur.

5- Çocuğa güven ver. Anne babadan kaçmasın. Böyle şeyleri konuşmaya sıkılmasın. Edebi ve örfü kılıf görmesin.

6- Arkadaş muhitini sık sık denetle. Kontrol dışı bir arkadaşı olmasın.

7- Cinsellikle ilgisinin yoğunlaştığı zamanlarda ibadete ısınmasına gayret et.

8- Sosyal bir faaliyette boyuna posuna göre bir görev alsın.

9- Arkadaşlarıyla -güvenli ve helal olmak kaydıyla- spor yapması bu dönemi için yararlı olabilir.

10- Süreklilik sonuç için şarttır. Bir konuşup iki ay kaybolma.

11- Hatalara karşı cezayı en son düşün. Cezalarda da insaflı ol. Ölçüyü kaçırma. Asıp kesme.

"Hepiniz çobansınız.
Hepiniz güttüğünüzden sorumlusunuz.!"
(Buhari, 893)

Çocuk Neden Çalar?

Mülkiyetin ne anlama geldiğini bilmediği için çalabilir.
İntikam almak için çalabilir.
Başka bir zararı telafi etmek için çalabilir.
İzlediği filmleri, dinlediği olayları taklit etmek için çalabilir.
Normal tatmini sağlanamamış ise tatmin için çalar.

Hırsızlık Acil Bir Tehlike mi?

4-8 yaş arası çocukluktur.

10-15 yaş arası hastalıktır, tehlikelidir.

Karşı Tedbir İçin Ne Yapalım?

Çocuğa sahip olma, malik olma şuurunu verelim. Özel dolabı olması, "Bu senin." sözüne alıştırılması gibi…

İkna oluncaya kadar hak, emanet ve saygı kavramlarını izah edelim.

İhtiyaçlarını normal yollardan temin edelim.

İlk çalmasında suçu üzerine perçinlemeyelim.

Çevresini, izlediği filmleri, gördüğü olayları kontrol edelim.

Çocuk Dövülür mü?

Eğitimciler "Dövülmez!" diyorlar; ama hayat kütüphanelerde yazılmış kitaplara her zaman uymayabilir.

Dövmek beceriksizliktir. En son hakkı ortada kullanmaktır.

Nasihat, ikna, nasihat, ikna, nasihat…

İlla ceza gerekirse, o zaman:

Cezadan ve dayaktan söz etme yolu ile, cezayı hissettirerek başlanabilir.

İlla dayak gerekirse, kulak çekme ile yetinilir.

Yine aşırılık devam eder ve üçüncü kişiler de çocuğun yaptığını 'dayağı gerektirecek oranda' aşırı buluyorlarsa dayağa başvurulabilir.

Dayağın haram olmaması için şu kurallara dikkat edilmesi şarttır.

1- Asla on defadan fazla vurulmayacak.

2- İntikam için vurulmayacak.

3- Vururken adi sözlerle vurma desteklenmeyecek.

4- Vururken, çocuk Allah'ın adını anarak vurmamasını rica ederse vurmaktan vazgeçilecek.

a- Vuranın koltuk altı görünecek kadar elini kaldırmadan vurması,

b- Aynı organa vurmaması,

c- İki vurma arasında birincinin acısı azalacak kadar zaman geçmesi,

d- Gergin ve sinirli iken vurmaması,

e- Başa, yüze, cinsel organa ve karın gibi hassas bölgelere vurmaması şarttır.

Şu Uygulamalar Salih Çocuk Yetiştirmede İşini Zorlaştırır

1- Aşırı kuralcı ve zorlayıcı bir anlayış,
2- Çocuklar arasında adaletsizlik,
3- Aşırı ilgi,
4- İhmalkârlık,
5- Şımartma,
6- İlişkide istikrarsızlık,
7- İstişareye önem vermemek, çok bilmişlik…

Hedef Çocuk

• İslam'a dar bir açıdan bakmayan, dünyayı ve ahireti aynı gözle görebilen,
• Yılıp yıkılmayan, ölüleri değil dirileri sayan,
• İlme ve zamana değer veren, hak edilmiş diplomalar sahibi olan,
• Ebeveynine hak ettikleri saygıyı içtenlikle yapan, akrabalık hukukunu koruyan,
• Ümmeti Muhammedle ilgilenen, sosyal bir çalışmaya katılmaya hazır,
• Vefa ve güven gibi ahlâki meziyetleri yıpranmamış, kişiliğini koruyan,
• Şecaati ve sarahati olan,
• İbadete düşkün bir çocuktur.

GENÇLERİN DERDİ NE?

Gençlerin Derdi Yeni Değil

Kur'an'ımızın bize verdiği Âdem'in iki çocuğuna ait örnekten yola çıktığımızda şu gerçekle yüz yüze geliriz: Şu koca dünyada iki elin parmaklarını dolduramayacak kadar az insanın bulunduğu bir zamanda da iki kardeş anlaşamamış, biri diğerine zulmetmiştir.

İki gencin anlaşamaması, gençlerin ebeveynlerine ters düşmesi günümüzün meselesi değildir. Tarih kadar eski, insan kadar köklü bir sorun olarak durur gençlerin sorunları.

Gençlerin sorunları üzerinde iz sürüldüğünde görülecektir ki bu bir aile sorunu, eğitim sorunu, devletin siyaset sorunu olduğu kadar gencin kendisiyle de yaşadığı bir sorundur. Sorun bir fakirlik, zenginlik sorunu da değildir.

Zengin kadar fakir çocuk da sorun yaşıyor. Bazı sorunlarda ortak oldukları noktalar bulunmakla beraber, zenginin kendine göre, fakirin de kendine göre bir sorun yumağı vardır.

Daha da acayip olanı, çoğu gencin ızdırabını dindirmek için müdahale edecek birinin, o gençten ne sorunu bulunduğuna dair alabileceği bir cevabı da olmayışıdır. Gençler, bağırdıkları kadar belge çıkaramazlar. Öyle olur ki, bağırmış olmak için bağırır, küsmüş olmak için küserler. Kimsenin onları anlamadığını söylerler; ama bir şey anlatmazlar veya anlatamazlar.

Anne babalarının anlayışsızlıklarını şikâyet ederler; fakat anlayış göstermezler. Sessiz kalarak, protesto ederek ses getirmeye çalışırlar. Kimi saçını başını dağıtarak, kimi uyumayarak, kimi üstünü başını dağıtarak rahatlamaya çalışır. Adına 'gençlik' denen sürecin geneli bu tür sıkıntılarla yoğun olarak geçmektedir.

Gençlerin sıkıntılarını yokuşa süren en önemli etkenler arasında anne babaların sabırsızlığı, aşırı idealist davranmaları, sözle ve talimatla ıslah etme arzuları, sözlü ve dayaklı ceza yöntemleri tercih etmeleri yadsınamaz. Ebeveynin bu tür davranışları, gençleri servisinden önce ehil olmayanı tarafından kurcalanmış bir teknik alet durumuna düşürmektedir.

Bu yüzden gençlerin 'gençlik' dönemlerine ait sıkıntıları ya daha uzun bir zaman almakta ya da iz bırakarak gitmektedir. Ebeveyn, asıl sorumluluk döneminin bu dönem olduğunu unutmadan vazifesini icra etmelidir.

Çağdaş bilimlerin desteğinde gelişen pedagojik kuralların bir kenara atılmayacak kadar önemli olduğunu kabul etmemiz gerekir. Ancak bu bilimin genel olarak batılı toplumlar üzerindeki araştırmalardan esinlenerek

hazırlandığını, bu nedenle de pedagojinin de doktorluk yönlerinin bulunduğunu dikkatlerimizden kaçırmamalıyız.

Gençlik dönemini, sınırsız, saygısız, kuralsız geçirmeye yönelik tavsiyeleri kabullenemeyiz. Ömrün en verimli dönemini Allah'a isyanla geçirmeye teşvik eden hatta bunu tavsiye eden kuralları kabullenmemiz mümkün olmaz. Biz, onlardaki yararlı şeyleri almakla beraber bize ait olanla yolumuza devam etmek zorundayız.

Anne babalar, öncelikle Âdem'in iki çocuğu olayını unutmamalıdırlar. Ne kadar titiz davranılırsa davranılsın, önümüzde kader olarak yazılmış bulunan bir imtihan dönemi bulunacaktır. Anne babalar, kendi dönemlerine kıyas ederek veya çocuk üzerindeki yatırımlarından yola çıkarak, istedikleri kıvamda bir genç görmeyi arzu edebilirler. Bu arzunun gerçekleşmesi ise onların elinde değildir. En iyi için yatırım yapar, elinden geleni değerlendirirlerse imtihan denebilecek bir merhaleyi kazanma yoluna girmiş olurlar.

Anne babanın sabır kadar büyük bir silahı yoktur. Sabır meziyeti körelmiş ya da gelişmemiş bir anne veya baba kendi kuyusunu kazmanın ötesine geçemeyen tavırlar sergiler. Böyle birinin genci boşluğa itmekle, ateşe sürüklemek arasında, ya ona ya buna kayan tutumları yoğunlukta olur.

İstişare sünnetini ihmal etmeden, sabır ve istikrarla yol alınması halinde biiznillah, gençlik dönemine ait sorunlar aşılır. Yapılan her hata, atılan her aceleci adım en azından iyileşmede gecikme anlamına gelmektedir.

Gençlerin, gençlik dönemlerinde sıkıntılı günler geçirdikleri, insanlığın yüzlerce yıllık deneyimi ile sabittir. Anne babaların, kendi çocuklarını müstesna görmeleri, kendilerinin sıkıntılı bir çocukla cezalandırılmayı hak etmediklerini düşünmeleri, şeytanî vesvesedir.

Gençlik badiresinden geçmeyen olmadığı gibi, Allah'a kulluk açısından bizlerden ölçülemeyecek kadar iyi olan nice insanlar da bu sıkıntının bir çeşidini yaşamışlardır. Peygamberler arasında bile bu sıkıntıyı göğüsleyenler vardır. Peygamberlerin Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* gibi çocukları olmadı. İyileri kadar iyi olmayanları da vardı.

İslam'ı en güzel yaşayan, cihadın en ulvisini yapan, ibadetlerinde kusur olmaması için gayret eden sahabiler dahi, istedikleri gibi çocuk yetiştiremediler. Allah Teâlâ onları da bir tür imtihan etti.

Ebeveynin ehli ile istişare etmemesi, aceleci davranıp sabır ilkelerini zorlaması bir kabahat olarak, gencin gençlikten kaynaklanan kabahatinden aşağı değildir.

Herkes yaratıldığı ve kendisine uygun görülen kaderine doğru koşmaktadır. Bizim çırpınışlarımız, sadece görevimizi yerine getirme anlamında bir değer ifade etmektedir.

Önümüzdeki gerçek şudur:

Gençlerin, özellikle erginlik dönemlerinde bazı sorunlar yaşamaları artık kaçınılmaz sıkıntılarımızdandır. İtemeyeceğimiz, kaldıramayacağımız bir sorunla yüz yüze bulunuyoruz. Bu sorunun geçici olduğu da önemli bir hakikattir. Asıl yük anne ve babaların omuzlarındadır. Anne ve babalar, kısa zamanda ıslah olacak bir ortamı uzatabilirler veya izi kalmış olarak ellerinde bırakabilirler.

Bizden öncekilerin yaşadıklarını bir kenara atamayız. İbret almak ve kendimize ders çıkarmakla mükellefiz. Nice anne babalar, yanlış ve aceleci tutumları yüzünden bir iki aylık sıkıntıyı yıllara taşıdılar, çocukları ile aralarında mesafe oluşmasına neden oldular. Sular durulunca herkes geçen zamandaki hatalara pişman oldu; ama geri dönüşü olmayan yanlışlar sabit kaldı.

Kur'an'dan Bir Kıssa

Düşünce kutumuzda önemli bir malzeme olarak, Âdem'in iki çocuğunun Kur'an'da geçen kıssası:

'Bir de onlara Âdem'in iki oğlunun başından geçen olayı hakkıyla oku!

Hani ikisi, birer kurban sunmuşlardı da birininki kabul edildi, diğerininki edilmedi. Bu: *'Ben seni kesinlikle öldüreceğim!'* dedi. Diğeri: *'Allah, ancak kendisinden korkanlarınkini kabul buyurur.'*

Andolsun ki, sen beni öldürmek için bana el uzatsan da ben seni öldürmek için sana el uzatacak değilim. Çünkü ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım.

Ben, hem benim hem de kendinin günahını yüklenip cehennemliklerden olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası işte budur!' dedi.

Bunun üzerine nefsi ona kardeşini öldürmeyi kolay gösterdi de tutup onu öldürdü ve artık hüsrana uğrayanlardan olmuştu.

Derken Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermesi için yeri deşen bir karga gönderdi. O:

'Eyvah, şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömemedim ha!' dedi ve artık pişmanlığa düşenlerden olmuştu.' (Maide suresi, 27-30)

Genç Kim?

Mer'i örfe göre on sekiz yaşın altındakiler çocuk, üstündekiler de genç sayılmaktadır. İslam ise bulûğ çağını esas almıştır. Bulûğ çağı veya on beş yaşının altı çocukluk, üstü gençliktir.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellemin* kendi sağlığında ordunun başına komutan olarak tayin ettiği Üsame bin Zeyd, o gün on yedi yaşındaydı.

Ashaptan bazıları onun bu genç yaşta, ordunun başında bulunmasını benimsemez gibi oldular. Bunun üzerine Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Üsame'yi savundu, onun arkasında durdu. Liderliğe uygun biri olduğunu söyledi. (Buharî, Fadail, 17 (3730); Müslim, 2426)

On yedi yaş, ordunun başında komutan olarak bulunmayı gerektirdiği gibi Allah katında ve kanunlar önünde her türlü sorumluluğu taşımaya uygun da bir yaştır.

Gençlik döneminin sonu için muayyen bir yaş yoktur. Genelde yirmili yıllar gençlik için son kabul edilir.

Gençlerde Köpük Sorunlar

Bir genelleme yapmamız doğru olmaz. Gençlerin özel ailevi sorunları, sağlık nedenleri bir kenara bırakılırsa köklü bir sorundan söz etmemiz gerekmez. Onların gözünde önemli ve büyük, gerçekte ise su üzerindeki köpük gibi sorunlar gençleri ezer.

Gelecek endişesi, mezuniyetten sonra iş bulma, iş beğenme, eş seçme meyilleri, evliliği olduğundan fazla büyütme, zenginlerin yaşantısına imrenme, aile büyüklerinin yasaklayıcı tavırları, okul derslerinin ve imtihanların zorluğu, kardeşler arası ilişkiler, sevip de sevilmeme, gelişen teknolojik cihazlara sahip olma, dilediği kadar gezememe, eve hapsolma, bedenindeki gelişmelerin göz zevkine uymaması, kendini başkalarına kıyaslama… gibi başlıklar, gençlerin kendilerine göre sıkıntıları olarak sayılabilecekler arasındadır.

Büyük davası olmayanların küçük dertlerde boğulmaları normaldir. Allah'ın halifesi olarak yaratılmış ve mükemmel nimetlerle donatılmış insanın, yaratılış maksadı dışında döndüğü yörüngelerin hepsi onun için yuvarlanıştır. Büyük hedef için yaratılmış; ama küçük oyunlar oynayan her insan aynı sonuçları yaşar.

Şeytanın maksadı da küçük oyuncaklarla meşgul edip, ulvî gayeyi unutturmaktır. Bunun için gençler, daha sonra kendilerinin de gülüp geçtiği

basit işleri, annelerini babalarını ezebilecekleri işler olarak görürler. Mini sevdalar uğruna canlarına kıyarlar. Bunun adı sürüklenmektir.

Birey gelip birey gitmek olarak özetlenebilecek bu sıkıntılar insan yiyen canavarlar gibi asırlardan beri yaşamaktadır.

Düşünen Bir Genç İçin Not

Abdullah bin Mesud radıyallahu anh Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin şöyle buyurduğunu rivayet etti:

'Âdemoğlu, kıyamet günü beş şeyden sorulmadan Rabbinin huzurunda ayağını kıpırdatamaz:

- Ömrünü nerede geçirdiği,
- Gençliğini nerede eskittiği,
- Malını nereden kazandığı,
- Malını nerede harcadığı,
- Öğrendiği ile ne amel ettiği.' (Tirmizî, Kıyame, 1 2416)

Büyük Kafalar İçin Köklü Sorunlar

Büyük insanlar gençken de büyük yaşarlar. Küçük derelerde boğulmazlar. Düşünceleri, eylemleri büyük olur. Ahiret endişesi onları iliklerine kadar kuşatır. Ümmetin dinini, toprağını, devletini dava edinirler. Kâfirlerin saldırılarını film izler gibi izlemezler. Teknikte, bilimde, siyasette neden geri kaldığını düşünür, yaşının küçük olmasına rağmen çareler, alternatifler üretirler. İslam'la şereflenmemiş milyarlarca insana nasıl İslam ulaştırılacağı üzerinde kafa yorarlar. Onların her tavrından ümmete ait oldukları anlaşılır.

Büyük insanlar, insanlıkla ilgilenir, iz bırakmadan gitmemeye çalışırlar. Önlerine konan uyuşturucuları kullanmazlar. Futbol gibi illetlere müptela olmazlar. Bedenlerini insanlık için, dinleri için kullanacaklarından, eskimesin, sıhhatleri bozulmasın diye yediklerine, içtiklerine dikkat ederler. Küçük işleri büyük gayelere dönüştürmezler.

Stresler İçinde Kavrulan Genç Bilmelidir ki:

Mü'min için hayat ahiret hayatıdır. Allah katlanılamaz bir yük kullarına yüklememiştir. Sıkıntılarımızın kaynağı biziz. Yaşamayı, giyinmek, yemek ve gezmek olarak gördüğümüz için bunalıyoruz. Stres gereksizdir. Huzur mü'minin eli altındadır. Huzurlu ve kedersiz bir hayat için şunları not al:

1- Dertlerin başı şirktir; imanı kavrayamamaktır. Dil ucuyla iman eden, imanı sözlü bir iki cümle tekrarından ibaret gören, imanının ne anlama geldiğini bilmeyen bunalır. Ona dünya dar gelir. Huzur imandadır. İman ettikten sonra, salih ameller de peşinden geldi mi ölüm bile ürkütmez. En büyük gelecek olan ahiret geleceğini önüne koyan, üç gün sonrasına gelecek adını vermez.

2- Cahillik beladır. En büyük cahillik yaratanı bilmemektir. Kur'an ve hadis bilgisi, yaşadığımız hayatın fıkhını öğrenmek, huzurun kaynağıdır.

3- Zikir ehli olmayanlara Allah Teâlâ dar bir hayat, bunalımlı bir dünya vaat etmiştir. Zikir ehli olmak gerekir. Zikir iki şeydir: Birincisi, Allah'ı ve isimlerini, sıfatlarını dille tekrar etmek. Ne kadar tekrar edilirse o kadar bereket olur, lezzet olur, kalp açılır, kanatlanır. İkincisi de her işte Allah'ı hatırlamaktır. O'nu, cennetini, cemalini hatırlamak, haramlarla yüz yüze gelince cehennemi hatırlayıp geri durmak bir zikirdir.

4- Kindar, hasetçi, dedikoducu, ödlek, cimri insan kendine bile yararı olmayan insandır. Bu huylardan kalpte kalmasın.

5- İnsanlara yararı olan bir hizmette muhakkak bulun; enerjin içinde erimesin. Allah'ın yardımını görürsün.

6- Örnek olarak hayat standardı daha aşağıda olanlara bakmak gerekir. Ahiret amellerinde de daha iyi durumda olanları izlemekte yarar vardır.

7- Sadece bugüne bak. Geçmişi irdeleme. Geleceği dert etme!

8- Önemli işlerle öncelikli işler arasında tercih, öncelikliden yana olmalıdır.

9- Duasız yol alınmayacağını bilmek gerekir. Dua en büyük silahımızdır. Dua etmek ve dua almak büyük bir kazançtır.

10- Göz fazla bakmasın, dil çok konuşmasın, kulak çok dinlemesin, mideye çok yemek girmesin, baş yastıkta çok kalmasın! Bunların tamamı ömür eritir, kalp ezer.

En Büyük Bağ!

Müslüman genç şunu bilmelidir.

Kulun Allah ile arasındaki en büyük bağ namazdır. Huzur, lezzet, ahenk namazla mümkündür. İnsanın Allah ile bağı canlı olduktan sonra zindanlar

bile ona saray olur. O bağ kopuksa, okyanuslar bile küçüktür artık.

Namazı ihmal eden, derdine sebep aramasın. Namaz kılan da üzülmesin; er geç Rabbi onu rahmetiyle kuşatacaktır. Bir insan günde beş kere Rabbinin davetine ters düşer de nasıl stressiz yaşayabilir? Bedava olan ne var ki, hayat bedava olsun!

Gençlerin namazı ağır görmeden, hakkını vererek kılması muhteşem bir geleceğin yatırımıdır; Arş'ın gölgesinde gölgelenmek için namazla büyümek, gençken sabah namazına kalkmak kadar iyi bir yatırım olmaz.

Genç namaz kılmalı, namazı da camilerde kılmalıdır. Allah'a daha yakın olur, daha huzurlu olur.

Namaz miraçtır.

Miraç gören bir kul, ezilmez, bükülmez; o diktir, onurludur. Ölüm bile onun için son değildir.

Gençlerin En Büyük Bataklığı

Arkadaş, kötü çevre, besmelesiz eğitim, medya ve iletişim gibi nedenler gençlerin ayakta durmasını, iyi bir mü'min olmalarını engelleyen nedenlerdendir. Eğitim ve öğretimle ilgilenenler de öncelikle bu maniler üzerinde dururlar. Bunun doğruluğuna da itiraz edilebilecek bir durum yoktur. Ancak şu hakikati gündemimize almalıyız:

Gençlerin, ebeveyn rızasını önemsemeden yol almaya çalışmaları iyice yaygınlaşmış hatta ebeveyn en önemli engellerden görülmeye başlanmıştır. Hâlbuki Allah'a açılan bütün yollar, ebeveynin rızasından geçmektedir.

Manevi destekten yoksun olmanın en önemli sebepleri arasında anne baba rızasının ihmal edilmesi vardır. Anne babalar, bayramlarda elleri öpülen büyükler olarak algılandıkça sorun devam ediyor demektir. Onlar, Allah'tan sonra üzerimizde en çok hakkı bulunanlardır.

Mü'min bir genç ebeveyn konusunu ciddiye almalıdır. Onların yanında yüksek sesle bile konuşmamak, önlerinde 'öff' bile dememek, söz veya tepki ile üzülmelerine neden olmamak, annenin pişirdiği yemeği tenkit etmeme gibi onlarla ilgili her şeye dikkat etmek şarttır. Evlat anne ve babanın önünde asla haklı olmayacağını bilmedikçe kurtulamaz. Eşlerin ebeveynden birine tercih edilmesi, rızaları dışında iş oluşturulması, izinleri olmadan onların terk edilip başka evde oturulması, onlara karşı cimri davranılması asla caiz değildir. Hiçbir şekilde yaşlılar evine terk edilemezler. Kardeşlerden birine devredilmeleri mümkün değildir.

Onlar oturmadan oturmamak, yemeğe onlardan sonra başlamak, ellerini öpmek, yaşarken ve öldükten sonra onlar için dua etmek sünnet olan uygulamalardır.

Gençler anne babalarını, Allah ile aralarında köprü olarak görür ve bu görüşün hakkını verirlerse Allah'tan yardım görürler. Yaşadıklarından lezzet alırlar. Böyle düşünmeyenler ise, diploma sahibi olabilir, zenginliği yakalayabilirler; ama huzuru asla!

Anne ve babamız yoluyla kurduğumuz sılayı rahim bağımız da mukaddestir. Onlar kanalıyla bağlandığımız bağları canlı tutmamız, ömrümüzün bereketini görmemiz için şarttır. İmtihana hazırlanan gençler, çalıştıkları kadar bu tür manevi desteklere de güvenmelidirler.

Genç ve Spor

Gençlerin spor yapmaları yararlıdır ve gereklidir. Ancak spor yapmakla, spora alet olmak aynı şeyler değildir. Sporun, emperyalizmin elinde önemli bir silah olduğunu unutmamak gerekiyor.

Bir: Spor, bünyeye uygun ve tıbben yararlı bir spor olmalıdır.

İki: Spor;

- Kumar,
- Kötü arkadaş,
- Avret teşhiri,
- Namaz gibi bir ibadete engel,
- Anne baba rızasına aykırılık nedeni olmamalıdır.

Üç: Daha önemli bir işin yerine yapılıyor olmamalıdır.

Dört: Uluslararası güçlerin halkları sömürmek için kullandığı önemli bir silah olarak sporda üzerimizden oyun oynanıp oynanmadığının idrakinde olmamız gerekir.

Bekâr Genç!

Gencin en riskli imtihanı bekârlığıdır. Baliğ olduktan sonra kız veya erkek genç evlenmeye hazır olmalıdır. Evlenmenin hükmü farzdan sünnete kadar değiştiğine göre mü'min, kendi durumunun hangi hükme uyduğuna bakar ve ona göre kararını verir.

Evlenmesinin farz olduğuna inanan evlenmelidir. Evliliğin engeli asla fakirlik olmamalıdır. Bekâr, dengini bulduğunda ev, iş, maaş gibi engellere takılmadan iffetine sahip çıkmalıdır. Diploma, askerlik gibi nedenlerle evliliğini geciktirip harama düşen, kendi kuyusunu kazmış olur.

Anne babalar da bu hususu, çevreden etkilenmeden tatbik etmelidirler. Günaha bulaştıktan sonra iyi bir evlilik hayal olabilir.

Evlenme imkânı bulamayan, oruç tutmalıdır. Oruç yanında, cinselliğini kışkırtacak zeminlerden de kaçınmalıdır. Arkadaş seçimi çok önemlidir. Cemaatle namaza devam ederek, tesbihatı ihmal etmeyerek Allah'ın yardımına mazhar olmaya çalışmalıdır.

Dua da mükemmel bir silahtır. Hem iyi bir eş nasip etmesi için dua etmeli hem iffetini lekelemeden yaşayabilmesi için dua etmelidir.

Göz ve kulağı, şehvet fitnesinin iki oltası olarak görmek gerekir.

Evlenemeyen kesinlikle, kendisine boş vakit bırakmamalıdır. Boş vakitler şeytan için sıçrama noktalarıdır. Salih ameller yapmaya çalışmalı, Allah rızası için insanlığa hizmet olan işlerde görev almalıdır.

Bekâr olan için uyku disiplini çok önemlidir. Uykunun azı veya çoğu tehlikeli görülmeli, istikrarlı ve nizami uyku alışkanlığı sağlanmalıdır. Ömrümüzün boşa harcanabilecek bir dakikası bile yoktur; alacağımız yol uzun ve çetindir. Geç uyuma, gündüz vakitlerinde uyuma gibi hatalardan uzak kalınmalıdır.

Bekâr Bilmeli ki:

• İsrailoğullarının ayağının kaydığı ilk fitne kadın fitnesidir. Bu ümmet de eski ümmetlerin gittiği yolu deneyecektir.

• Şehvet fitnesine karşı tedbir, fitnelerin hazırlayıcı zeminini kaldırmakla mümkündür. Müzik, erkek-kadın karışık meclisler, müstehcen resimler, geciktirilen evlilik fitneye kuluçka vazifesi görür.

• Evliliği zorlaştırıcı düğün ve benzeri yatırımlar bir tür şeytan tuzağıdır. Evlilik babamız Âdem aleyhisselamdan beri bize yazılmış bir kaderdir. İnsanların örfleri, anlayışları böyle önemli bir esası gevşetmemeli, yokuşa sürmemelidir.

• Gerek evlilik konusunda ve gerek diğer konularda kendisi için bir şeyi terk edene Allah, ondan daha hayırlısını verir. Bu bir kuraldır. Evlenip, iffetini koruma uğruna bir işi terk edene Allah, o evlilik sayesinde ondan daha hayırlısını verir. Bekâr, harama el uzatmamış olmak kadar büyük bir kazancı olmayacağını bilmeli ve o vasfını korumaya çalışmalıdır.

• Bekâr iyi bilmelidir ki, haramlar bir kereliğine delinerek afete dönüşür. İffetle ilgili işlerin tecrübesi, azı ve küçüğü olmaz.

• Bir şeyi daha bilmelidir bekâr: Evlilik bekârlıktan sonra bir nimettir. O nimet elde edilince o da kendine göre imtihanlarla gelecektir. Ona da hazır

olmak gerekmektedir.

• Bekâr için Allah Teâlâ'nın takdir ettiği imtihan şekli ile evli olan için takdir ettiği imtihan çeşidi değişik imtihanlardır. Erkek veya kadın herkes son nefese kadar imtihana hazır olmakla bu imtihanı kazanabilir. Aksi takdirde aldanır; bekârlık mı daha iyidir, evlilik mi gibi boş sorulara takılıp kalır.

Hubeyb de Gençti!

Mekke'nin fethinden sonra şirk, gücünü kaybetti. İslam, Arap yarımadasının hâkim gücü oldu. Şeytan, şirkin yerine yalancı peygamberlik ihdas etti. Güneyde yalancı peygamberler türedi. Bunlardan biri de Müseyleme isimli biriydi.

Müseyleme, peygamber olduğunu iddia etmişti. Medine'ye bir haberci gönderip, artık iki peygamberle yaşanacağını, Arapların yarısının kendisine, yarısının da Medine'ye bağlı olacağını söylüyordu.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Müseyleme'ye aklını başına almasını söylemek için bir elçi göndermeyi düşündü. Ancak Müseyleme aklıyla iş yapan biri değildi. Çılgın işler yapıyor, hunharca öldürüyordu.

'Müseyleme'ye kim gidebilir?' diye sordu Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem.*

Ashabın en gençlerinden biri: **'Ben giderim ya Resûlellah!'** *dedi.*

Sesin sahibi Hubeyb bin Zeyd idi.

Hubeyb *radıyallahu anh* yirmi iki yaşındaydı.

Hubeyb, annesi ile vedalaşıp, yola çıktı. Annesi, meşhur Ensar kadınlarından Nesibe idi.

Hubeyb *radıyallahu anh* Müseyleme'nin önüne çıktı. Ona Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellemin* emrini tebliğ etti. Müseyleme işi başka yöne çekmek istedi. Hubeyb'e, Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şehadet edip etmediğini sordu. Hubeyb:

*'***Şehadet ederim ki, Muhammed Allah'ın elçisidir.***'* dedi. Müseyleme tekrar:

*'***Benim de Allah'ın elçisi olduğuma şehadet ediyor musun?'** diye sordu. Hubeyb *radıyallahu anh:*

'Ben hiçbir şey duymuyorum!' diye cevap verdi. Müseyleme, Hubeyb'in kendisiyle eğlendiğini anladı. Cellâtlarını çağırdı. Kollarını kesmelerini emretti. Bir vuruşta kollarını kestiler.

Yeniden aynı soruyu sordu ona. Yine: **'Ben hiçbir şey duymuyorum!'** dedi. Müseyleme kızdı, etlerinin parçalara bölünmesini emretti. Cellâtlar parça parça oluncaya kadar kestiler Hubeyb'i.

Hubeyb, başı kesilmeden önce son söz olarak, Medine'ye selam gönderdi: **'Selam sana ya Resûlellah!**' dedi. Ashap, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellemin:*

'Ve aleykümüsselam Hubeyb. Ve aleykümüsselam Hubeyb. Ve aleykümüsselam Hubeyb!' dediğini duydular.

Hubeyb'in şehadet haberi Medine'ye gelince annesi Nesibe:

'Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellemin* düşmanı Müseyleme'yi öldürmeden gusletmek bana haram olsun!' diye yemin etti.

Kısa bir zaman sonra Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* vefat ettiğinde Ebu Bekir *radıyallahu anh* Müseyleme'nin üzerine ordu gönderdi. Nesibe *radıyallahu anhâ* o orduya katıldı. Müseyleme öldürülünceye kadar savaştı. O savaşta Nesibe'nin de kolu koptu.

Delikanlıya Acil Rehber

İmanın Hakkını Ver

Bilerek ve içini doldurmaya hazır olarak *'lailaheillellah*' demek gerekir. İman edip, kâfirler gibi yaşamak olmaz. Şirk, nifak gibi tehlikelerden korunmuş olduğuna dikkat et. İslam'ı bütün olarak kabul edip yaşadığımız zaman hakiki Müslüman oluruz.

Elbette eksiğimiz olur; eksiklerimizden ötürü Rabbimizin affına sığınır, vurdumduymazlık etmeyiz. Günah işlememeye çalışırız; kazara işlersek hemen tevbeye sarılırız. Günah bekletmeyiz.

İbadetsiz kalmayı çok tehlikeli görürüz. İbadeti de camide namaz kılmak, ramazanlarda iftarlara gitmek, yaşlanınca da haccetmek olarak sakın görme! Allah'ın razı olduğu her iş ibadettir. Evlilik de yerine göre ibadettir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimiz yoldan eziyet veren bir şeyi almayı imanın bölümlerinden biri olarak görmektedir. Mü'minin boş işi olmaz. Boş niyeti olur. Ondan da Allah'a sığınır.

İbadetlerin de seviyeleri vardır. En önemlisi farzlardır. Önce farzların hakkını ver. Sonra vacipler, sonra da sünnetler. Yalnız şunu bilmek gerekiyor: Bir işin ibadet olması ve Allah Teâlâ'nın ona sevap yazması iki şeyle mümkündür.

O iş, yalnız Allah Teâlâ için yapılacak, yani ihlaslı olacak bu bir. İkincisi ise o işin Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ve ashabının yaptığına uygun olması gerekir. İyi niyet de tek başına yetmez, uygunluk da. İkisi bir arada olmalıdır.

Namaz En Önemli İştir

Allah Teâlâ bu dini namaz üzerine kurdu. Kâfirlerle aramızdaki en bariz fark namazdır. Namaza göre bir hayat düzeni kur. Randevuların namaza göre olsun. İş oluştururken, bir yerde çalışmaya gireceğin zaman namazına göre hesap yap. Aç kal, namazsız kalma. Camide kılmanın erkekler için temel şartlardan sayıldığını unutma.

Hele Cuma namazını sakın kaçırmayasın, kalbin mühürlenir. Akşam toplantıların, gezilerin sabah namazını hesap ederek başlasın, bitsin. Namazı camide kılmayı, hatta imamla iftitah tekbirine başlamayı ilke edin; göreceksin Allah her işinde önünü açacak, zorluk görmeyeceksin. Girdiğin sınavların kolaylaşacak.

Namazların sünnetlerini de kaçırmaman gerekir. Namazı terk edenler önce sünnetleri terk ettiler. Şeytanın en önemli taktiklerinden biri, ibadetlerin sünnetlerini yıpratmaktır.

Eğer namaz denince senin için akan sular duruyorsa korkma! Sen Allah'ın himayesindesin, senin her işin yürür.

Cumanın Yeri Ayrıdır

Cumanın namazı da günü de farklıdır. Cuma namazı muhakkak cemaate katılmamız gereken bir ibadettir. En takva imam kimse onun arkasında kılmaya çalış Cuma namazını. Öyle bir tercih imkânın yoksa en kalabalık camiyi tercih et.

Cuma günü, duaların kabul olduğu önemli bir saat vardır. O saatin ne zaman olduğu bize açıklanmamıştır ki, bütün gün dikkatli olalım. Ona göre Cuma gününü iyi değerlendirmeye çalış. O gün Kehf suresini okumak önemli bir sünnettir.

Salâvatı İhmal Etme

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimize sevgimiz imanımızın gereği olan bir sevgidir. Ona saygımız, onunla ilgili her şeyde ortaya çıkmalıdır. Hadislerinden birinin yazılı olduğu bir kâğıt parçasını bile kullanırken dikkat ederiz. Onun adını anarken salâvat getirmeyi unutmayız. Onun için hususi salâvat getiririz. Sünnetine hizmet etmeyi, adının yayılmasını sağlamayı cihad görürüz.

Zekâtı Özle

İlk zekât vereceğin günü hasretle bekle. Zekât veren, Ebu Bekir yapılı Müslüman olmanın çok farklı olduğunu bil. Öyle olmak için dua et. Sadaka vereceğin zamanları hesaplayarak para biriktir. İlk sadaka verdiğin tarihi not al. Cimrilikten kaçın. Cimri ile dostluğunu ilerletme. Sadaka, burs almamaya çalış.

Riyayı Kara Listene Al

Allah için olmayan bir işin değersiz olacağını hatta başının derdi olacağını bilmelisin. Allah için yaptığına kulları karıştırma.

Ramazanda Sele Kapılma

İslam'a ve Şeriat'a karşı olanların bile ramazan orucu tutmalarını neye bağlıyorsun? Neden ramazanda herkesin Müslümanlık ruhu canlanıyor sence?

Nedeni şudur:

Şeytan, sünnete uygun olmayan işlerin yapılmasından rahatsız olmaz. Yapılmalarını teşvik bile eder. Mesela ramazan ayı zühd ve takva ayı, Allah'a yakın olma ayı, açlıkla eğitilme ayı iken şimdi ne olduğunu izleyebiliyor musun? Nasıl da ramazan ayı yemeklerle taştığımız bir ay oldu? Ramazan nasıl eğlenceye dönüştü.

Ramazanda teravih namazı diye kılınan namazın neresi namaza benziyor? Hani Kur'an azameti? Demek ki, aslından koparılmış, bize göre şekil almış bir ramazan çıktı ortaya. Nefislerimizi tatmin ettiğimiz ama adına ibadet dediğimiz işler yapar olduk. Kendi kendimizi aldatıyoruz.

Ramazan ayını fırsat bil. Her ramazanı senin için son ramazan olabilir diye değerlendir. Gecelerini ayrı, gündüzlerini ayrı değerlendir. Yılın bir ayını kurtar ki, o bir ay gerisine yetsin.

Her ramazanda bir hatana veda et, bir yeni hayra başla. Allah ömür verir de yaşarsan otuz yıl sonra cennete çok yakın bir mesafeye geldiğini hissedersin.

Ramazandan sonra da nafile oruç tutmaya çalış. Pazartesi, perşembe günlerini tutarsan büyük iş yapmış olursun.

Kur'ansız Müslümanlık Yoktur

Ne kadar Kur'an okuduğun, ne kadar Müslüman olduğunun ölçüsüdür. Ona doymak olmayacağını bil. Önce güzel bir okuyucu ol.

Sonra da onu anlamak için çalışanlardan ol. Onu anlamak sadece meal okumak değildir. Fıkıh bilmek de onu anlamaktır. Hadis bilmek de onu anlamaktır.

Kur'an ehli olmanın en tabii gereklerinden biri de ona hizmet etmektir. Kur'an okunmak için tahsis edilmiş bir yerin halılarını süpürebilirsin. Birilerinin onunla tanışması için aracı olabilirsin. Kur'an okuyan talebelerin çamaşırlarını yıkayabilirsin. Ona hizmet olsun da ne olursa olsun mantığıyla hareket et.

Gençleri Harap Eden Beş Şeydir:

Şüpheler,
Şehvetler,
Arkadaşlar,
Boş vakitler,
Hedefsiz evler.

Haccı Hasretle Bekle

Hacca gideceğin gün için yirmi yıl para biriktirsen çok değildir. Yıllarca Kâ'be'nin etrafında kalbin dönsün. Bir gün oraya vardın mı bedeninin döndüğünden haz alırsın. O zaman orada Rabbini bulursun. Haccı rüyalarında görmeye çalış. Medine'ye ziyaret için kalbin yerinden çıkacak gibi olsun. İman budur.

İstiğfar Hayattır, Tevbe Şarttır

Küçük-büyük günah ayrımı yapmadan, her hata için tevbeye alışmak lazımdır. İstiğfara alışmış bir dil sahibini kurtarır. Seyyidülistiğfar'ı kesinlikle ezberle, sabah akşam tekrar et.

Cehaletten Kaç

Allah'ın cahil dediklerinden olmamak gerekir. Kur'an, hadis, fıkıh bilgin olsun. O derslerin yapıldığı bir ilim meclisine müdavim ol; kurtulursun. Dünya ilimlerinde ve imkânlarında geri kalma; herkestekinden daha iyisi sende olabilir. Yeter ki dünyalığa esir olma.

Dertli Adam Ol

İnsanlığı dert edin. İslam'ı dert edin. Anneni babanı dert edin. Ülkeni dert edin. Sırf kendisi için yaşayan küçük kafalılardan sakın olmayasın.

Bir vakfa, bir derneğe katıl. Orada Allah için hizmet et. Yeteneklerinle uyumlu bir alan bulup o alanda dinine hizmet etmeye çalış.

Müslümanların durumlarını iyi izle. Küçük bir coğrafyada tıkanıp kalma.

Kötülüklere karşı savaşanlardan ol. İyiliği emret. Kendini İslam'ın kalelerinden birini bekleyen muhafız yerine koy. Sen olmasan din gider diye düşün. Ama başkalarına anlatıp kendini unutma; çelişki içinde olma. Kurtar ve kurtul.

Yaptıklarında Allah'a tevekkül et. O'ndan başkası için bir iş yapma.

Senin cihadın bu olsun.

Böyle başladığın bir cihadın seni en zirveye götüreceğini bil. Gün olur, başka türlü cihad gerekirse ona da katılmayı hedef edin kendine.

Önce Allah Sonra Anne Baba, Unutma

Ne yaparsan yap, dünyada huzurun ahirette de cennetin annen ve babanın elindedir. Onların dini olmasa bile sen dininden dolayı onlara iyi davran. Onların üzüldüğü bir işi asla yapma. Onların ellerini ve ayaklarını öpmekten çekinme.

Ölçün şudur:

'Sen ve malın babanınsın!'

Annenin hakkının babanın üç katı olduğunu da bil. Onların yakınlarını da ihmal etmemen gerekir.

Yumuşak Ol

Kuralımız şudur:

'Allah, yumuşaklığa verdiği başarıyı sertliğe vermez.'

Yumuşaklığın, cesaretinin kırılması şeklinde olmasın. Kullardan korkma. Onları yaratandan kork yeter.

İyilerden Başkası Bize Yakın Değildir

İyinin kötü arkadaşı olmaz. Olursa o da iyiliğini ispat edemez. Sevimsiz ahlâkı ve tavırları olanla beraberlikten kaçınmalısın.

Müslüman'a Eziyet Etme

Ona eziyet etmediğin gibi, eziyetine karşı ona yardım et. Müslüman'ı yalnız bırakmak suçtur. Gıybet, dedikodu, yalan suçtur, bilesin. Allah için sev, Allah için buğz et.

Kadın Fitnesinden Uzak Kal,

İffetini Korumayı Cihad Bil

Kadın-erkek karma meclislerden kaçın. El altından şehvetini kışkırtan yayınlardan kaç. TV'ye kapılma. Kadınların erkeklere, erkeklerin kadınlara benzeşmesinin haram olduğunu unutma. Yabancı kadınla tokalaşma.

Ömrünün Kıymetini Bil

Okuduğun, yazdığın değerli olsun. Sporun işe yarasın. Dostluğun bereketli olsun. Arkadaşlığın faydalı olsun. Seviyesiz iş yapma. Yemeklere boğulma. Ye, iç, israf etme. İsraf etmek sadece yemek dökmek değildir. Mideni yıpratman da bir israftır.

İyi Arkadaş, İyi Komşu Ol

Müslüman, sevilen insan olur. Arkadaşlarının özlediği, bir nedenle senin komşun olanların imrendiği biri olman sana yaraşır.

'Bir adam görüyorum.
Ne dünyalık bir iş yapıyor ne ahiretlik.
O adam, o haliyle gözümden düşüyor.'
Ömer bin Hattab radıyallahu anh

YUMUŞAKLIK PEYGAMBER AHLÂKIDIR

Hangi Müslüman?

Kaşlarını oynatması talimat yerine geçen, bir sözü asla ikilenmeyen, emirlerine itirazın ilahî bir emre isyan sayıldığı hasletlerin sahibi Müslüman mı?

Konuşmaya cüret edemeyen, en tabii hakkını arayamayan, her türlü yükü taşımaya namzet, sessiz, tepkisiz tipin sahibi Müslüman mı?

Hangi Müslüman ideal olanı temsil eder acaba?

'Sert Müslüman' ideal olansa, rahmet ve şefkat dini olan İslam'ın inceliklerini, letafetlerini nasıl icra edecektir? 'Sessiz Müslüman' ideal Müslüman'sa, cihad ve küfür ehline gösterilmesi gereken gılzatı kim icra edecek?

Sorular doğru olmasına doğrudur ama biz bir çıkmazda değiliz. Uçlarda dolaşmamızı gerektirmeyecek dengeyi ve uygunluğu bize öğütlemiş bir dine iman ettik elhamdülillah. Sertlik veya gevşeklik genel bir karakter olduğu zaman din değildir.

Sertlik gereken yerde sert, esneklik gereken yerde de esnek olmak ise dindir. Dinin yegâne örneği ve önderi olan sevgili Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* efendimiz öyleydi. Elinde kılıcıyla '*Ben Abdullah'ın oğlu Muhammedim*!' dediği gün düşmanlarına korku saldı, iman edenlerine de cesaret verdi. O gün o sertlik gerekiyordu öyle oldu. Ağlayan bir çocuğun yanında da onun seviyesinde, onun derdine ortak biri oldu.

Kuşu öldüğü için mahzun olan küçük bir çocuğun derdiyle ilgilenmeyi uygun buldu. Ona şakalar yaptı, moral bulmasına yardım etti. Sürekli soğuk veya sürekli sıcak değil mevsimine göre uygun olan kıvamda olduğu zaman soğuk veya sıcak yerindedir, gereklidir.

Müslüman, kalıptan çıkmış bir robot olamaz. Ağlayan gözle, neşe saçan göz aynı kafatasında olduğu zaman beklenen Müslüman ortaya çıkar. Cenazede matemi, düğünde neşeyi, çocukla çocuksu olmayı, heybet gereken yerde de heybeti sergilemek sünnettir.

Biz, Müslüman olarak yeni bir tip arayışı içinde asla olmayız/olamayız. Tipimiz, Kur'an'ın çizdiği, Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*de şekillenen tiptir. O, yirmi üç yıl o tipi çizmek, ispat etmek için yeryüzü toprağında bulundu. Bütün çilelere bunun için katlandı. Bunun için hicret etti. Bunun için cihad etti. Kur'an bunun için ayet ayet indi.

Dedelerimizden gördüğümüz, köylerimizde, mahallemizde uygulanan delikanlı adam, pala bıyıklı, bir kere soru sorulabilir, talebi emir, işareti söz

sayılan aile büyükleri aramızdan biridir; ama sünnet mizaçlı kimseler değildirler.

Kendi çocuğuna bile üst/alt muamelesi yapan, Müslümanların zenginine ayrı, fakirine ayrı bir muamele yapabilenin ahlâkı özürlüdür.

Giyiminden, söz ve davranışlarına kadar her işi döküntü olan Müslüman da özürlüdür.

Küfrün karşısında aziz, mü'minin yanında alçakgönüllü, evinde müşfik, işinde ciddi, ibadetinde ihlaslı, sözünde doğru mü'min, Allah'ın Kur'an'da övdüğü mü'mindir. O mü'minin ciddiyeti de, tevazuu da İslam'a yarar getirir. Zira o nerede neyin gerektiğine vakıftır. Adımları şuurlu, bakışı basiretlidir.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*e ne kadar muhtacız şimdilerde! Onun sünnetine göre yaşamak ne kadar elzem oldu bizim için. Sünneti sadece sakal ve misvaktan ibaret olmayan, oturmanın, yemenin, konuşmanın, kimlik oluşturmanın da bir sünneti olduğunu, misafirliğin bile sünnete uygun olduğunda misafirlik olacağını ve ibadete dönüşeceğini idrak etmemiz bizim için ne büyük bir çığır açacaktır. Ah bir anlayabilsek, sünnete göre yaşamanın önemini, ah!

Yumuşaklık

Hadislerde geçen ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellemin ahlâkı olarak tanıttığımız yumuşaklık şudur:

Söz ve hareketlerde kolay olanı tercih etmek, nazik olmak, üzmemeye çalışmak, karşıdaki insanın duygularına da dikkat etmek, sert ve kaba üslûp kullanmamaktır. Bir söz söylemek için kelime seçilirken, daha nazik olanı tercih etmek yumuşaklıktır.

Allah Teâlâ'nın yumuşak olması ise kulları için zorluk dilememiş olmasıdır.

Yumuşaklık, yerinde ve gerekli olduğu zaman değerlidir. Aksi takdirde zillet olur ki, Müslüman zillete asla razı olmaz. Mesela, bir kâfirle sosyal ilişkiler gereği konuşulurken nezaket tercih edilir.

Mesele onun Müslüman olmayışına dayanan, bizim de Müslümanlığı esas almamızdan kaynaklanan bir noktaya gelince asla yumuşak olamayız. O zaman esas olan vakardır.

Müslüman Yumuşaktır

Çünkü İslam'ın peygamberi yumuşaklığı Allah'ın rızasına daha yakın tavır olarak göstermiş ve övmüştür. Yumuşaklıkla elde edilecek olanın sertlikle elde edilemeyeceğini bildirmiştir. Sevgili Peygamber *aleyhisselam* efendimiz buyurdular ki:

'Allah azze ve celle yumuşaktır, yumuşaklığı sever. Sertlikle vermediğini yumuşaklıkla verir.' (Müsned-i Ahmed, 16925)

'Yumuşaklıktan engellenen, hayırdan da engellenmiştir.' (Müsned-i Ahmed, 19465)

'Allah, bir ev halkına hayır dilerse onların içine yumuşaklık koyar.' (Müsned-i Ahmed, 24931)

Ashaptan Malik bin Huveyris *radıyallahu anh* diyor ki:

Yaşları birbirine yakın gençler olarak Resûlullah *sallallahu aleyhi ve selleme* gitmiştik.

Yirmi gün kadar onun yanında kaldık. Merhametli ve yumuşaktı. Bizim ailelerimizi özlediğimizi anlayınca bize buyurdu ki:

'Dönün. Ailelerinizin yanında kalın. Onlara da öğretin. Namaz kıldırın. Namaz vakti gelince içinizden biri ezan okusun, en büyüğünüz de namaz kıldırsın.' (Müslim, Mesacid, 53; Buhari)

'Kime yumuşaklıktan pay verilmişse hayırdan payını almıştır. Kim de yumuşaklıktan engellenmişse hayırdan engellenmiştir.' (Tirmizi, Birr, 67)

Bu da Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*in dualarından biri:

'Allahım!

Kim, ümmetimin işlerinden birini üstlenir de onlara zorluk çıkarırsa sen de ona zorluk çıkar. Kim de ümmetimin işlerinden birini üstlenir de onlara yumuşak davranırsa sen de ona yumuşak davran.' (Müslim, İmare, 5)

Abdullah bin Mesud *radıyallahu anh* anlatıyor:

Bir yolculukta Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ile beraberdik. O ihtiyacı için uzaklaşmıştı. Bir kuş gördük, iki yavrusu vardı. Yavrularını aldık. Hayvan kanat çırpmaya başladı. O esnada da Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* geldi. '*Bu hayvanı kim ürküttü böyle, verin yavrularını ona!*' buyurdu. (Ebu Davud, Edeb, 175)

Cabir bin Semure *radıyallahu anh* diyor ki:

Bir defasında Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*le beraber öğlen namazını kıldım. Sonra evine doğru çıktı. Ben de onunla çıktım. Çıkışta

çocuklarla karşılaştı. Tek tek onların yanaklarını okşadı. Benim de yanağımı okşadı. Elinden bir serinlik ve koku geldi bana. Sanki bir koku şişesinden çıkmış gibiydi eli. (Müslim, Fadail, 21)

'Sizden biriniz insanlara namaz kıldırdığında hafif tutsun; onların arasında zayıf, hasta, yaşlı vardır. Kendi kılarken dilediği kadar uzatsın.' (Buharî, Ezan, 62; Müslim)

'Size, kim ateşe haramdır, ateş kime haramdır onu bildireyim mi? Yakın duran, kolay ve yumuşak olana!' (Tirmizi, Sıfetülkıyame, 45)

Sad bin Ebi Vakkas *radıyallahu anh* diyor ki:

Ömer, Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*in yanına girmek için izin istedi. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*in yanında Kureyş'ten kadınlar vardı; seslerini yükseltmiş olarak onunla konuşuyorlardı. Ömer'in izin istediği söylenince kadınlar örtülerine büründüler. Ömer'e izin verildi, içeri girdi. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* gülmeye başladı. Ömer dedi ki:

'Allah mutluluğunu artırsın ya Resûlellah!' Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki:

'Şu kadınlara hayret ettim. Benimle beraberdiler. Senin sesini duyunca örtülerine büründüler.' Ömer:

'Sen saygıya daha layıksın ya Resûlellah.' Sonra kadınlara hitap ederek dedi ki:

'Ey kendi nefislerine düşman olanlar! Benden çekiniyor da Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*den çekinmiyor musunuz?' Kadınlar da dediler ki:

'Evet. Sen Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*den daha sert ve daha katısın.' Sonra Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

'Nefsimi elinde bulundurana yemin ederim, seni şeytan bir yolda görse başka bir yola geçer.' (Buhari, Fadailussahabe, 6; Müslim)

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*in yirmi üç yılda büyük bir insan kitlesini etrafında toplamasındaki başarının nedeni de yumuşaklığıdır. Âl-i İmran suresinin 159.ayetinde bu sebep çok açık bir şekilde beyan edilmiştir.

Tevbe suresinin 128. ayetinde Allah Teâlâ, peygamberini ümmetine düşkün, merhametli ve nazik olarak tanıtmaktadır. Onun bu yumuşaklığı nedeniyledir ki, bulunduğu mescide bevl eden bedeviyi tartaklamak isteyen ashabını engellemiş, hatta o kişinin bevlini kesmemelerini bile tembih etmiştir.

Gerekçe

Yumuşaklık,
cennete ulaştıran yollardan biridir.

Peygamber *aleyhisselamın* ümmetine tavsiye ettiği ahlâkıdır. Peygamber karakteridir.

İmanda olgunluk, İslam'da kalite simgesidir.

Allah'ın rızasına, insanların sevgisine vesile olur.

Kardeşlik bağlarını güçlendirir.

Kin ve düşmanlığın kalkmasına yardımcı olur.

İlişkilerde bir süs güzelliğindedir.

İslam'a davette yumuşaklık daha çabuk kazandırır.

Rızık temininde bereket sebebidir.

Marufu emir ve münkeri nehyetmede tesir sebeplerindendir.

Yönetici yumuşak olduğunda, işinde Allah'tan yardım görür.

Hayır, istemekle değil sebeplerini elde etmekle yakalanır; yumuşaklık onun sebeplerindendir.

Yumuşaklık, kişinin derin anlayışına ve hikmetine işarettir.

Yumuşak Noktalarımız

Aile içinde yumuşak huyluyuz. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* kimseyi eliyle dövmedi. Ne hanımları, ne hizmetçileri ne de çocukları ondan bir tek tokat yediler. Allah'ın dinine ait şeylerin dışında sinirlenmedi. Ev halkının isteklerine tatlılıkla muamele etti. O, bizim Peygamberimizdir, örneğimizdir. Onu, camiden önce evlerimizde bulduk.

Özellikle çocuklara yumuşaklık çok önemlidir. Onlarla ilgilenmeyi, isteklerinden makul olanları karşılamayı, hatalarını görmemeyi peygamberimizin izinden gitmek olarak algılarız. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bizzat kendisi çocuklara selam verir, selama da o başlardı. Onları över, tembihlerde bulunsa da azarlamazdı.

İşçiye, hizmetçiye, dilenciye yumuşağız. Yanlışları düzeltirken, iş verirken, uyarırken en nazik olanı tercih ederiz. Dilencinin isteğine olumlu cevap veremeyeceksek bile ona katı davranıp gönlünü incitmemeye çalışırız. Veremezsek, bari üzmeyiz.

Öğretirken gayet yumuşağız. Yumuşak muallim, sert muallimden daha çok yorulur; ama hedefine daha çok ulaşır; o sevilir, sevildiği için de öğrettikleri kalıcı olur, öğrettiğinin semeresini görür. Yumuşak muallim, yumuşak anne/baba çok; yorulur ama çok dua alır, çok hayır görür. Yorularak çok kazanır, uzun zaman kazanır.

Günahkârlara, hatalılara nasihatte, emri bilmaruf ve nehyi anilmünkerde yumuşaklık kazandırır. Allah Teâlâ Musa ve Harun *aleyhimesselamı* Firavun'a gönderirken iki şey dikkati çekmektedir. Bunların birincisi: Allah Teâlâ, Firavun'un azdığını haber vermektedir. İkincisi ise: Onunla yumuşak sözlerle konuşmalarını emretmektedir. Kalbinin rikkate gelme ihtimalini hatırlatmaktadır.

Firavun'a gidip konuşanın bile nazikliğinden fayda umulmakta ise diğer şartları ve şahısları çok daha iyi takdir etmemiz mümkündür.

İbadetlerde yumuşaklık esastır. Hac ibadeti esnasında, camide, kurban kesiminde, ibadet olan her yerde yumuşaklık ibadetin ruhuna daha yakındır.

İnsanın kendisine bile yumuşak davranması, ibadet ederken dahi istenen bir şeydir. Gece boyu namaz kılmak, sürekli oruç tutmak, malının tamamını infak etmek tavsiye edilmemiştir.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* sahih bir hadiste buyuruyor ki:

'Bu din kolaydır; onu yokuşa süren altında kalır.' (Nesai, İman, 28)

Bu, büyük hedefe adım adım gitmeyi tavsiye eden bir uyarıdır. Heyecanlanıp, hızlı kalkış yapan hedefine varmadan çökmek zorunda kalabilir. Kişinin kendisine merhametsiz davranması bile yanlıştır. Hızlı başlayıp, hedefe varmadan çökmektense, istikrarlı ilerleyip hedefe varmak evladır. Bunun için hadislerde dengeli yürüyüş tavsiye edilmektedir.

Ahmed bin Hanbel ve Ebu Davud'un rivayet ettiği bir hadiste, kaldırabileceğin kadar yükün altına girme tavsiye edilmekte ve kul bıkmadan Allah'ın bıkmayacağını, Allah'a en sevimli olan amelin az da olsa devamlı olanın olduğu bildirilmiştir. İbadetler üzerinden bitkin hale gelmek, kendine acımıyor olmak bir fazilet olarak görülmemelidir.

Seleften nakledilen, onların sabahlara kadar ibadetle yoğrulduklarına, aç kalıp yemediklerine dair itiraz için şunu bilmekte yarar vardır:

a- Onların bu tavrı gayet samimi ve gösterişten uzaktı. Yaşadıkları ortam da böyle bir şeye müsaitti. Onlar kendilerini ibadete verince aç bıraktıkları aile fertleri olmadı; her hakkı yerine oturttuktan sonra yapacaklarını yaptılar. Bir yapıp bir bozmadılar.

b- Her şeye rağmen mesela ashap arasında bu tür haberlere konu olanlar çok değildir. Ashap arasında yaygın olan, hayatı bütün dengeleriyle yaşama tarzıdır. Tabiin için de aynı şeyden söz edebiliriz. Hayatı bir kenara iterek, ibadet yoğunluğuna dalanların ya da ibadeti o tarz anlayanların sayısı, genelleme yapmamıza yetecek kadar kalabalık değildir. Bu nedenle kişinin kendine sert davranması şeklindeki uygulama 'dinî' olma vasfını kazanmaz.

Bu kitap okumada bile tatbik edilebilir. Bilgi açığını kapatmak için kalınlığına ve ağırlığına göre okunmak istenen kitaplar bir tür sıkıntı kaynağıdır. İnsan, kitabı bile seviyesine ve imkânına göre okumalıdır.

Arkadaşlık ve kardeşlik ilişkilerimizde esas olan yumuşaklıktır. Birbirimize kanat germiş olmamız mü'minliğimizin gereğidir. Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* yolda yürürken, kafile hızlandığında bir miktar geri kalır, hayvanı zayıf olduğu için hızlı gidemeyenlerle beraber yola devam eder, onların gönlünü alacak sözler söyler, dua ederek morallerini düzeltirdi.

Özellikle Müslümanlara ait bir işin başında bulunanların yumuşaklığı önemsenmelidir. Müslümanların en üst yöneticisinden, bir dairedeki memuruna kadar herkes için geçerli bir kuraldır bu. Bilinmelidir ki, Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ümmetine zorluk çıkaran bürokrata beddua etmiştir. Kolaylaştırana da dua etmiştir.

Namaz kıldıran imam da yumuşak ve anlayışlı olmak zorundadır. Namazın hakkını vermeyi ilke edindikten sonra, insanların özel durumlarını da dikkate almalıdır. Namaz ve camide icra edilen herhangi bir iş, imamın veya görevlinin durumuna göre değil, Müslümanların durumuna göre tanzim edilmelidir. Müslümanların namaza ve namaz kıldıran görevlilere saygıları suiistimal edilmemelidir.

Hayvanların da yaratanının bulunduğunu bilmek, onlara da yumuşak bir muamelede bulunmayı gerektirir. Yiyeceğinin tam verilmesi, yaratılışına uygun bir şekilde kullanılması, eziyet edilmemesi, eğlenmek için kullanılmamaları, keserken en eziyetsiz şekilde kesilmesi yumuşaklığın gereğidir.

Yanlış Düşünce

Yumuşaklığı bir tür şahsiyetsizlik, pasiflik olarak görmek, delikanlılığa yakıştıramamak hatadır. İnsanın hakkına sahip olmasıyla, hakkını ararken hırçınlaşması, ağız ölçülerini bozması aynı şey değildir. Yağcılık ve dalkavukluk bir tür yumuşaklık değildir. Yumuşaklık, yaşam ve anlayış tarzıdır. Daha sertini söyleyebilecekken yumuşağını söylemek, vurabilecekken vurmamak başka şeydir.

Riskli Çizgi

Mü'min için yumuşaklıkla, vakar/izzet arasında bir çizgi vardır. Yumuşak olma adına vakarımızı zedelemekten kaçınacağımız gibi, vakar adına zulüm yapmaya tevessül etmeyeceğiz. Bu çizginin hassaslığı ortadadır. Zira yumuşaklık bir peygamber emridir.

Diğer emirleri gibi bu da bizim için bir sevap kaynağıdır. Bir işin sevap kaynağı olması, onun yerine getirilmesinde imtihan boyutunun bulunduğunu gösterir. Yumuşaklık, bazı sıkıntıları beraberinde getiriyor olsa bile neticede kazandırdığına bakarak sebat etmek gerekir.

Yumuşaklığımız, mesela cihadı kaldıran bir durum değildir. Tam aksine cihadı bile yumuşaklık ilkesi ile eda etmemizi gerektirmektedir. 'Öldürürken bile kaba davranmama' emri başka nasıl anlaşılabilir?

FATIMALIK SORULARA
ZEHRALIK CEVAPLAR

Peygamber doğuran, Sümeyye, Esma, Âsiye, Meryem, Hadice, Âişe olan, ama örneksiz ve öndersiz kaldığı için bocalayan, ayağının altına konmuş cenneti bir kenardan izlemeye mahkum bırakılan, en kolay, en fıtrî dini daha zor yaşayacağını zannederek elindeki kuşu uçuran, taklit bataklığında bocalayıp nesillerimizi emanet edeceğimiz en değerli varlığımız iken en tartışmalı varlığa dönüşen kadınların

-analarımız, eşlerimiz, kızlarımız- mini bir nefis muhasebesi.

a - "Ortada Bir Müslüman" mı, Yoksa "Adına Layık Bir Müslüman" mısın?

1- Yetimle ilgilendin mi?

a. Bir yetimi büyüttüm.
b. İlgilendiğim oldu.
c. Nasip olmadı.

2- Miskinlerle ilgilendin mi?

a. Fakir bir aileyle ilgileniyorum.
b. İmkân buldukça…
c. Programlı değil.

3- Ekonomik durumundan razı mısın?

a. Sabrediyorum.
b. Razıyım.
c. Şükürde yetersiz kalıyorum.

4- Haset ettiğin oluyor mu?

a. Cömertlik ve ilimde haset ederim.
b. Dünyalık şeylerde gözüm olmaz.
c. Müslüman'ın güzel huyuna haset ederim.

5- Evden dışarıya sık çıkar mısın? Caddeleri dolaşılır buluyor musun?

a. Evde kalmayı daha hayırlı buluyorum.
b. Utanç duyarak ihtiyaçlarımı görüyorum.
c. Dışarıya çıkmak da mecburiyet.

6- Sürekli sadaka verme ilken var mı?

a. Sokakta gördüğüm dilencilere veririm.
b. Muhtaç olanlara sürekli veriyorum.
c. Az da olsa sürekli veririm.

7- Sürekli Kur'an okuyor musun?
a. Her gün bir cüz okuyorum, elhamdülillah.
b. Sadece mübarek gece ve günlerde Yasin okurum.
c. Her Ramazan ayında mukabeleye katılıyorum.

8- Kur'an ezberine yeniler ilave ediyor musun?
a. En büyük arzum hafız olmak, az da olsa sürekli ezberlemeye çalışıyorum.
b. İnşallah hafız olacağım, evde hep Kur'an ile meşgulüm.
c. Pek fazla vakit ayıramasam da bilmem gereken sure ve ayetleri zaman zaman ezberliyorum.

9- Namazların sünnetlerini tam kılabiliyor musun?
a. Sünnet namazı hiç terk edilir mi? Hep kılıyorum.
b. Çok nadiren terk etmişimdir, sünnet namazlara önem veririm.
c. Bazen, işlerin yoğunluğundan kılamıyorum.

10- Diğer nafile namazları kılabiliyor musun? Kaza namazı planın var mı?
a. Başlamayı çok istiyorum.
b. Vaktimi nafile namazla değerlendiririm.
c. Kendimi nafile namazlara göre ayarlıyorum.
d. Kaza namazlarım uykularımı kaçırıyor.

11- Nafile oruç ne kadar tutabiliyorsun?
a. Her pazartesi ve perşembe günleri oruçluyum.
b. Ayda üç gün oruç tutarım.
c. Sadece belirli meşhur günlerde nafile oruç tutarım.

12- İzlediğin bir zikir programın var mı? Sabah şunu, akşam şunu okurum diyebiliyor musun?
a. Sadece tesbihat yaparım.
b. Bir vird kitabım var, değerli vakitleri zikirle geçiririm.
c. Sürekli yaptığım birkaç virdim var.

13- Ayda bir İslamî kitap –küçük de olsa- okuyabiliyor musun?

a. Daha fazlasını yapmaya çalışırım.
b. Mutlaka okurum, kitap tavsiyesi alırım.
c. Elime geçtikçe okurum.

14- İlmi bir dergi izleyebiliyor musun? İzlediğini okuyabiliyor musun?

a. Dergi konusunda yetersiz bilgim var.
b. Belirli bir dergiyi devamlı olarak takip ediyorum.
c. İlgilendiğim bir dergi var ve içinden mutlaka bazı yerleri okurum.

15- TV dizilerini izliyor musun? TV önünde oturmayı nasıl buluyorsun?

a. TV ile ilgilenmem, benim vaktim çok daha değerlidir.
b. Dizilerle ilgilenmiyorum, fazla da TV izlemem.
c. Hiç değer verilecek dizi var mı ki?
d. Maalesef izliyorum. Telef ettiğim o vakitlere de esef ediyorum.

16- Müzik seviyor musun? Helaldır herhalde gibi bir savunma yaptığın oluyor mu?

a. Müzik dinlemek caiz değil, hiç dinlemem.
b. Radyoda dinliyorum; ama dikkatli davranıyorum.
c. Hoşlanıyorum ve genellikle dinlerim.

17- İzleyip etkilendiğin bir ders halkası var mı?

a. Bir sohbet grubumuz var.
b. Var ve sürekli katılırım.
c. Olmasını isterim.
d. Boşluğunu hissediyorum.

18- Namaz kaçırdığın oluyor mu? Sabah namazını öğle namazı kadar rahat kılabiliyor musun?

a. Sabah namazları dışında kaçırmıyorum.
b. Namaz kaçırmıyorum; ama sabah namazları zor geliyor.
c. Namazlarımız gözümüzün nuru hep vaktinde kılmaya çalışıyorum.

19- Namazları vaktinde kılmak, geciktirmemek gibi bir titizliğin oluyor mu?

a. Vakit girince işimi bırakır, namazımı kılarım.
b. Sürekli olarak vaktinde kılamıyorum.
c. Aslında gereken önemi göstermiyorum.
d. Misafirlik gibi zorunlu haller dışında geciktirmiyorum.

20- Namazda rahatlayabiliyor musun? Sen namazda iken dünya bir kenarda oluyor mu?
a. Namazda kendimi buluyorum ve zevk alıyorum.
b. Namaza kendimi veremediğim oluyor.
c. Namazdayken dünyevi işleri düşünmeden yapamıyorum.
d. O seviyeye nasıl gelinir merak ediyorum.

21- Arkadaşlarınla telefon görüşmelerin nasıl oluyor? Zaruri görüşmeler mi yapıyorsun, muhabbet mi ediyorsun?
a. Sadece gerekli olduğu zamanlarda görüşürüm.
b. Bazen muhabbet ediyorum.
c. Ölçüyü kaçırmamaya çalışıyorum.

22- İsraftan ne anlıyorsun? "Vakit israfı, ömür israfıdır." diye bir anlayış ve idrakin var mı?
a. Her işim planlı ve programlıdır, israf yapmam.
b. Daha çok maddi israfa dikkat ederim.
c. Her nimet değerlidir, israf edilmemeli diye düşünürüm.
d. Düşünmesine düşünüyorum da uygulama olmuyor.

23- Uykun disiplinli mi?
a. Yatma ve kalkma saatim belirlidir.
b. Disiplinli olmamakla birlikte uyku zamanıma dikkat ederim.
c. Pek dikkat edemiyorum.
d. Ömrümü uyku yedi bitirdi.

24- Gıybet ediyor musun? Gıybet ettikten sonra gidip helallik dilediğin oldu mu?
a. Bugüne kadar bizzat bu nedenden dolayı kimseden helallik almadım.
b. Maalesef sohbet esnasında gıybet oluyor.
c. Gıybet etsem de mutlaka helallik dilerim.

25- Söz taşıdığın oldu mu? Sana söylenen sözde güvenilir misin?

a. Bir Müslüman kesinlikle dedikodu yapmaz ki!
b. Olmaması lazım; ama yaptığım oldu.
c. Müslüman'a güvenmek gerek, sır kişide kalır.

26- Kalbinde katılık hissettiğin olur mu? Ne yaparsın?
a. Dua ederim.
b. İnfakta bulunurum.
c. Halimi düşünür ve ağlarım.
d. Allah dostu bildiklerimden yardım isterim.

27- Riyaya bulaştığın oldu mu?
a. Riyadan uzak kalmak için hep dua ederim.
b. Tövbe ettim ve pişman oldum.
c. Dikkat ediyorum; ama bulaştığım oluyor.

28- Allah korkusundan gözyaşı akıttığın ve kendine çekidüzen verdiğin oldu mu?
a. Bazen günahlarımı düşünür, ağlarım.
b. Kendimi zorlarım; ama kalbimi yumuşatamıyorum.
c. Zaman zaman kendime söz veririm.

29- Cenazelere katıldığında, ölümle ilgili konular anıldığında, yakınlarından birini kaybettiğinde etkilenmen uzun sürüyor mu?
a. Uzun süre ölüm korkusu yaşıyorum.
b. Biraz zaman geçince dünya işlerine tekrar dalıyorum.
c. Yaşamımı derinden etkiliyor.

30- Pişirip yediğin ve yedirdiğin yiyeceklerin ne kadar helal olduğuna dikkat ediyor musun? Sadece çalınan şeyleri mi haram görüyorsun?
a. Her yiyecekte bu konuya dikkat ediyorum, helal yiyecek ve markaları alıyorum.
b. Eşimin getirdiği her şeye güveniyorum.
c. Bugüne kadar sorgulamayı hep ihmal ettim.

b- İslamî Çalışmalara Katılma:

1- Başkalarına dini bilgiler aktarabiliyor musun? Dini hizmetleri sadece hocalara ait bir görev mi telakki ediyorsun?
a. Öğrendiklerimi ailemle paylaşır ve öğretirim.

b. Dini bilgileri insanlara ulaştırmak hepimizin görevidir.
c. Bu konuda kendimi eksik buluyorum.

2- Komşuluk ve akrabalık ilişkilerinizi, sılayı rahimi dinine hizmette bir araç olarak kullanabiliyor musun?

a. Ziyaretlere özen gösterir, insanlara ulaşma vesilesi görürüm.
b. Her ziyaretimde insanlara dini anlatmaya çalışır, ziyaretlere anlam katarım.
c. Ziyaretimde hediyeler verir, bunu dine hizmete vesile kılarım.
d. Ne yazık ki, TV ziyaretimizi sabote ediyor.

3- Allah ve Resûlünün hoşlanmayacağı bir şeyi evinden kaldırmak veya evine hiç sokmamak için ne yapabiliyorsun?

a. O şeyden kurtulmak için aileme nedenini açıklar ve ikna ederim.
b. Bu şeyin yerine doğrusunu getiririm ve aileme bunun nedenini açıklarım.
c. Allah'ın sevgisine kavuşmak için fedakâr olmamızı öğütlerim.

4- Evinin zikirli ve Kur'anlı bir ev olması için neler ürettin? Ürettiklerinde başarılı oldun mu?

a. Bunu yapmak için biraz geç kaldım.
b. Çocuklarıma Kur'an öğrettim ve birlikte düzenli okuyoruz.
c. Bizi Allah'ın zikrinden uzak tutacak her şeyden uzaklaştık.

5- Müslümanların dertlerini sadece haberlerden mi izliyorsun? İslami dernek, vakıf vb. kurumların faaliyetlerine katıldığın oluyor mu?

a. Maalesef bir kurumla ilişkim yok, katılanlar nasıl vakit bulurlar bilmiyorum.
b. Maddi ve manevi yardımda bulunduğum bir kurum var.
c. İslami dernek veya vakıfları hem takip ediyor hem de onların çalışmalarına bizzat katılıyorum.

6- Çocuk eğitiminden ne anlıyorsun? Çocuğunun iyi bir diploma sahibi, iş sahibi olması sence yetiyor mu? Bir mü'min olarak onu kendi zamanına göre mi, onun yaşayacağı zamana göre mi yetiştiriyorsun?

a. İslamî bir eğitim alması için çalışıyorum, diploma ve işten daha öncelikli konularımız var.

b. Ona İslami bir kişilik kazandırıyorum, Müslümanca nasıl yaşaması gerektiğini öğretiyorum.

c. Asıl önemli olanın her zaman ve durumda İslam'dan ödün vermemek olduğunu öğütlüyorum, diploma ve iş hayatının buna göre şekillenmesi gerektiğini söylüyorum.

7- Çocuğunun din eğitimine ne kadar zaman ayırıyorsun? Öğrettiklerinin uygulamasını ne kadar yapabiliyorsun?

a. Bebekliğinden bu yana her hareketiyle ilgilendim, ona bildiklerimi öğrettim ve namazı sevdirdim.

b. Çocuğumu evde, okulda hep takip ediyorum ve onu haramlardan korumaya çalışıyorum, dertleriyle ilgileniyorum.

c. Öğrettiklerimi birlikte yapıyor ve haramlardan sakınmakta birlikte hareket ediyoruz.

d. Çevresinin onu etkilemesine karşı yoğun tedbir alıyorum.

8- Çocuğunun, mesela sabah namazına kalkamamasını ağlayarak, ezilerek, o gün yemek bile yiyemeyecek kadar kahrolarak geçirebiliyor musun?

a. Üzülüyorum; ama başka bir şey yapamıyorum, bütün gençler böyle, diye avunuyorum.

b. Gördükçe kahroluyorum ve Allah'a yalvarıyorum.

c. O gün kendime bile gelemiyorum, çocuğumun cehennemde yandığını görür gibi kahroluyorum.

9- Karşılaştığın veya duyduğun bir münker için nasıl tepki gösteriyorsun? Haram işlenen bir düğünde nasıl tavır sergiliyorsun?

a. O münkerden hemen uzaklaşır, ondan Allah'a sığınırım.

b. Ne haram işlenen bir yere giderim ne de olmuş olanı dinlerim.

c. Bu işi yapanlarla ilişkimi soğutur, hatta keserim.

10- Salih bir mü'min hakkında dedikodu yapılırken onu nasıl savunuyorsun?

a. Onun hakkını ve şerefini kendi şerefim bilirim.

b. Dedikoduyu önler, önleyemezsem ortamı terk ederim.

c. O kişileri tenkit eder ve sustururum.

11- Eşinin İslamî hizmetlerle meşgul olmasından gurur duyabiliyor, ona destek olabiliyor musun? Arkasından başarılı olması için dua edebiliyor musun?

a. Ailesini ihmal etse bile çalışmalarında ona yardımcı ve destek olurum.

b. Onunla övündüğümü her fırsatta belirtir, onu teşvik ederim. Evi merak etme, sen vazifene bak, derim.

c. Dertlerini paylaşır, kendi sıkıntılarımı ona yansıtmam.

12- İslamî çalışmalara katılmasından ötürü meydana gelen boşlukları görmezden gelebiliyor veya boşluğu kendin doldurmaya çalışıyor musun?

a. Yapabildiğim kadar…

b. Kendimi onun yerine koyuyor ve problemleri çözmeye çalışıyorum.

c. Kendimi daha çok sorumlu hissediyorum.

d. Maalesef çevremi örnek almaktan kendimi alıkoyamıyorum.

13- İslamî çalışmalara katkı için ev masraflarınızda kısıtlama yapabiliyor musun? Bu alanda harcanmak üzere birikimlerin oldu mu?

a. Buna dair bir ev bütçemiz var.

b. Kendi harcamalarımdan kısıp infak ediyorum.

c. Böyle bir çalışmayı hep erteledik.

c - Tesettürünüz:

1- Tesettürden ne anlıyorsun?

a. Örtünmek, gözlerden korunmak ve gözleri korumak.

b. Sadece başörtüsü…

c. Allah'ın razı olduğu hayat tarzı…

2- Yüksek topuklu ayakkabı giyer misin?

a. Kesinlikle giymedim, giymem de.

b. Müslüman bayana yakışmaz.

c. Merak bile etmedim.

3- Pardösü altında da olsa pantolon giyer misin?

a. Tesettüre uygun değil, giymem.

b. Bayanlara ait olan özel pantolonu giyiyorum ama…

c. Bizim kültürümüzden olmayan giysiyi kabul etmem.

4- Tırnak uzatıyor musun?
a. Kesinlikle uzatmam.
b. Tırnak pisliktir, uzatmam.

5- Kaş aldırıyor musun?
a. Hiç aldırmadım.
b. Yapmak caiz değil.
c. Eşim isterse…

6- Kuaföre gidiyor musun?
a. Hiç gitmedim.
b. Sadece düğün ve nişanda…
c. Zaman zaman…

7- Süslenmeyi kim için ve ne kadar yapıyorsun?
a. Sadece evde, kocam için…
b. Haram olmadıkça evde de dışarıda da süslenirim.
c. Dikkat çekmeyecek kadar…

8- Pahalı giysi yerine Allah yolunda infakı veya başka bir birikimi hiç uyguladın mı?
a. Hayır, yapmadım.
b. Daha ucuzunu tercih ettim ve kalanı infakta bulundum.
c. Kendi zevklerimden (alışveriş, takı vb.) kısarak infak için kenara para koydum.

9- Resimli elbise giyer misin?
a. Hiç giymem.
b. Sadece evde giyerim.
c. Üzerimde meleklerin benden uzaklaşacağı bir şeyi kesinlikle bulundurmam.

10- Dar elbiseyi İslami kabul ediyor musun?
a. Tesettüre uygun olmadığını düşünüyorum.
b. Dar giysi bedeni teşhir eder, kesinlikle İslami olamaz.

11- Altını belli edecek kadar şeffaf elbiseyi giyebilir misin?

a. Kesinlikle giymem.

b. Böyle bir şey tesettüre hiç uygun olur mu?

12- Komşular ve arkadaşların, akrabaların seni ne kadar etkiliyor? Bir düğüne giderken nasıl göreceklerine önem vermeden giyinip gidebilir misin? Bir giysi giyilmeyecek kadar eskimedikçe onu giyebilir misin?

a. Beni yaratanın ne dediğine bakarım. Benim gibi, anadan doğup büyümüşlere, aynı dünyayı paylaştıklarıma neden bakayım?

b. Dünya kaç günlük ise değeri de o kadardır. Allah'ın gözünde bir sinek kanadı kadar değeri olmayan şeyi put edinemem.

c. Evet, zafiyete düştüğüm anlarım olmuyor değil. Ama Rabbime sığınıyor, tekrarını yapmamaya gayret ediyorum.

d - Eşinle Hayatın (Cevapsız Sorular):

• Eşini olduğu gibi mi benimsedin yoksa istediğin gibi olması için uğraşıyor musun?

• Eşin sana ters düşen görüşlerini nasıl karşılıyor, ona nasıl tepki gösteriyorsun? Ne kadarını bağışlıyor, ne kadarını sorun ediyorsun?

• Eşinle ibadette yardımlaşıyor, hatta yarışabiliyor musun?

• İlmi durumunuzu yeterli görüyor musun?

• Yemek oburu musunuz?

• Çocuk doğurmak ve büyütmek sana göre bir cihad mıdır? Bu cihadda ne kadar katkın var? "Yetiştirmek önemli." deyip uygun görülen kadar doğurup bir kenara çekilenleri tasvip ediyor musun?

• Çocuğunun buluğ çağı sıkıntılarında nasıl bir sabır ve sebat gösterdin? Çocuğun henüz küçük ise, o günlere kendini şimdiden hazır hissediyor musun?